உ

சிவமயம்.

பரிபாஷைத்திரட்டு.

அகத்தியமுனிவர்

அருளிச்செய்தது

இஃது

ஆறுமுகதேசிகரால்

பார்வையிடப்பட்டு

ஆதி

இரத்தினவேலுமுதலியாரது

வாணிவிலாஸ அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1898

[illegible]

[illegible]

உ

கடவுள் துணை.

விளம்பரம்.

இதனால் சகலமானவர்களுக்குந் தெரியப்படுத்துவது யாதெனில சென்னை பெத்துநாய்க்கன்பேட்டை நாராயணமுதலி வீதி (52) - வது கதவிலக்கமுள்ள வீட்டில் ஸ்தாபித் திருக்கும் வாணீவிலாஸ அச்சுக்கூடத்தில் நானாவித பெரியபுஸ்தகங்களும் நூதனமாய் இபபோது அச்சிட்டிருக்கும் இந்துபால வைத்திய போதினி மனோரஞ்சித நாடகம் பழனியாண்டவர் பவனிவிலாசக்கும்மி இன்னும் மநேகவித புஸ்தகஙகளும் அச்சிட்டிருக்கிறபடியால் வேண்டியவர்கள் ஷை அச்சுக்கூடத்தில் விலை சரசமாய்ப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

அராபிக்கதை படத்துடன்	2	0	0
ஷை நல்ல கிளேஸ்கடிதம	2	8	0
ஸ்கந்தபுராணவசனம படத்துடன்	2	8	0
பாகவதவசனம்	1	8	0
ஷை திக்குகடிதம்	2	8	0
ஷை கிளேஸ்கடிதம்	3	0	0
அகஸ்தியர் தேவாரந்திரட்டு திருவாசகம் திருவிசைப்பா திருப்பலலாண்டு பெரியபுராணச் செய்யுட்டிரட்டும் படத்துடன் நல்ல கிளேஸ்கடிததகில் திருத்தமான பதிப்பு	1	8	0
அகஸ்தியர் வாதகாவியம் 1000	1	0	0
யூகமுனி பெருநூல் வைதநியகாவியம் ...	1	0	0
அகஸ்தியர் நாலுகாண்டஞாலம்...	0	12	0
ஷை நல்ல கிளேஸ்கடிதம்...	1	4	0
அகஸ்தியர் வைத்தியசில்லறைக்கோர்வை ...	0	14	0
அகஸ்தியர் வாதசௌமியம்...	0	12	0
திருவாதவூரர் புராணம் படத்துடன் நல்ல கிளேஸ்கடிதம் திருத்தமானபதிப்பு	0	12	0
ஹிந்துபாலவைத்தியபோதினி...	0	10	0
வி-பி. போஸ்டேசார்ச்சு	0	3	0
சக்கிரகாடி	0	10	0
திருவாசகம் கிளேஸ்கடிதம் படத்துடன் ...	0	8	0
மனோரஞ்சித நாடகம	0	6	0
பூசாலி பாட்டு	0	4	0
பழனியாண்டவர்பவனிவிலாசக்கும்மி	0	2	0
பரமபதசோபானபடம் கிளேஸ்கடிதம்.. ...	0	1	0

இப்படிக்கு

ஸ்ரீ ஆ-இரத்தினவேலுமுதலியார்.

உ

கணபதிதுணை.

அகத்தியமுனிவர்

அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு.

முதற்காண்டம்.

காப்பு.

பரமஞானோ தயத்துப் பரஞ்சுட ருலகுக்கெல்லாம்
திரமதா வுதித்த ஞான திவாகரன் றிருத்தாள் காப்பு
வரமதாம்வகாரயோக மறைப்புநூற் பாடையெல்லாம்
முருகவிழ்தமிழாற்செய்ய முருகனைங்கரர்தாள்காப்பே.

பாயிரம்.

காப்பென வுரைத்தவாதக் கணக்கொரு லட்சந்தன்னைச்
சேர்த்தது பாதியாகத் திரட்டியே நூலையெல்லாம்
நாற்பத்து மூன்றுமொன்று நடத்திய காண்டந்தன்னைப்
பார்த்திடி னைந்நூறாகப் பாடைநூல் படித்திட்டானே (க)

படிக்குமிந் நூலுக்கொப்பாம் பராபர மொன்றேயல்லால்
மடத்தினி லுள்ளசித்தர் வாசநூ லிதற்கொவ்வாது
குடத்தினிற் றீபம்போலுங் கூறுகற் சித்தர்பாடை
இடத்தபொன் மேருவுச்சித் தீபமா மிந்நூலன்றே (உ)

இந்தநூ லைந்துகாண்டத் தியம்பிய கருவேதென்றால்
சந்தேகந் தீர்க்கவேண்டித் தமிழ்க்கவி யைந்நூற்றுக்குள்
மந்திர வாதயோக மணிபஞ்சி கரணமார்க்கம்
சிந்தைசெய் வகாரபாடை தீட்சையுஞ் செப்புமாதோ (௩)

நூல்—வேறு.

செப்பியதோர் வகையென்ன நூலின்மேலாந் - தீட்சையொடு வைபாகஞ் சேர்மானங்கள், தப்பிலாக்குருமுடிக்குங் கருமானங்கள்-தத்துவபஞ் சீகரணந் தாக்கோக்கும், ஒப்புவமையில்லாத மவுனக் கூறே - யுறுதியுள்ள வட்டாங்க யோகக்கூறு, மெய்ப்புடைய காய கற்ப சமாதிக்கூறு - வெளியேறியோமெளி மேலைக்கூறே. (௪)

கூறான காலங்க ளிடைபாகங்கள் - குருசிட பக்குவங்கள் பிரமாணங்கள், பேறான சித்தியிலே யிருப்பதெல்லாஞ் சகம்-பிரபலமா நான்மறைவுச் சந்தேகங்கள், தேறாக வெளியிட்டுச் சொல்லவாற்றா - னிகண்டெனவுஞ் சிந்தனைத நினைவுள்ளவைத்தார், ஆறாறுமாறுநூறுங் கற்பநூறு - மாயிரமு மூந்நூறு மடக்கஞ்செய்யே. (௫)

அடக்கமுள்ள சூத்திரங்க ளின்னுங்கேளு - வாயிரத்தெட்டு நூறைந் நூற்றின்மேலான், றடலுகருணையிருப்பத் தொன்றெண்பத்தொன்-றுற்றபதி னெட்டொன்று நானூற்றொன்று, கோதறுசீர் மதிவெண்பாக் கவிதைநூறு - குருநூலும் பதுமாதுவோர் கோவையாகக், கிடைப்பதிலே பூர்வகலைப் பயனுமெய்துங் - கிடைத்திடினிந் நூல்பதனைக் கெதிகொளவோர்க்கே. (௬)

தெரியறியாப் பாவிகட்கிந் நூல்கிட்டாது - கிருபையுள்ள ஞானிகட்கே யெய்துமெய்தும், பதியறியு நன்மவுன யோகிகட்கே- பரிசுத்த நூலிதுதான் பதனம்பண்ணுர, விதியிலையென் றெண்ணாதே நூலைத்தேடு - விண்ணெவ்விம் பேசாதே வேண்டாம்வேண்டாம், நீதிதருவா ருபசார நீக்கிப்போடு - நினைவுகொண்டு சூத்திரத்தி னிலைவைப்பாயே. (௭)

நினைவிலே யிருப்பதொன்று சொல்வதொன்று - நெஞ்சிரக்கமில்லாத சித்தர்பாடை, கனவிலே கண்டபொருள் போலவப்பா-காட்டினார் சூத்திரத்திற் கபடமாக, அனலிலே யிருப்பிசெல்லா வாறுபோல - வவர்தமொழிக் கெதிர்மொழிசொல வாருமில்லை, பனிமை நம்பி யுழுதவன்றன் கதைபோலப் பாடினார் மறைபொருளைப் பாடினாரே. (௮)

பாடுகின்ற சித்தர்கள நூல்களெல்லாம் பரிபாடை தெரியாத பாவியோர்க்கு, தேடுகின்ற பொருளழியச் சொன்னதல்லாற் - றி

லையளவு பொன்காணச் சொல்லவில்லை, வீடிழந்துமாடிழந்துள்ளசெ
ம்பொன் - வேணதெல்லாந் தானிழந்து மெய்தோன்றாமல், காடுறை
ந்து போவதற்கோ பெரியோர்சொல்வார் காணாமற் புதைந்தசொல்
லைக் கண்டுதேறே. (௯)

கண்டுகண்டு தேறினவ ரநேகருண்டு - கருவறிந்து செய்தவர்க
ளநேகருண்டு, தொண்டுசெய்து பெற்றவர்க ளநேகருண்டு - தொல்
லையென்று விட்டவர்க ளநேகருண்டு, விண்டுசொலா தடங்கினவர
நேகருண்டு - வீண்கரிசுட்டுத்திரிவா ரநேகருண்டு, பண்டுவிட்ட கு
றைகள்வந்து சேர்ந்ததானாற் - பலிக்குமல்லால் வீணருக்குப் பாழ
தாமே. (௰)

பாழ்நெஞ்சு பெற்றகருமிகளெல்லாரும் பாரதனில் - ரசவாத
மறிவோமென்று, நாளிலொருவர்க்கொருவ ருறவுகூடி - கட்டிலேலா
ச் சூத்திரங்க ளன்றாய்ப்பேசி, நீள்புவியி லெம்மையொப்பா ரொருவ
ருண்டோ - நீரறிந்த வித்தைவெகு கீர்த்தியென்றாங், தாள்பெறுக
ற் கும்பகா மறிவோமென்றஞ் - சாராயந் தனைக்குடித்துச் சண்
ணுவாரே. (௰௧)

சண்ணினதே யல்லாமற் சூத்திரத்தின் - சமுசயங்க டாந்தெ
ரிந்து சார்ந்தோரில்லை, எண்ணியெண்ணி யவரவர்க டமதுபுத்திக்-
கேற்றபடி பார்த்தலைந் திடைவதல்லால், மண்ணிலெழு பிறப்பாகும்
பிரமகற்பம் - வானைவிட்டுக் கீழிறங்குங் கற்சுண்ணும்பும், விண்ணவ
ர்க்கு மருந்தான சாரைப்பாம்பும் - வெளியிலவெளி யானவர்க்கே
விளங்குந்தானே. (௰௨)

விளங்குமே யாதியிலே யொளியுமாச்சு - வெங்கமலா மறுபிறப்
பு நீலமாச்சு, கள்ளமதா யிறப்பிறப்புச் சிவப்புமாச்சு-காக்கைகொண்
டு மறுபிறப்பு வெள்ளையாச்சு, துள்ளியது பின்பிறப்பு மஞ்சளாச்சு-
தோகைமயி னிறமாச்சு மறுபிறப்பில், உள்ளபடி கடைசியெழு பிற
ப்பிற்றானு - முயர்கோழி முட்டைநிறம் படிகமாச்சே. (௰௩)

படிகமென்ற வண்டமெல்லாம் பிரமகற்பம் - பார்க்கவென்று
லாகாசப் பிரமவிந்து, குடியிருக்கு மிடந்தானே பூமியானுங் - கொ
ண்டவிறு லவதரித்த குருநாதனையா, அடியறிந்தா லதின்கீழே வான
வுன்னி யக்கருவைக் கண்டவனே யருள்மெய்ஞ்ஞானி, திடமான

மூபிறப்பாய் நின்றமூர்த்தி - சித்திரையின் வெண்சாரைச் செழுந் தண்ணீரே. (௰௪)

தண்ணீருஞ் சுண்ணாம்புந் தானேசேர்ந்தாற் - சகலசித்துக்கை வசமாய்த் தானேசிக்கும், மண்ணும் விண்ணு மொன்றுமானால்- வாதமடா வெளியாச்சு மாய்கைபோச்சு, பெண்ணும் புருடனுமே சேர்ந்தாரானால் -. பிள்ளையொன்று பொன்போலே பிறக்கலாச்சு, கண்ணுநம் பிள்ளைபிதா சூரியன்றான் - கனலிலே பிறந்தவனை காட்டிடேனே. (௰௫)

காட்டினேன் சிருட்டிசெய்யப் பிரமனென்றுங் - கற்சுண்ணம் பிரமகெற்பக் கல்லாமென்றும், மூட்டினேன் மூலவிந்தயனேபூமி- மூச்சிலே பேச்சில்லை மவுனத்தாயாங், கோட்டிகொள்ளு நான்முகத்தன் வயிற்றுக்குள்ளே - குடியிருக்கா னுருத்திரனு மாலுங்கூடி, ஆட்டுகிற வாட்டெல்லாம் பிரமசித்தே - யவன்பிறப்புப் பூசவங்கி சதைதக்கேளே. (௰௬)

அங்கிசத்தில் வந்ததுதான் மண்ணேயாச்சு - தப்பூதமொருமுளையங் குதிக்கலாச்சு, பங்கிட்ட வம்முளையே யிலைபூவாச்சு பருமலரே காய்பழமாம் விந்துமாச்சு, திங்களொளும் விந்ததுதான் நாமுமாச்சு-தெளிக்கரசக் தானுமூருண்டுதிரமாச்சு, சங்கையில்லா துடலாச குபிருமாச்சு - தன்னுடலிற் சிவசேந்து கோடியாச்சே (௰௭)

கோடியென்று லெத்தனையென் றுரைப்பேனையா - கூர்ந்துபார் நாலுவித் யோனிக்கூத்தை, ஆடிநின்ற மகாபூத வனை.. [illegible] பனே பிறந்ததுகாண் பிண்டவித்துச், கேடிநின்றலைமேலே [illegible] குள்ளேயே - செலங்குநித்துப் பனிநீர்போற் செயநீராச்சு, தூடிவோர் பிரமகெற்பக் கற்சுண்ணயடுக் - குயர்ந்தசிவ தீட்சையிசு செயநீராமே. (௰௮)

செயநீருஞ் சுண்ணப்புஞ் சேர்ந்துகொண்டாற் - சிவசிவாகுருவாச்சு சிவனுமாச்சு, மயமான முப்பூவென் றுரைத்தசெய்தி வகை தெரியச் சொல்வதற்கென் வாய்கூசாதோ, தயவாக நாலுரைத்தே னித்தமட்டுஞ் - சமுசயங்கடரவென்றுற் கடைக்காண்டம்பார், உயிரிருக்கு மிடந்தானே பிரமகெற்ப - முடலிருக்கு மிடந்தானே பிண்டவித்தே. (௰௯)

வித்துக்கு ணிற்றரச மப்பு மாச்சு - விண்ணிழிந்து வந்தரச
மூப்புமாச்சு, சத்தித்த விடத்தாலே வெள்ளாமூண்டு - சாகாதகா
ரூனே சவுக்காரந்தான், புத்திக்குத் தோன்றுதேற் புலத்தியாகேள் -
பொருளையிந்த நூனமுடிவுக் கடைக்காண்டம்பார், இத்தைவிட்டு
நூல்பாடை யாதிப்புக் - கெடுத்தபரி பாடையெல்லா மியம்பு
வேனே. (௨௰)

இயம்புகிறேன் சித்தர்கம நூலின்பாடை - யிலக்குண்டோ க
ணக்குண்டோ ரசவாதத்தில், சுயமென்ற வுப்புக்குச் சித்தர்கூடி
ச் - சொன்னவொரு பாடையெல்லாஞ் சொல்வேன்மைந்தா, பயம்
பிடிகளுஞ் சித்தர்கடங் கோபத்தாலே - பழிபாநமென் றரன்மேலே
பாரம்வைத்து, நயம்பெறவே சொல்விவைத்தே னந்நூற்றுள்ளோ -
நாதர்கடா மெல்லாங்கடிந்து நகைத்திட்டாரே. (௨௧)

நகைத்தவர்க ளாரென்றாற் புலத்தியாகே - ளவதாக சித்தர்மு
தற் பதினெண்பேரும், செகத்திலுள மால்களுஞ் சாலைசித்தர் -
திருமூலவர்க்கபற்றச் சித்தரெல்லாம், பகைத்தெங்க ளூர்ப்பாடைக்
கருவையெல்லாம் - பாரதனிற் கேள்சொலப் பலபோனவரோ, அ
கத்தியமா முனியுனக்குத் தெரியாதோதா - வந்நூறுக் குருகாமறை
வென்றருளினனே. (௨௨)

நூற்கோவை.

அருளினவோ ரைந்நூறும் யாருக்கென்று - லகங்கடக்கமெஞ்
ஞானி யருள்பெற்றோர்க்குக், குருநூதமாய்க் கொடுப்பதல்லால் மற்
றோர்கையிற் - கொடுத்தவர்க்கும் பெற்றவர்க்குஞ் சாபங்கூறி,
பெருமையுள்ள சித்தர்தமை வணங்கிப்போற்றிப் - பிரமன்றனுக்க
ரவு கன்னுலிந்நூல், கருவறிய ஞானிகட்கே வெளியிட்டேனார் - கை
யடக்கமாகவைத்துக் கண்டுதேறே. (௨௩)

தேறவே யிந்நூலின் பொருளையாய்ந்து - செப்பினே னுரோம
ரிஷி யைந்நூற்றொன்று, கூறவே சந்திசொன்ன மூந்நூற்றொன்று -
குருமுறைக்கு மிகத்தெளிவாங் கொடுக்கொணுதால், ஏறுகின்றவெ
ங்கணவ னெண்ணூற்றுக்கு - ளியம்பினேன் மணிமுறைகளெடுத்து
ச்சொன்னேன், பேறுபெற வேண்டுமென்றாற் பின்னோர்கட்கு -
பின்னைசொன்ன வெண்ணூறுக் கேளிப்பாரே. (௨௪)

பார்க்கின்ற மூலமொன் றாயிரத்திற் - பாடினர் கற்பவிதி யிர
ண்டாஞானை, மார்க்கமதைச் சட்டைமுனி யோகதீட்சை - மறைப்
பிலேயென்றுசொல்லிக் கிழித்துப்போட்டான், ஏற்கவே பூசைவிதி
மார்க்கமெல்லா-மெடுத்துரைத்தான் போகனுமே ழாயிரத்தில், தோ
ற்றியக்க வகையெல்லா மெந்துறைபோற் - சொல்லாது பிரமகெற்ப
த் தொகுப்பையாகேளே. (௨௫)

பிரமவுப்பின் பெயர்.

தொகுக்கபடி சொல்லுகிறேன் காரசாரந்-தோன்றுத பாடா
ண முபசாரங்கள், வகுக்கவே லோகங்க ளட்சரங்கள் - மலைபூமி
மூலிகைகள் கருமானங்கள், மிகுத்தசில வுதகங்க ளைதற்காணு-
மெஞ்ஞான பிரமகெற்பம் வேண்டும்வேண்டும், பகுத்தறியப் பிரம
கெற்ப வுப்பின்மார்க்கம்- பரிபாஷைப் பேர்வகுத்துப் பாடுவேனே.

பாடினேன் பிரமவுப்பின் பேர்பாதென்றாற் - பாங்கானமுதற்
பேர்தான் வழலையென்பார், நேடியே சொல்லுகிறே னிரண்டாநா
மம் - தெளிவான வண்டபிண்டஞ் செப்பலாகும், வடனையாமுப்புக்
கு மூன்றுநாம - மிடைகலையின் கலைசுழு முனையென்றாகும், வாட
வே வேண்டாங்கா லைந்துநாம - மலமொத்துப் புலத்தியனே மகி
ழ்ந்துகேளே. (௨௭)

மகிழ்வான மகிபரிதி யெரிவில்லப்பு - வாகான தசநாமம் வகுக்
கக்கேள்ளாய், இகற்றாயக் கனிகதியாம பிரண்டகெற்ப - மிடிவாய்வு
தெளவுரிபரி சாரமேகம், புகழ்கோசம் பிரமிலை யீரைந்தென்பார்-
புலத்தியனே சொடசமா நாமஞ்சொல்வேன், இகழ்வபிரம முரிகன்
னங் கடுக்காய்கஞ்ச - சிகையுவர்மண் டிரிருணசல்சலசந்தே. ()

கஞ்சான பாடான மமூரிவிக்து - நாகமூரவர் வெள்ளைக்கல் பூமி
நாதம், அஞ்சாக சோடசமா நாமமாச்சு-தொனையபிருப்பத் தைரஞ்சுக்
கு விபரங்கேளாய், வெண்சாரை கருநெல்லி லவணம்பூநீர் - வெடியு
ப்பு கவமூரமி யிதனமேடம், அஞ்சாத வடிமுடியு நடுநீருப்பா-மமா
வாசை பிரதமையு மைம்பத்தொன்றே. (௨௯)

ஒன்றான விடபிவண்றாங் கிரகங்கொள்ளி - யுயர்குயவ னாக
கிணை பதிநூலுப்பு, நன்றான விடகசம்பியி நுபத்தைரஞ்ச - கல்லுப்
பேகாணமென்ற நாயமாச்ச, குன்றாத நாமமுப்புக் காறுஞ்சொல்லக்-

கூற்றன்மனைற் பொடிமடையன் குடிபோய்விடு, மென்றுன பிடர்ல
வணைஞ் சாரிபுஷ்டி - வெடியோசை யனுமிகதிர்வெளிசயம்பே. ()

சுயர்பிலிக்க மெழுபிறப்பு விட்ஞானைவர் - சுடர்படிகமாசிம
லம் பண்ணைச்சூடன், செயர்புஷ்பீ ரளககாரம் பச்சைகாமி - சிங்
கிமெயாடு புயல்பரம கிலத்திரபூடு, நயாபெறுகண் மணிரவுனஞ்சுட்
டல்பொட்டல - காயசமுமுபாசுதா ருநாமங்கள், வியன்பெறுசொல்
பாடைகொண்ணூற் றுறினமேபெள - விரித்தெடுத்துப்புலத்தியனே
யினிச்செல்வேனே. (௧௧)

சொல்லமே திருமேனிகன்மாகதிரஞ் - சோதிவிருட்சம் பட
லக் துளஞ்சூசமம், வெல்லுமே காரீயக்கண்மேலுப்பு - மின்னொளி
வெண் கண்டர்மொர்சி குாடசுசாகான், கல்லுமேவாசிபரி சுத்தஞ்சர்
ப்பகி - கண்ணொடி பாலிலங் சாங்கமுக்கான், நல்வலியன்கரும்பூனே
கடலிற்பாசி . கந்திபுக்ஙான சொலிகறு நண்டோடாமே. (௧௨)

ஆதிமே சூதபாஙு வேடஞ்சூல - மவுரிபிந்திரகோப மக்கினியி
ன்சட்டி, வாதமெபறமிமாமெ பரணுதகாவி - மலைநதவெண் காரமய
நாகம்வள்ளி, கோனைக்கொக் கோடுகலப் பிள்ளைதன்னி - துத்தவெ
ள்ளை யாவாணை சோமநாகர், சாருஞ்சங் யாசிமண்டை தொட்டிபூர
ஞ் - சமாதிநிலவு மொபாகிரஞ் சங்கமாமே (௧௩)

சங்குகண்டக் கந்திரிபொன் மத்தாவித்து - சரபிச மகரமொ
டு சாளக்கிராமம், வங்குசிங்கு புரியட்டம் பஞ்சமித்திர - மதியிரவி
சோடசாம மகனைப்பூடு, மங்குமங்கோரசனை கோமயங்குருத்துக்
கொன்றைகொடி ரசப்பூர்ணபிரசவர்க்கம், அங்கமுள்ள காதுகத்த
முநீனதேர்க்க - வங்கிகளிச் சுன்னமுட்டையாமேநக்கல்லே. ()

கல்லானபோகரவக் காரர்வியாக்கிரக் - கருவிசொனையானதொ
ண்ணூற் றறுமாச்சு, சொல்லான நாற்றிருபக் தைஞ்சின்பேனைச்
சொல்லுகிறேன் புலத்தியனே சொதப்பைக்கேளு, வில்லோசை யு
ளக்கநலஞ் சனக்குடக்ரு - விஞ்சைபாக வெள்ளிக்குவேதைகஞ்ச
ன், புல்லான வாரணைக்குக் காலமேயனைல - புகைபருவ காலவிருள்
போதுகாளே. (௧௫)

நாரானை லிங்கபாக் கதற்கெ டிக்காய் - நாத்தைவிட முட்டி
சிறு நாகப்பூச்சி, நனாயு நூல்கட்டமை றுவினெச்சம் - நாட்டுசேர்

க்கரை வேகாத் தலைக்கல்கஞ்சம், கோளான கண்குரி பஞ்சமுத்தக்-
கோளகபா டாணநா புருவிதும்பம், நீளான முகிபாடாணமமேர்தெ-
ட்டி - நிர்வாண மாக்கிராணஞ் சலரூப்பே. (௩௬)

உப்பான வெங்காயம் பசுமைபச்சை - யுடனுயிர்தம் பனங்கா
து கருநெளாடுழி, செப்பான பங்குக்கு நாபிபிராணன - சித்திரைபங்
குணிசில்சரி காதுவட்டை, மெய்ப்பான கிரியுகய மத்தமேரு - மேவு
கினை தருர்புகஞ்சல் மிருகசக்ர, தப்பானபவளமனே சிலைதாட்-
டி - சூரிபனி பாடாணந் துய்யனுமே. (௩௭)

துய்யசத்தி சிவஞ்சினைக் காரஞ்சுப்ரஞ் - சுத்தரிகாண் டவீல
ன் சோதனைக்கல், ஐயமின் மினிமதன காமரூபி - யடலையணி மால
கிரி தாற்றலன்னம், செய்யபுது நிலம்பருதி பலமந்தாமன் - கொடியு
மரி குடவிசயந் தேய்வுகட்கம், துய்யமர விபீசமணி பூரம்வட்டங்-
கோடை-குளி யானைரசக் குளிகுண்டாமே. (௩௮)

குண்டான காரமுடி மலக்காப்புக் - குதிரைகெந்தி யபிரேகங்
கோவனூர்மன், உண்டான திமிலிவொன்னி மிணைக்ரனாத்தை - யு
யர்பிரம வுயிரவண்ண தன்றைப்பின்னே, பண்டானசவுசெக்கி லம்
பாழ்நத்தம் - பஞ்சபட்சி பிரவருவைத்துப் பாறையுப்பு, வெண்டா
மம்போன்றகல் லுப்புக்கட்டி - விரமபி றுதவிபுநீர் விளம்பினோரே.

விளம்பினவோர் நூற்றிருபத் தைஞ்சுமாச்சு - வெவ்வேவேறாயி
ரிற்செடுத்து வெளிபாய்ச்சொன்னேன், தளராதே பிரமகெற்பகன்
னர்கோடே - தாழ்விலா மூன்றூற்றிரு டிருபதாகும், இளம்பிறை
வந் துதித்துவளர் திருகுமாபோ - லிசைவகைப் பொருள்களெல்லா
மொன்றுக்காகும், பழக்கனிந்த ரசம்போல விந்தநூலைப்-பாடினே
ன் கருவறிந்து பார்த்திடவே. (௪௰)

பார்த்தறிந் திந்தவகைப் பொருளையெல்லாம் - பாடினார் நூல்க
ளிலே பாகைமார்க்கம், சோத்தறிந்து பாராம லுலகவாதி-செப்பி
னவோர் சரக்கொன்றைத் தீயிலிட்டு, நீற்றினாற்ற கினியபிலேயெ
னறேயங்கி - நின்றுகட்டிப புக்கெட்டு நிறுக்கெட்டுச, சூத்
திரமுங் காணுமறு குருவில்லாமற அயாககடவி லேவிழுந்து சுழன்
றிட்டாரே. (௪௧)

சுழன்றலையும் பாவிகட்கு தானுமண்டோ - தான்பார்க்க வே
றுகருக் குருவுமுண்டோ, உண்கனியாச் சண்டாளர்க்கிரக்கமுண

டோ - வுப்பைவிட்ட பேர்களுக்குப் பொன்னுமுண்டோ, களங்கம
ன முடையோர்க்கு ஞானமுண்டோ - கன்னிமயல் கொண்டோருக்
கியோகமுண்டோ, தளர்ந்தோர்க்குச் சையோக விருப்பமுண்டோ -
சவுக்கார நிலையறியார் தாங்கெட்டாரே. (௪௨)

கெட்டதென மௌனிநூலகில் வாதியெல்லாம் - கிருபையில்லா
க் குருக்கள்சொன்ன கேள்விகேட்டு, திட்டமில்லா மங்கையர்கள்
தாரமான - திட்டமே பிரமமென்று செயநீரென்று, வட்டகையிற்று
ன்வாங்கி யதிலேயூர - மாட்டுவார் ரசவுப்பு வழலையென்பார், அட்ட
பிணந் தனையெடுப்பார் தலையோட்டைஞ்சன - முஞ்சுசவுக் காரமென்
றுஞ் சோதிப்பாரே. (௪௩)

சோதிக்க மையெடுப்பார் கமிலஞ்செய்வார் - குடியான நாமபி
ரத்தை யுருக்கிச்சாய்ப்பார், பேதித்துச் செயபுசற்றே பசுமையாகு
ற - புடதனைவைத்துக்காறும லுயிர்த்துச்சேர்வார், வாதிக்குங்
கையாந்த ரப்பிரென்பார - வகையெனக்குத் தெரியுமிங்கே வாரு
மென்பார், ஊதிக்கண் போனதலைப் காரங்காணு - ருப்பிருந்த வி
டமறியா ருலுத்தர்தாமே (௪௪)

தாமென்ற பிரமவுப்பு வெளியாச்சு - சததமிட்ட வங்குசிங்
கு தலையேழாச்சு, மேனென்ற பிண்டத்திற் கலலுப்பாச்சு - துப்பிரு
ந்த பாண்டமெல்லா மவ்வாறுமாச்சு, ஏனென்ற ரவியாலே யுருவுமா
ச்சு - திரென்ற மதியாலே குருவுமாச்சு, காமென்றமாரிகடந்தமு
தமாச்சு - காயசித்தி யாதசித்தி காணலாச்சே. (௪௫)

காணவே யுத்தமெங்களை திட்சையாகக் - கடமகாப் பாடி
வைத்தார் சித்தரெல்லாம், பூணவே செந்நீரும் பனிநீராலே - பொய்
யாது வழலைவிந்து பொன்னுமாகும், ராறுவனுற சடைமிதிற றரி
த்தாரந்தச் - சந்திரனோக கையாலே சுடுவாருண்டோ, கோணவே
வித்துக்குரு திட்சையீர் - சொல்பாடை தன்னைபிரித்துச் சொல்வே
ன்தேளே. (௪௬)

சொன்னவொரு சாரயத் தீர்களுரு - சுரோணித மூலப்புளி
நீர் சோமன்சென்னீர், மன்னிருந்த வமுரி முலை பழச்சாறுங் - கல்ல
ருக்கன் பால்செயநீர் கலந்தகாகை, அன்னமுறு பிரவாகஞ் சுத்த
கெங்கை - யாற்றுவெள்ளங் குகமலைபொடு கிளிஞ்சிலைத்து, வன்

ளியினிற் புணர்சருகு வேர்வைத்தமை - பதிபோகாப் புனலுமுத ம
துவென்பாரே. (௪௭)

மதுவாலே புவனேதிரி புரைமோணிப்பால் - வளர்கமூலைக குருதி
வே சரிநீர்தத்தம், சதுர்பொருகு சிறுநீர்பூச் சாரமூசி - சத்திநவாச்
சாரம்வெண் கருநீர்தண்ணீர், மதியிலுறு பிரணவநீர்பனிநீர்காசம்-
பாலேயிளங் குமரிநீரா வசுக்கார்சிப்பி, உதகபடிகெற்பநீர் தாளிச்சா
ரு - மூன்றுளிர்கும பிடுங்கல்கெங்கை யுப்புநீரே (௪௮)

உப்புமத மறுவகைநீர் தயிலஞ்சோரி- யுகாரவெழுத் தகாரவெ
ழுத் தோகாரம்வண், டப்புபஞ்ச தீட்சைதச மகண்டசன்ன - மைவி
ரலி காந்தமல ரொட்டிர்சாறு, செப்புசரஸ்வதிதீர்த்தம் யோகதீட்
சை - சிவதீட்சை சேடசயரீங் காரரூபம், இப்புவியிற் சம்பள
ஞ்சை யோகாலெட் - டென்பர்பா டைத்தொகைபெண் பத்தினு
ண்கே. (௪௯)

எண்பதினுற் றீட்சைவிதி முடிவில்லாம - வினைசந்தரோ ருத்
திரத்துக் கிணைகமாக, முன்பினறி யாமலிது வதுவோவெனறு-
மூடர்கட நினைவுமற்று முட்டிப்போட்டு, வம்புசொலி வாய்குழறி
தர்க்கம்பேசி - மயிர்பிடித்துத் தெருவிலவரும வாதப்பேய்கள்,
கும்புகண்டா லவர்களிடஞ் செல்லவேண்டாங் - குருமுறைக்கென்
னூல்தேடிக் கூர்ந்துபாரே. (௫௰)

கூர்ந்துபார் முப்பதிலே கைபாகங்கள் - சுணமான வைமபதி
லே குருவின்பாகம், நேர்ந்துபா ரெண்பதிலே வழலைபாகம் - நிச
மான நானூற்றி லிடைநேர்பாகம், சார்ந்துபார் மதிவெண்பாத் தீட்
சைபாகஞ் - சவுமியமா யிரத்தி லகேகபாகம், தேர்ந்துபாரிநூலிற்
பாடைபாகஞ் - செப்பினே னிகநூல சிவனுரைப்பே. (௫௧)

நூலிலே சுத்தகெங்கை நீராக்கோ - யுரோமருஷி வைந்நூ
ற்றி னுனுக்கங்காணும், பாலேமேவ சுத்தகெங்கை தகனைப்பெற்
ற - பாவைக்குமுககாது காறுமேனமூ, மேனியெலலாம் பஞ்சவன்னங்
கைதானெட்டு - விரலைபதினொறுசெவ்வாய் கலைதானென்று, கு
லேவேவ பத்துநாள் சென்றபின்பு - சுத்தகெங்கை யென்றொருபெ
ண் பெற்றிட்டாளே. (௫௨)

பெற்றிட்ட பிள்ளைபிதா சந்திரனுச்சு-பிறச்சவுடன் மறுநாட
னிறந்துபோச்சு, உற்றவுத யாதியினிற் பிறந்தபிள்ளை- யுசவுமல்லா

ற் செத்தபிள்ளைக் குயிர்தானுண்டோ, இத்தனையும் பெற்றெடுத்த தாயின்கண்ணே - யென்பத்தானாகுயிர்க்கு மிசைந்தயோனி, சித்திபெறச் சிவசத்தி யிரண்டுங்கூடிற - சிவசிவா சகலசித்தரு சிக்குந்தானே. (௫௩)

சிக்குகின்ற வாயின்ற ஞானத்தானே - சிவகெங்கை யாகாசத்து றுதண்ணீராம், முக்கியமாய் முதறபிறப்புச் சமுத்திரத்தின் - மூத்தவளுக் கிளையவளா மோடிகாரி, சருக்கரைபோற் கனிவாச்சு பச்சைமேனிச் - சந்திரனை கண்டவுடன் றானைசோர்ந்தாள், கொக்கிற கு போலானுன் மறுசென்மத்திற் - கோதைக்குக் குடியிருப்புங்கொண்டானே. (௫௪)

கொண்டலிலே தானிருந்து சிலகாட்டசென்று - கொடுமையுள்ள சென்மமதாய்ப் பிறந்தாண்மண்ணில், கண்டவருங் கேட்டவருஞ் சிரிக்கலாச்சு - கன்னிகுடி யிருந்தவிடம் பாழாமென்று, வண்டர்களெல்லாம்விலகி யோதுங்கிப்போனார் - மதிசிறந்த பெரியோர்கள் வணங்குகின்றார், தொண்டர்களைக் கிருபைவைத்துப் பிழைக்கச்செய்து - துகளிலாப்பிரணவமே சுயம்புநீரே. (௫௫)

நீரான கல்லுப்பு காதசுன்ன - நீற்றெடுத்தாற் பிறகுநீசமாகுங்கெங்கை, ஊருகின்ற சலந்தனிலே சிவமுனுஞ்சேர்ந்தா - லுத்தமனே சிவவுப்புக் குருவுமாச்சு, மேருவிலேயிருந்தசித்தர் சொன்னமார்க்கம் - வெளியிட்டுச் சொல்லிவிட்டேன் விள்ளவேண்டாம், பேர்பெறவே வேண்டுமென்றாற் சூத்திரத்தின் - பிரமாணக் கருவைவிளிப் பேசுவேனே. (௫௬)

பேசவே பிரமாண மறிந்தோன்சித்தன் - பிரமவுட்பைக் கண்டவனே ஞானசிரேட்டன், வாசிதனை யோடாமன் மறித்தோன் சித்தன் - மாயைதனை விட்டவனே மவுனமுத்தன், பூசைதனை யறிந்தவனே கிரியைபெற்றோன - பூவுலகத் தோடிநடப்பான் சரியைமார்க்கன், வசரகதி வீசபிரித்தோன் தீட்சைபெற்றோ - ஞோகோகோ ஞானமெல்லா முலகுதானே. (௫௭)

உலகுமுதற் சரியையோ வருத்தாபத்தி - யுற்றுநின்ற கிரியையை நிகமாகும், பெலமான யோகம்வா தம்மிரண்டும் - பேசுவா ருவமானப் பிரமாணத்தால், நலமான ஞானமதே யதார்த்தமாகு - நான்குமிதப் பிரமகெற்பத் தாலேயல்லால், பலபலயோசனைசெய்து மயக்கவேண்டாம் - பரமசித்தர்மறைவாகப் பாடுநூலே. (௫௮)

நாலதனிற் பெரியோர்சொல் கருத்தாற்பத்தி - நோக்கமில்லா திருந்தக்கற் சரிசையாகும், மால்செய்யுமரந்தனிலே பேய்ண்டென் று - மனத்துதித்தா லதிக கிரியையாகும், வேலைவகை யனைப்பாக ப்போ லெனறலயோகம் - விசாரணையாற் பிரியுமகா வாகமேலே காலகரு வெனக்காண்டல் பிரத்தியட்சம - தந்மருவெஞ் ஞானமெ னக் காணலாமே. (கூ)

அருமே புகையதனைக் கண்டுவெய்ய - வக்கினியுண் டென்பது வேயுமாநாநந்தான், போகுமிந்கப் பிரமாணந் தனுபவந்தைட்- பு கலுக்ந புலத்தியனே புத்தியாய்க்கேள், சோகமில்லா வககினி யேகரூபந் - தாமமே யறுமான மாகும்பின்ட, தேகமே புகை யாறுற புகையையினாற - நீக்காட்ட யங்கென்றே தெரிந்துகொ ள்ளே. (கூ)

தெரிந்துகொள்ளுந் தாமத்தைக் கண்டேயங்குந் - தீயிருக்கு மெனபதாகச் சமிக்கைற்போலுமே, அழிந்துனிசிர் பிண்டமதே வழு வேயன்னி - லப்புகைதா னெருப்பாகி லதுவுமெய்யே, எழுந்தபு கை யாதமிந்கக் காயமுமே - பெரிதாருப்பு மக்கினியு மெனவுமகன் போர், குளிர்ந்தபுகை யக்கினிபு மொன்றேயென்று - கூறினாலு மானக் குறிப்புந்தானே. (கூ)

குறிப்பான யோகத்துக் குவமானத்தைக் - கூறினேன் புலத் தியனே கூர்ந்துபாராய், வெறிப்பான வஸ்துவென்றே வெறுநீருக் கு - மெஞ்ஞான மதியமுத விந்துவுந்தூ, செறிப்பாக வுவமான மொன்றக்கொன்று - செப்பினோ ராதலாந் தனைக்கொள்ளென்றே, மதிப்பான புத்தியினாற் புகைநீ நன்றி - மானாமன் மதியமுதம் வா க்காலுண்ணே. (கஉ)

உண்மைவே மவுனரச வாதயோக - முந்தயனே வானிரச வா ததாது, விண்ணுறையும் யோகரச வாதத்திற்கு - விந்துநாதப்பொ ருளை விளம்பக்கேளு, தண்ணிறையுந் தாதுரச வாதத்திற்குச்-சது ரான லவணமதே விந்துநாதம், பண்ணரிய விரண்டிற்கும்பேரொன் றாதும் - பாடைபிறு லுவமானம் பற்றிப்பாரே. (கூ)

பாரப்பா விரண்டிற்கு மொருபேரிட்டு - பாடிணு ருவமானப் பாடையாலே, வாரப்பா நாதவிந்து வழலைக்குப்பேர்-மவுனமென்ற சிவயோக வாழ்கைக்குப்பேர், ஆரப்பா விதையெடுத் ததிலேசொ

ல்வா - ரமையெடுத் திதிற்புகட்டி யதுவாமென்பார், கூரப்பா நாத
விந்து முடித்தபேர்க்குக் - கூச்சமற்ற ஞானமென்னும் பொருடான்
வாய்க்கும், சாரப்பாலவணவிந்து பூமிநாதந் - தமையறிந்து முடித்த
வர்க்குத் தங்கமாமே. (௬௪)

தங்கபமை யுண்டாக்கும் விந்துநாதஞ் - சாரமென்றுங் கார
மென்றுங் காருமேபூமி, வங்கென்றுஞ் சிங்கென்றும் பூமிநாத-மதியி
ரவி சுழுமுனையின் மாட்டக்காணும், திங்களென்ற வுடல்சித்தேயத
ற்கேபூமி - திருக்கொடுக்க மாட்டாமற் செகத்துள்ளோர்கள், கங்க
ளபஞ்சேந்திரியம் விந்துநாதம் - சவுககார மெனமறைத்துளைத் தவறு
ண்டாமோ. (௬௫)

சவுறுமல யோகமொழி வாதத்திற்குஞ் - சாமதான மானபிர
மாணஞ்சொன்னேன், பலமான கிரிகையெறு மைதீசத்தின் - [illegible]
தனைப் பிரிததுணைக்கப் பண்பாய்ச்சேறு, கவரான மரநதனிலே யே
யுண்டென்று - கைகாட்டப் பேயின்றன் கண்ணிற்கண்டாற், சிவ
மான மந்திரசித்தி யுண்டாமென்று - சித்திப்பேசகிரியை செழிக்கு
க்காமே. (௬௬)

தாமென்ற சரியையர்க்குக் காமியார்க்குந் - தருவாய்க் குறுதி
மெஞ்ஞானயாமென, [illegible] பாக்கியவான [illegible] - விருவ
னையுஞ் சாட்சியென வெளிதக்காட்டும், [illegible] யமிது
பகதியாச்சு - தத்துவமில் ஞானபிர திட்டை [illegible] ன்ற வி
ருத்தியாளி [illegible] - கலைகட்டை [illegible] ஞான
மாமே. (௬௭)

ஞானமென்ற பிரமாண முறைக்கண்டால் - [illegible]
புகல்ருய்த்தோற்றம், வாமமென்ற யோகசித்தி [illegible] - [illegible]
தசித்துக் கைவசமாம் வகாரத்தாலே, [illegible]
றே மெங்கேயென்பீரேல் - காயசித்தி பெற்றபின்சக [illegible]
கும், பானமென்ற ஞானசித்தி முத்தியாகும் - [illegible]
னையினிப் பகருவேனே. (௬௮)

பஞ்சகன்னா விவரம்

பகருவேன் குக்கிடத்தின் கன்னமொன்று - பரிவான [illegible]
ஞ்சிற் கன்னமொன்று, சிகரிலான வெள்ளைகாக் கன்னமொன்று-
சீரான கடலுறையின கன்னமொன்று, சுகமான வலம்புரியின் கன்

னமொன்று - துகளிலா வைஞ்சுவகைச் சுன்னத்தாலே, தகைபெறு
சிர் காகமதைச் சுண்ணம்பாக்கிச் - சாகரநா தஞ்சேர்க்கத் தண்ணி
ராமே. (௬௯)

கண்ணீராஞ் சிவகெங்கை சுத்தகெங்கை - தாயான பிராணனு
மே சந்திராயனமே, கண்ணீராஞ் சத்தியெனு நாதத்துள்ளே - கலந்த
பரப் பிரமவிந்து கலந்ததாலே, ஒன்றான சுக்கிலமுங் குருவுமாச்சு -
ஓங்காரோ தங்கரச முதித்ததம்ம, மண்ணோடு புலமுதலா வேமமா
ச்சு - மாறும விந்திரன்போல வாழ்வுண்டாச்சே. (௭௰)

சத்திதீட்சை விவரம்.

வாழ்வான சத்திக்குத் தீட்சைமூல - வகையறியச் சொல்லாது
நூல்கடோறும், சாழ்விலாச் சத்தியுஞ்சிற் சத்திக்குள்ளே - தான்
கலந்து முன்செனமந் தானேசென்றாள், கோளேதுமில்லாத நாத
சுன்னங் - கூறுமந்தச் சுன்னநவ கடலின்மூழ்கித், தானானபிரணவ
நீர் தானுமாச்சு - சவுக்கார செயநீரைச் சாற்றினேனே. (௭௧)

சாற்றுகின்ற சிற்சத்தி பஞ்சமித்திரஞ் - சத்திக்குப் பின்புதித்
த போகசித்தி, மேற்றுநவு போலிநந்தா ளுயிநமாளுண் - மேதினி
யோக் குபகாரி பஞ்சமித்திரம், தோற்றுகின்ற பஞ்சமித்திரந்தீட்
சைவிட்டாற் - சுத்தகெங்கை யாகாது நாதசத்தி, காற்றடிக்குங் கா
ந்தாளர் கடலுஞ்சேர்ந்தாற் - கனாகாணு வாதசித்தி கைக்குள்ளா
ச்சே. (௭௨)

ஆச்சப்பா சிவத்திற்குத் தீட்சைமார்க்க - மைந்நூற்றிற் சொ
ல்லுகிறேன் விரிவதாக, மூச்சப்பா நாகமொனு முன்னிற்பின்னின் -
மூசண்ட பிரணவமாஞ் செயநீர்க்குள்ளே, தோச்சப்பா வயிடேகஞ்
செய்யச்செய்யத் - தோடமெலாம் விலகியே சுயம்புமாச்சு, நீச்சப்
பா கடல்கடைந்த பழுதமாச்சு - நிசமாசுக சிவதீட்சை நினைவாய்
ப்பாரே. (௭௩)

நினைவாகப் புருடனுக்குப் பெண்மேல்மோக - நெரிசுரி பூங்கு
ழன்மகட்கா டவன்மேலமோகம், கனமருவு மிருவருமே கலந்தபோ
து - கமலமலர் வதனமோ டுதிக்கும்பிள்ளை, இனிதானபிள்ளையினு
ளெல்லாமுண்டா - மிதனித மாயிருக்குந் தீட்சைமார்க்கம், வனவா
ச மாய்த்திரியும் வேடத்தோரே - மன்னவாதகு மங்கையர்க்கும வய
லகேனோ. (௭௪)

மங்கைபெறு முகூர்த்தத்தில் நாகத்தாயத்து - வயதுபத்துச் சந்திரன்றன் மகளுமானாள், திங்கண்முகம் போலிருப்பாள் சிறியகன்னி - திரண்டபின்பு குடிகெட்டுத் தெருவிலலைவாதாள், கங்கணத்தி யென்றொருவனைக் காப்பமிட்டான் - காலெடுத்துத் தேகாலி கதைகட்டினான், பக்கமிருந்து வயதுபத்துச் சென்றகன்னி - பதிவர்ந்தவாதி முகம் பார்த்திட்டாளே (௭௫)

இட்டவொரு மனைவியினை யகாரவிந்தை - யென்னசொல்வேன் பதினாறு வயதுமாச்சு, சுட்டகந்தோனிடத்திற பிறந்தபாலன்-றோ கையெனும் பெண்ணைநிர்ப்பவாயுந் தீமை, இட்டவிதியோவவனும வெளியேறாத - வெண்ணிறமாமி முழுத்துள்ளா யிருந்துபோனான், பொட்டெனவா சிந்தயாருமிருந்தவிதி - புலத்தியனே சூத்திரத்தைப் பொருந்திடயாம். (௭௬)

பொருந்துகின்ற காலமெனு மீனமேடம - பூவையரும் வளர்பிறைபிறந்திட்டபாளை, இருந்தாலும் தபுருடனுக்கு மீனமிஷே - தேய்பிறையாம பதினாறிற் சன்னிக்குங்காமை, அருந்திருந்தவிரணைடுக்குங் குணவகருணா - மடையாளமுணமெடாரவை படக்குமுண்டு, வருந்திவினைசெறவொருவாமுணர் - வனமுணமு கருண்டு மகிழ்ந்துகேளே. (௭௭)

சேர்பவனாபிறைபிறப்பிரகணைமயொன்று - கெடியான துனிகைநாத்திரைமாலுமாறு, காமையாசதாதத பஞ்சமிதானெணு - நலமானசவதுபடதவிராசனாறு, வானிலாவலிடமியுகவமியொன்று - வளைசமிமினபாகத்து மகநசாதிடைசை, ஆளப்பா தசமியிலே முடிகரபிணடமயதுப்பயம அவசெக்கமைக யாகாவாரே. (௭௮)

ஆகாது பாயமிறைபிற பிரகணைமெரொட்டிறற - மாவாசை பதினைந்துக்கிரதந வரிய, ராமா காலுக்குட் பிரமிகேறபந் - தணடிறும் சிவசேக்ர மவமுணர்டோம்ப, மேகாக வேயணரே வுப்புப்புபபு - மேலாக வளாகலேய யப்பபயப்பப, போகாத புனலன்றே சுதமகெகலைக - பூரணமுவ ராமனமுடமபோகிப்பேனே. (௭௯)

போதிக்க முப்பூவே மூபபமூர்ச்ச - புரியட்ட பூரணமு மதுவேயாசசு, காதிகத்திடகத்திலே யெழுந்தவுபபு - கனமான காலடிபிற சமாதியாச்சு, சாதிருக தாமொசமிப சதகியுபயுக் - சகதிரனு

ஞ்ஞானியனும் தாங்கிப்பாராய், வாதிக்குமானிடரோ வறிவர்கல்ல- மகா மவுன யோகியர்க்கே வாய்க்குமன்றே. (அ௰)

வாய்க்கவே சிவனுக்குப் பாலைமுல்லை - வளர்குறிஞ்சி யிவைமூன்றும் வண்ணமையாகும், சேர்க்கவே சத்திக்கு மருதநெய்தல் செழிப்பான தலமென்று செப்பினலும், ஏற்கவே பாலையென்றன் முதலாம்பூமி - யிரண்டிற்குங் குறிஞ்சிமுல்லை யிறப்பாகன்று, பார்க்கவே வஜீரம் பொடிமண்பொட்டல - பங்குனியுஞ் சித்திரையும் பதிவுதானே. (அக)

பதிவான கரிசனில மடக்கொண்ணாது- பருங்கடற்றண் ணீரையடுத் திருக்கலாகா, சதுரான மலைபருவித் தண்ணீராகா - சமரசமாயிருக்கின்ற தலமேவேண்டும், கதிரான பாலைநிலம் வண்டலபொட்டல் - கன்னிவனஞ் சிறுகாசா கவந்தபூமி, விதிகாணுஞ் சுக்கான்பாரிவைகள்கண்டால் - விமலசதா சிவஞ்சத்தி மேவும்பாரே. (அ௨)

மேவுமே கன்னிதுலா மீனமூன்றில் - வேளைதிதி யுச்சமோமா சமபாவத்தில், காலைதிரி புபைபுவனை வாலைமூவர்க்-கண்ணி... ...சையோகமுட்டிப், பூவான ரவிமுத்தை யிரதமுன்னை ... ...ன்றிப் பூசைமேவிக், தேவிலிங்க சிவலிங்க ... ... சித்தாந்த ஞானமுகற றியாவஞ்செய்யே.

செய்யவே மனோனிருத்தி யவித்தைதன்னைச் - ... ...டுவறுத் திட்டாற்பின்னும், வையகத்தின் மூளையாது ஞான... மாதவத்தோர்க்கெய்தும் ரசவாதவேலை, உய்யவென்று நற்சீடர் தமக்குச்சொல்லோ - னுத்தமனோதாசனிருநி னுண்மைபார்த்தே, ஐயமிலலா வுள்ளத்தோ டிரண்டாய்காண்ட - மருளுகின்ற முறைப்படியே தெரிந்துசெய்யே. (அச)

தெரிந்துதானுஞ் செய்கின்ற குருவின்பாகம் - கிரியையளவுந் தப்பாத கைபாகங்கள், தெரிந்தனைத்த படியேநீ குருவைச்செய்தாலியோக வாழ்க்கையிலே சிதகமாகி, விளைந்துதமக்கேதேனும் வேண்டுமென்றால - கேதைரிட்டுச்செலவழித்து விளைந்துதன்னி, இரிதவிலா னைக்கருதை யெரமிக்கிழுந்திக் - கேணியாம் யோகத்தி விருந்தேறுவாய. (அரு)

ஏறுதற்கு நான்முடிவக் நூலின்பாடை - யியம்புகிறேன் சித்துமதிஜீயக்கைமயெல்லாம, ஆறுபோயானைகண்ட குருடர்போல- வறி

யாதபிள்ளைமாற் றறிவானென்றும், பாறுமேபசியமண்ணுந் தண்ணி ரென்றும் - பகர்கஞ்ச காதத்தி ளுதமென்றும், காறுமே கள்ளனை வெள்ளனைநீர்ப்பந்தல் - காட்டுமென்றும் பின்னும் வெகு கதைசொல வாரே. (௮௬)

சொல்லுநெருப் பாறுமயிர்ப் பாலம்போலச் - சுண்ணும்பிலே யிருக்குஞ் சூட்சமென்று, நில்லறமே நல்லறமு தாகுமென்று - மி றைத்தாரைக்காத்தபள்ள முண்டேயென்றும, வல்லமுத்துமாணிக்க நீலமென்றும் - வண்ணுனுக கேதெரியும வகாரமென்றும், வில்லோ சையென்றும் வீட்டுகெருள்ளென்றும் - வித்தையுள்ளதிட்டாந்தம் வி ளங்குநாலே. (௮௭)

விளங்குமிந் நூல்களிலே கதையிப்பாடை - விவரமெலா மூ ளாக்கவென்றாற் பெருநூலல்லால், உளங்குளிர முதற்காண்ட மொ ருநூற்றுக்கு - ளொடுக்கமாவெடுத்துரைத்தே னுண்மையெல்லாம் பிளிறுகின்ற யானைகண்ட குருடேதென்றாற் - பிரணவமாமெழுத்து றுதி பேணிப்பாராய், இளங்குழந்தைமாற்றறிவா னெனறசொல்லு- மெண்ணுழிவயசுபத்து மிசைந்தமாதே. (௮௮)

மாதமண்ணுந் தண்ணீருமப்புமுப்பும் - வளைகஞ்சகாதமென் றும் வாசற்காது, காதலனும்வெள்ளனைக் கள்ளனைநீர்ப்பந்தல்- கா ட்டுமென்றாற் பிரமகெற்பக் கல்லின்பூமி, வேதமெனு நெருப்பாறு மயிர்ப்பாலந்தான் - வேதையிட்டுலோகத்தில வெள்ளிமூலம, சூதறி யுஞ் சுண்ணும்பிற் சூட்சமென்றாற் - சுத்தசலம் பிறப்பதற்குச் சுன் னமெண்ணே. (௮௯)

எண்ணவே யில்லறநல் லறமென்றக்கா - லிசைந்தபஞ்ச நிலம திலே யிசைந்தபூமி, கண்ணவே யிறைத்தவளைக் காக்கும்பள்ளங்- கைபாகங்காண்பதற்குக் கருநானையா, வண்ணமுத்து மாணிக்கநீல மென்றால் - வழலையெழுபிறப்பான விண்ணின்கூறு, சொன்னவகை யறிவதுவே வண்ணுனென்றாற் - றுவைப்பதற்கு வெள்ளாவி தோ ன்றும்பாரே. (௯௰)

தோன்றாத வில்லோசை யென்றாற்சூதக் - தொகையானவீட்டு க்கு ளுண்டேதென்றால், காணுத் பிரமகெற்பக் கலலென்றேபோர்- காட்டினார் நூல்களிலேகாணுதென்றே, பூணுதகலைதகளினும்வெ குவாயுண்டு - பொருளெல்லா முப்பினுக்குச் சத்திக்கல்லால், வீணு

னசொல்லென்று நினைக்கவேண்டாம- வெளியாகப்பாடை தன்னை விண்
டிட்டேனே. (கூக)

விண்டுசொல்லுஞ் சத்தமுநூற் பதினெண்பாடை - விளங்குகி
ன்ற வட்சரமாம் விருத்திக்கெல்லாம், பண்பிவந்தயியெழுத்தைப்
புலத்தியாகேள் - பண்பானவகாரமென்று மிகாரமென்றும, கண்டு
சொல்வேனுகாரமென்று மெகாரமென்றங் - கருவான வொகாரமெ
ன்று மிந்தவைந்தும், அண்டர்பிரான சொன்னவெழுத்தைஞ்சம்வே
த-மரகராகாதத்துக் கருளினாமே. (கூஉ)

அருளானவெழுத்தைஞ்சு மில்லாவிட்டா-லப்பனே புகலாதச
த்தமொன்றும், பொருளான வட்சரமு மற்றுபோகு - போதித்தநா
ல்வேதம் பொய்யாய்ப்போச்சு, தெருளான வுயிரெழுத்தொன் றில்
லாவிட்டாற் - செத்தெழுத்தாற் காண்டமவிண்டு செப்பலாகா, மரு
ளானவெழுத்தைஞ்சம பிறப்பெங்கென்றான் - மைந்தனேயூமையெ
ழுத் தாகுமாறே. (கூ௩)

ஆறானவூமையென்று லாணுமாச்சே - யப்பனேயறிவாச்சு மய
ங்கவேண்டாம், கூறானவூமையெழுத் தோன்றினாலே - கூசாமலஞ்
செழுத்தும் பிறக்கலாச்சு, மாறானமவுனவெழுத் தறியவென்றான்-
மனமழுந்தி விட்டக்கால் மவுனந்தோன்றும, தேறானமனமனமாறு
பிரமவித்துச் - செப்புகிறேன்ஞானவழி திரமாய்பாரே. (கூச)

பாரப்பா வழலைக்கே யிலக்கப்பாடை - பாங்கான வட்சரமாம்
பாடையோடு, கூறப்பா நூற்பாடை தேசபாடை - குருமுடிக்குங்
கைபாகக் குருவின்பாடை, சிரப்பாபரிபாடை யோகபாடை - சித்த
ரெல்லாம்பலபலவாச் செப்பும்பாடை, நேரப்பாவிவையெல்லாமைந்
நூற்றுக்கு - ணிரைநிரையாச் சொன்னதிறு னிகண்டதாமே. ()

ஆகுமெழுநூற்காண்டம் வழலைகெங்கை - யாதியிலே பிறப்பும
தின் பெயருஞ்சொன்னேன், சேகரமாயிரண்டினிலே குருமுடிக்கு
ஞ் - செய்பாகக்கைபாகத் திறத்தைச்சொன்னேன். பாகமதா மூன்
றினிலே கற்பமூலம்- பதியானயோகமதை வகுத்துச்சொன்னேன்,
வாகுபெற நான்கினுக்குண் ஞானசார - மணிமுடிக்குமவயனமெலா
ம் வழிகண்டேனே. (கூசு)

வழியான வைந்தாங்காண் டத்திலுள்ளே - மறைத்தபொருட
பாடையெலாம் வகைகள்காண, தெளிவிலாக்காண்டத்திற் கருக்கனெ

ல்லா - கிகழ்த்தினேன் பல்பொருட்சொல் காண்டமென்றே, சுரு வாகக்கருவறியக் கடைக்காண்டத்தைச் - சோதித்தாற் றோன்றுமே தோன்றுமெல்லாம், வெளியாகுமிக் தூலஞ்சுகாண்டம்- வேதமெ ன்றேசித்தர்களும் விளம்பினரோ. (சுஎ)

விளம்புகின்றவழலைக்கு மூலமொன்று - விசையான சுத்திக்கு மூலமொன்று, தளுமபாதகும்பகமா மவுனமார்க்கந் - தாங்கிகின்ற யோகத்தின் மூலமொன்று, குளம்பானகற்பத்தின் மூலமொன்று-கு ளிகையெனுஞ்சாரணைக்கு மூலமொன்று, வளம்பெறவேஞானத்தி ன்மூலமொன்று - வகையாறுமூலத்தின் வயனங்கேளே. (சுஅ)

வயனமென்ற வழலைதனக் குப்புமூலம் - வாகானதீட்சைக்குக் கனவேமூலம், நயனமென்றயோகத்தில் வாசிமூல - நல்லவொருகற் பத்தில்ரசமேமூலம், குயனமென்ற குளிகைக்குப் பாட்டுமூலங்- கு ற்றமில்லா ஞானத்தின் மனமேமூலம, தயினமென்ற விவைக்கெல லா மென்னூல்மூலஞ் - சாரகாரத்துறையைத் தாக்கிப்பாரே. (சுகூ)

தாக்கிப்பாரிக்தூலஞ்சுகாண்டங்- கமைப்பார்க்கிற் சமுசயங் கடன்றுண்டேபோம், நோக்கிப்பாரிக்தூ றனக்குச்சாட்சி- யுரோ மருவிலைக்தூறுக்கிறாலும், தேக்கிப்பாரிதனுலே தெளியாதுண் டோ - சிவசிவாகுருதேடித் திரியவேண்டாம், பாக்கியமா நூலதனி லிரண்டாங்காண்டம் - பாடினேன் முதற்காண்டம் பரமாமுத்தே.

முதற்காண்டம்

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

அகத்தியமுனிவர்

அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு.

இரண்டாங்காண்டம்.

காப்பு

முத்தணிகைபாள்வேத முதல்விளைப்பாகம்வைத்த
சுத்தமெஞ்ஞானதீபச் சுடர்ப்பெருஞ்சோதிபாதம்
நித்தமுந்தொழுதுபோற்றி நீதிசொலபாடை நூலின்
புத்திசேரிரண்டாங்காண்டப் பொருளினைப்புகலுவேனே.

புகலுமுற் காண்டந்தன்னிற் புகட்டினேன் வழலைமார்க்கம்
செகத்துய ருப்பின்றீட்சை சிவத்தின்பேர் செப்பினேனால்
இகத்தினின் மூடஞான விருளினை யெளிதினீக்கும்
பகலவன் போலுமிந்தப் பாடைநூல் பயன்பெற்றோர்க்கே. (க)

பயனறி யாதமாண்பர் படிக்கிலென் விடுக்கிலென்ன
உயிரினை யடக்கிடாதா ருரைபொரு டெரிந்தாலென்ன
தயையுள்ள குணமிலாதார் தாட்டிக ராகிலென்ன
சுயமதா முப்பைவிட்டுச் சுட்டதோஷிக்கொப்பாவார். (உ)

ஒப்பிலா விரண்டாங்காண்டத் துறையறிந் தவனேவாதி
தப்பிலாச் சிவயோகத்திற் றலைவனு மவனேயாகும்
இப்புவி தனிலேதேக சித்தியு மவற்கேயெய்தும்
அப்பணி சடையோன்சொன்ன வறிந்திடு மறிவுளோரே. (ந)

அரியவாம் ரசவாதத்துக் காதியா முப்பொன்றேகாண்
திரிவித வழலைச்சுன்னஞ் செய்யுநீர்த் தீட்சையொன்று
குருசெய்யு மிடைபாகத்தாற் கூட்டுகை பாகமொன்றிக்
கிரையினை யறிந்துளோர்க்கு சிட்டையு நிலைக்குமன்றே (ச)

வேறு.

நிலைப்பதற்குச் சூத்திரங்க ளநேகமுண்டு - நீணிலத்தி லிந்நூல்போற் கிடையாதப்பா, மலைக்குள்வளர் பெரியோரை யடுத்துக்காத்து - மனமுருகி நின்றக்கால் வாய்க்குமிந்நூல், கலைத்தமிழிற் காப்புமுதற் கடையும்பார்க்க - கைகாட்டுங் குருவென்னக் காணுமிந்நூல், விலைப்படுத்தி யுடல்வளாக்குஞ் சண்டாளர்க்கு - விமோசன காலஞ்சிறிது மில்லையாமே. (௬)

இல்லையென்று கூறாமல் யார்க்குமைந்தா - விந்நூலைச் சிவயோகிக் கீதனன்றே, இல்லையென்று சொல்லாமல யார்க்குமைந்தா - விந்நூலைச் சொற்றவர்க் கீதனன்றே, இல்லையென்று கழறாமல் யார்க்குமைந்தா - மெய்ஞ்ஞான முடையோருக் கீதனன்றே, இல்லையென்றுரையாமல் யார்க்குமைந்தா - விந்நூலைப்புண்ணியருக்கீதனன்றே.

நன்றான பிரமகெற்பக் கல்விமார்க்க - காட்டினேன் பாடையினான் முதற்காண்டத்தில, இன்றுண்டோ வுலகத்தில் வாதியெல்லா - மிந்தவிதங் கண்டறிவா ரிலையிலை, அன்றேதா னீசனெனக் குரைத்தவுண்மை - யப்படியிவ் விரண்டாங்காண் டத்திற்சொல்வேன், குன்றன்ன வறிவுடைய புலத்தியாகேள் - குருமுறைக்கு வழலைதனைக் கூறுவேனே. (௭)

வழலை.

கூறுவேன் வழலையிலே நாலுசாதி - கூசாமன் முடிக்குவைத்தார் சித்தரெல்லாம், கேறுவா யந்தவகையாரொன்றாற் - சிறுநீரால் காச்சுகின்ற வழலையொன்று, பேறுபெறச் சுண்ணாம்பு முவருங்கூட்டிப் - பிசகாமற காச்சுகின்ற வழலையொன்று, காறுகின்றசயிந்தலவணங்கள்கூட்டி - நலமாககாச்சுகின்ற வழலையொன்றே. ()

ஒன்றான களியுவர்மண் ணீரம்வெள்ளை - யுள்ளபடி காச்சுகின்ற வழலையொன்றே, என்றான வெண்மைகனே வேம்புபுன்கு - வெண்ணெயிட்டுச செய்திடுவா ரிந்தநான்கும், நன்றேதுமில்லையிந்த சவுக்காரத்து - நாட்டுக்குள் ரசவாதி சுன்னஞ்செய்த, குன்றாத சரக்குகளைப் பொதிந்துகட்டிக் - குணமில்லா வகைகண்டு குறையாவாரே. (௯)

குறைபட்டுப்போகாம லிந்நூலிற் - கூறுகிறேன் வழலையின்றன் குறிப்பையைந்தா, நிறையான நவித்தியு மங்கிமூன்று - நின்ற

வகலண்டத்திற் பிரவித்தாய், மறைவானமூன்றநிறு னுலகமாச்சு-வாயுவக்கிபப்பரமோற்ரு மகாரகாரவிகசே, உறுகதிர்முச்சுடரொடுத்ரிகாத்தாவாகி - யோகக்கிரியாபிரமசித்தி னுண்மைமன்றே. (௰)

சாதிவெடியுப்பின் பிறப்பு.

உண்மையாமக்கினியி னுறுகோபத்தா - லுற்றரவி மதியிரண்டுஞ்சையோகித்து, தன்மையாமிந்துவெனு மழையுண்டாகித்- தரணிமுதலெழுமேகாற்றச் சாரபுண்டாகி, வன்மையாமுறுபஞ்சேசந்திரியங்களாகி - வந்ததராபிரமமென்று மாயக்கூத்து, வெண்மையாமவிசமயாலே விடமுண்டாகி-மேகசலத்தாற்பிறந்த வெடியுப்பன்றே ()

வெடியுப்புச்சத்தாவி பிசமாச்சு - வெருட்டிறுரிகைத்தானே முடிவாகுமன்றோ, இடியுப்போ விருவிடஞ் சொல்லமற்று - னிலைக்கருப்பைச் சிவமென்றே யிசைத்தேசொன்னார், அடியுப்புநிலவுப்பென் றறியமாட்டா - ரந்தரப்பைச் சிவமென்றே யறியமாட்டார், முடியுப்புப்பாறையுப்பென் றறியமாட்டார் கோடானகோடியுப்புக் கூறுவாரே. (௰௧)

கூறுவார் முதலெழுபே நிலவுப்பாச்சு - குறிக்கரிய வெண்மையிற்பூமிதாபு, மாறுவாரகாச்சுவார் வழுவில்லைசெய்வார - மதியுப்புமினடுமேலானாயிரு [illegible], சேறுவ [illegible] சிவமாம் [illegible]- செய்பியுநாம [illegible] நடந்தசொலவேண, பேறுபெறநிலவுப்பேபூமி யென்ற - [illegible] பேசுமேயே. (௰௨)

பேசுமேலவ்பூமென்ப சயனுமாச்சு - பெரிதானமென்ப தறைமாகாச்சு, [illegible] - வேதமெனுமுப்பிரமனே [illegible] யாறுள், [illegible] - னுப்புநகுமேனி [illegible] சாதிவெடியுப்புத் [illegible]. (௰௩)

[illegible] - புக்ககன்னாஞ் சத்தி [illegible] சத்திகடுகள [illegible], வாசக [illegible] [illegible] மறைத்தாராமில், பேச்சபா [illegible] [illegible] பேசிறுரே.

[illegible] - [illegible] பகுபிசன, [illegible] - பொணடவ

[illegible] (௰௬)

[illegible] (௰௭)

மூர்க்கமுள்ள [illegible] மதியின் விருது - மூன்றுபங்கு விரண்டியன்று மக்கட்டிக் [illegible] மிணக்கிவெதும் பெருமாச்சை - சிவனிவா வென்னும் பகுதி திருச்சுழுப்பு, மாக்கமாயக்கினிக்கு ரோமம்போல - மாமிசத்தின் கருவவிட்டானுமானதப்பும், யகச்சுவ காலுக்கு முடியென்றேபேர் - பரிதிவிக்கு மதியிந்த பசொன்றுக்கே. (௰௮)

பாறையுப்பு

பாறைப்பா நிலவுப்பு வெடியுப்புக்குப் - பாடையென்னவொன்றல்ல விரண்டுமுண்டோ, தேரப்பா வடிவென்ற முடிதானென்ற - கிகாரியாய்ச் சொன்னதிறும் பலகேழுதண்டு, கூரப்பாவெப்பிவிட்டெரியுந்தீயீற் - கொள்ளியிலே கடாக்கொள்ளி குறக்கேயுண்டோ சீரப்பா மூவிவின்னுக் சொல்லுத்தாங்க - மரிக்கமாமுப்பினது தீக்கந்தானே. (௰௯)

தீர்க்கமாய் வெடியுப்பே யெனுப்பாகும் - விலகாளிற் சுத்தியென்ற செப்புவாரும், மார்க்கமாய்ச் சொன்னதல்லாதுப்பின்மார்க்கம் - வகையறுத்துச் சொல்லாத வகையேதென்றால், மூர்க்கமுள்ளவித்துவெண்மேற் கோபஞ்செய்வார் - முடிவைத்தேனிதனிலே மூவின்னுப், பார்க்கின் [illegible] - [illegible] முழுதும் பார்ப்பன்றானே. (௨௰)

சாறுந பாறையுப்பைச் சொல்லுவென்னுக்கு - சமுத்திரத்திற் [illegible] [illegible]

[illegible] (௨௧)

வருகின்ற வகாரவுப்புச் செந்தூரப்பு - வகாரவுப்புக்கிளைபின
ப்பு வத்தப்பையை, அளிரான சுத்தகல் திட்சையுப்புத் - தொழின்மு
ஓக்குஞ சிவைப்புச் சுத்தியுப்புத், தெளிவான கடம்பிக்கத் திரண்
டவுபபுச் - செய்யவதி மதுரவுப்புச் செந்தியுப்புக், களியாதகளியுப்
புக் களிபினுப்புக - கண்போ ராதித்தன் கட்டுமுப்பே. (உ௨)

கட்டுகின்ற வங்கியுப் பேசென்றால் - காட்டினுச் முடியுப்புத்
தானென்றும், விட்டசுழி பகாரமென்ற வமயாவையா - மேனிவி
ந்த காதமதை விளவலாமோ, பொட்டவென்ற ஆசாரத்துக்குள்ளே
யீசன் - புகையுண்டு போனவே சமாதியாக, ஒட்டுகின்ற சிவசத்தி
யிரண்டுபேரு - மோரிடத்திற்குடியிருக்கா ரும்றப்பாரே. (உ௩)

உற்றுப்பார் சிவமிருக்க பூமிதன்னி - லொருபூண்டு மூலியா
தே யுவருப்பாலே, அறப்பபோ மருகில மயானருத்திர - வவனு
டனே சுத்தியிடத் திருந்தகாலே, முத்தப்போற் கொஞ்சம்விஞ்சச்
சமூண்டாச்சு - முபூமோச யிலைமற் பகைமேலாச்சு, சித்திக்கும்
புசத்மண்ணுக தன்னீக்கடைற - சியறுப்பு லிலமுவராக தெளிந்
துபாரே. (உ௪)

பாரப்பா விசனுப்பைக் காணவென்றால் - பனிக்காலக் குடிவி
ட்டுப பார்க்கவேணுமே, வாரப்பா வெளுக்கின்ற வண்ணனுப்பா -
லொருமுழமோ விருமுழமோ வுயரந்தானே, வாரப்பா பகசபோ
பூமியுள்ளே - மலையுச்சி கால்போ மதிபோலெய்யோ, ஆபபா
வ காசவுபபைகாணபா - ராறுமூசாரத்தையடுத்துக்காவே ()

அடுத்தக்கான் மாசிபன் குளிமின்மட்டு - மமாவரை முங்கோ
டு [illegible]யாராய், தொகேத்துப்பார் கலவுப்புக் கதிராய [illegible] -
கோன்றுகின்ற காடனிலே மழைபுமாச, தெடுத்தப்பார் ருனிச்சு
தொவை டேமுமப்பூவி - விசசைறத்தி லீசன்விக்கைச் சையோகதா
வடித்தவர் சத்திக்கு வீகரிதது - வாசூதுணன் விசவுப்பின் மகிமை
தானே. (உ௬)

மகிமையா மூசரமு மீசனுப்பை - வாங்குதூமன்னே ஏறிகமாஞ்
சைபோகக்கால், பகையான சுத்திக்கு யிரவிமுத்திரை - பாடிவைக
ளதிசெய்யப படிகமூமந்திர யுகமுடிவு வடக்கென்ற விசனுப்பூ -
யுட் கொள்ள மாட்டாதே பூசகசன், வகையான மஞ்சனிற வண்ண
மெல்லடிமுந்தாக வெண்மைசிறம் விளைப்போமே. (உ௭)

வாங்கிப்போ ரூளாத்தில் வெண்மையிகலே - மஞ்சளுருக்குச்சிவு
க்கின்ற மார்க்கமிக்கே, ஏங்குகின்ற நீயெலிட்க் கறுத்துப்போகும்-பின்
தவளை வாதிகள்தண் டுடக்கமாட்டார், சேக்கெப்போ காதபடிவிசன்
விக்கை - நிலவுப்பைச் சிறுத்து நிற்கும்பூநீர், பாங்கிக்கா லனையல
செய்வோ னுப்புவேரும்ப் - பண்ணுவோ னந்தவுப்புப் பாழுதாமே

பாழென்று சொன்னதென்ன புதைத்தியாகேள் - பழுமெிவலுப்
புறங்கே கைத்திடாது, வானென்ற கண்ணுமபு காரசார - மன்ன
ன்றோ நிலவுப்பின் மருவிதொள்ளும், கோனென்ற சலம்விடுவா ரு
லேக்குள்வைப்பார் - கொடுங்காரந் தானடங்கிக் கொடியகைப்பாம்,
தானென்ற வுப்பையெடுத் தொன்றுமிலலே - தண்ணீரின் மண்கலந்
தாற் றூழ்வுதானே. (உ௯)

தாழ்விலலாய் பூநீரைச் சுண்ணமென்று - சாற்றுவார் தழைகளி
லே சானேயூட்டி, வாழ்வுபெறச் சலமெடுத்து வேகைபார்பபார்-
மைநதனே பதினுலே வனமிலலே, தாழ்விலாச் சத்தியுவர் சாரத்
தெண்ணைய் - நானகலந்து சிலசுண்ணந் தனிநதுபோச்சு, நாளிலே
சிவுப்பைச் சத்தியுண்டு - நாரிமருநதெபெரிதாய நடப்புமாச்சே.()

நடப்பான சத்தியெறுஞ் சாரம்விஞ்சி - நற்சிவலுற் காரமன்
றோ காட்டமாச்சு, அடிப்பான காரதலை யுண்டசாரந் - தன்குணமு
மாறியன்றோ தவறிப்போச்சு, அடைபபான காணகத்திற் புலியுங்க
ண்டே - யப்புலியாற் கானகமு மழிந்தாற்போல, உடற்போனு லுயி
ர்நிலையா வாறபோல - வேகோகோ காரசாரங்கள்போச்சே.(௩௧)

போச்சென்று மலையாதே சத்திசாரம் - புட்பிக்கு காலையிலே
பூண்டுபாரு, வாய்ச்சதென்று கடனீரைக் கவிழ்த்துமேகம் - வாங்கு
கின்ற தன்மைபோல் வாங்குமபூநீர், நீச்சென்றுஞ் சிவனுப்பைச்ச
த்தியுப்பை - நினைவாக வெவ்வேறுப் பிரித்துவாங்கி, ஆச்சென்றெ
டுத்தவகை யுபாயமெல்லா - மைஞ்சாங்காண்டத்துரைப்பே னறிந்து
கொள்ளே. (௩௨)

கொள்ளப்பா வைடயிலைஞ்சாங் காண்டத்துள்ளே - கோலசி
றிது மில்லாமற் பிரித்துரைத்தேன், வள்ளற்க தவறும்சொல்வி
டேனு - வீசனுப்பை யெடுக்கின்ற வியல்பையெல்லாம், தள்ளற்க
ரான்சொன்ன படியேபியுஞ் - சாதித்துச் சற்கலைத் தொழிலைப்பா
ரு கொள்ளற்க மறைவெல்லா மூப்பேயல்ல - கூறுகின்றமதிவெண்
பா ருறம்பாரே. (௩௩)

கல்லுப்புப்பதிகம்

நாரணர்பிரமருமே வைத்ததப்பா - நானூலெழுதி [illegible]
வென்று விட்டதப்பாரப்பா, சாருன பூப்பதிலே [illegible]
யமாஞ் சாகரத்திற் கண்டப்பாராய், [illegible]
ல்லாம் - போதந் சாருருவும் [illegible], [illegible]
புத் திறந்திடாது - செப்பாகலைகையாக்கு [illegible] (௧௪)

செப்பினேனுப்பினுட் செய்கையெல்லாம் - இவ்வுப்பே முத
லெனுக்கு சேரச்சொன்னேன், உப்பெல்லாம் வழலையென்று சிலர்
சொன்னு - ரேகோதோ இவ்வுப்புத் தானுமொன்று, கடலுப்பைக்
கல்லுப்புத் தானுமொன்று - சாரமென்னும் பூரமும் கெடியுப்பொன்
றே, அப்பனே யிவைகளெல்லா மாகுமப்பா - மலையுடனே இவ்வு
ப்பா மதுவுமொன்றே. (௧௫)

அதுவென்ன சிலகன்ன மாகாசத்தை - யடக்கியே வுடேப்பமதற்
கிதாமென்று, விதியுடனே சொன்னகா லெடுத்திட்டாரோ - மே
இனியிற் சித்தனித் தாமென்றே; உதவிசெய்வார் தங்களைப்போ
லுண்டாக்கி - யொளித்திட்டாரொன்றான வுப்பைத்தானே. ()

ஒன்றான வுப்பொன்று தீட்சையொன்றேன் - றுரைத்தாரே
பரிபாஷைக் குட்புகைத்தே, எண்ணாயிரத்திரட்டி திருமந்திரத்தை -
யிருபாருக் திருமூலர் பாடிவைத்தார், வண்ணான்று னுப்பைவெளி
யாகச்சொன்னான் - மறுவின்றொரு இமைமறைவா யுரைத்தார்சித்தர்,
கண்ணாய்ப்பைச் சுத்திசெய்ய நீருஞ்சொன்னார் - கற்கவுப்பை வெளி
திருக்கவைகை சொல்லிடாதே. (௧௭)

சொல்லட்டை முனிவரிரு அந்தியிற்றீட்சை - தோன்றுமென்
று இழிந்தாயே தோடத்தோடம், வல்லவராம் தீட்சைதீபட்ட
போதே - மற்றவர்கள்சொலைதற்கு மாயுண்டாமோ, சொல்லுவ
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௧௮)

[illegible]
[illegible]
[illegible]

வந்தார்தம்-களிக்கூனை மென்றுசெல்லிக் காட்டிவைத்தார், பின்
னுமற்ற இத்தகையெல்லாம் வழுவின்றி - பேசினார் பரிபாடைப் பே
தத்தமேனே. (௩௯)

பெருத்திருக்க் காண்பதென்றே கற்கண்ணுறைப் - பெரியசத்
து வாக்கிருண்டேன் பிரிப்பதென்றே, தாதற்ற மதிசாரந் தன்னிற்
றூக்கின் - சமுத்திரமாஞ் சிவகெங்கை சர்வதீர்த்தன்றே, சூதத்தைம
ணியாக்கி பேயபிசஞ் - சூட்டியொருகுருவாக்கித்தொழிலைமபெச
ன், வாதத்தைக்கண்டதென்றே காயசித்தி - வாகாகச்செய்வதென்
றே வயகனாறே. (௪௰)

நூறுனவயசதிலே யைம்பதாண்டு - கோக்கமில்லா நித்திரைக்
கு நேரமெல்லப்போகும், கூறுவையாமர்முதற் பதினாறாண்டு - கொள்
வார்க்கறிவில்லாப் பருவமாகும், நோயாளமுப்பத்து நான்காமா
ண்டு, நிறைந்தவர்க்குச் சுகதுக்க வினைபபோகோடி - பெறுனிதி
னெடுத நூலைப்பார்ப்பீர், பேய்மக்காள் ஞானகுரு பிளசெல்வீரே ()

பின்சென்று நிழல்போலத் தொடர்ந்துகாத்துப் - பேசாதமவு
னரகசியக்தைகேளுர், முன்சொன்னவழலையுப்பைப்பிறகேகேளு-
மூலவித்து வாசியின்றன் முடிவைக்கேளும், தலைசெயலைவிட்டுனெசெ
யலிற்றனித்திங்கில்லுஞ் - சாத்திரமாங்குப்பைகளைத் தள்ளிப்போடு
ம், என்சொல்லு மைந்நூறு மிணங்கிப்பாரு - மிணக்கமறிக திணங்
கிபிரு மிகத்திற்றுனே. (௪௨)

இகத்திலுற்ற முடியுப்பை யெடுக்குமார்க்க - மெள்ளளவுஞ்
சொல்லாமற் சித்தரெல்லாம, மகத்துவமாம வழலைநீள வுப்பேயென
று - வழுத்தினர் சவுக்கார வைப்புமார்க்கம, சுகமதாச்சிலசன்னதில
வுப்புக்குட் - டோற்றுமசனுலதனைச் சுத்தியாக்கப், பகுத்தசிப்பிய
ண்டநீர்தேசியூசி - பலபலவாஞ்செடநீரிற் பாடதாமே. (௪௩)

பாடமென்னைப் புடமெரிப்புச் சுண்ணம்புக்கல் - பூரம்ச்சியேநீர்
விடுதல் [illegible] வாட்டல், ஈடமென்ன விதனுலே சவுக்காரத்தி-லெ
ன்னையக்கும் பதுமுடித் தெய்ப்பார்சன்னம், [illegible] சன்னத்
தா [illegible] - [illegible] கட்டி, [illegible] படி
சேர்த்துச் [illegible] - [illegible] [illegible] றுவேயே.

மாற்றுகுயித்தமட்டுந் காணவென்றால் - வழலையுப்பு [illegible]
வைத்தாலண்டு, [illegible] - [illegible]

ணப்பிரித்துக் கூடாச்சொன்னார், கூற்றுனைமனிதருக்குச் தன்னி
ருக்குள் - குடிக்கவெண்ணெயைச் சக்கரமற் குளிர்ச்சியீக்கார், பார்த்
தாவதொன் றுமிலலை வன்றுனுக்குப் - பழஞ்சிலை வெறுப்பதற்கா
ப்படித்திட்டாரே. (௪௬)

பரங்கிசவுக்காரம்.

படித்திட்ட வுலகத்தார் மகாசினைத்தார் - பரங்கிசெய்த சவுக்
காரம் பண்பன்றுமால், தடித்திட்டவிலவுப்பைக் குறைக்கிப்போட்
டான் - சாரமதில் வெடியுப்பைக் தள்ளிப்போட்டான், வெடித்தி
ட்ட கல்லுப்பைக் குளிரப்போட்டான் - வீறுனை கற்சுண்ணா மிவு
ம்போட்டான், எடுத்திட்ட வெண்ணெய்களை யிதக்கவிட்டா - னெ
ன்னசொல்வே னுண்டையிக வெடிபபாச்செய்தான், மடித்திட்டபுத்
தியினுன் மயக்கிப்போனுன் - மாறுட்டமாச்சுதிந்த வழலைதானே.

வழலைமுறைவரிசையாய்ச் செய்தானுத்தான் - மக்களே கன்மம்
விட்டால் வன்மையிலலை, விளைவென்று சொன்னதென்னவாகாசத்தி
ன்-விந்தென்றவீசனுப்பை விட்டதாலே, தொழின்முறையாய்முடி
த்துவைத்த வழலையையா - சொர்ன்னமல்லாற் சொர்ன்னமுண்டு ச
யம்பெயானுர், பழமென்றாசலேயடா விசன்விர்த்து - பட்டவிடக்
தொட்டவிடம் பசும்பொன்னுமே (௪௭)

பசும்பொன்னே மாற்றதிகமாணியில்லை - பருகினுலுழிகண்ட
பரமனுவர், விசம்பென்ற வராகசவுப்புப்போயின்-வெடியுப்புகிலவு
ப்பும்வீணுமையா, நிசமாகச்சொல்லவிலலை சவுக்காரத்தி - னெலே
னாய் நீருழைத்து நின்றுனமமே, நசையிரசம் வேதையிட முடியா
தையா - கலைபுத்தியுங்களுக்கா நான்சொன்னேனே. (௪௮)

நான்சொன்னே னென்றெண்ணி விடவேவேண்டா - நந்திசரு
வேமருஷி யைக்குறும்பார், வான்சேர்ந்தவுப்பெடுக்க வகைகளை
ச்சொன்னுன் - மறதிகொண்டு மாய்வதற்கா னென்னேயுப்பில், தான்
சொன்ன படிகுவித்து நீதான்பார்க்காற் - சான்வயிறு வளப்பதல்
லாற் றவங்கிட்டாது, என்சொன்னே னிவ்வளவும் புளத்தியாவுல்
லியமனைக்கொண்டெர்னாரு மிருக்கவன்றே. (௪௯)

இருக்கவன்றே பிராயித்துச் சிவமாகுதல்லை - பேடுக்கனொன்
றே பரடியவைத்தேன் கடைக்காண்டத்தில், குருக்கொனொருபுத்தி
யுடைக்கிருக்குமாயிற் - கூற்றெல்லாஞ் சமுசயமாகிலக்குப்பட்டுப்

பெருக்குமடா வுண்டுத்துச் சாதற்கேது - பிரமையுனைத் தொடாம
ற்பேசக்கேளு, தருக்கொளுநர் தானுவென்ன வழலைப்போக்குந் - த
னையுரைப்பே னதையறிந்து நீசெய்வாயே (௫௰)

செய்யவே வழலைவிட்டோன் றருகாணுன்-செயமான துருசு
விட்டோன் பொன்னாக்காணுன், மெய்யான வேமப்பால் விட்டாலு
னால் - விறைந்துருகுமுத்தப் பாடாணங்கள், சையோகரசபேசமில்லா
கேதை - சாதகமாம்வாள் றமுகலேஞ்சுகாணும், ஐயாரப்புடத்தில்
வைக்கப் புகைக்குதனதே - காரியம்போலதிலே கழன்றுபோமே. ()

புடநீர்த்திட்சை

கழன்றுபோகாதபடி கழலைமார்க்கம - காட்டுகிறேன் கற்கன்
னம்படி காலொன்று, மழைநீதாகும்படிகல வழரியெட்டிற -
ருணைதனுக கலக்கிவைப்பாய் தாழ்விலாமல், குழைந்துபோகாத
படி தெளிவைவாங்கி - கொட்டப்பா திட்சைசெய்த புட்பமெட்டு
ம, முழன்றுபோகாமலே கலக்கிதொண்டே - யுத்தமனே செயுமவ
லகையை யுரைக்கக்கேளே. (௫௨)

கேளப்பா மேலான திட்சையுப்புக் - கிரமமதாய் படியிட்டுச்செ
ண்டிப்போடு, ஆளப்பா திட்சையென்ன வென்பாயாகு - ஐறைகட
லிலுப்பவரே வாயிறுதம், தளப்பாகடைவது பங்குனியின்மட்டு
க் - தரிகமா ரவியிலவைக்க வுப்பேயாகும, ஆளப்பாவுப்பெடுத்துக்
கிறிப்பார்த்தே - யடியினடு வெடியுப்புமுடிமேல வைவே. (௫௩)

வெடியுப்புத் திட்சை.

மேலான முடியிலஞ்சு பலமேயாகு - மிச்சமதா வடியிலேபல
த்தாவெட்டுப், கோளானநடுவிணக்கன்படி தாவொன்று - கொட்டப்
பாசமதியிலே யிட்டுமூடி, நாலாலமேன்மூடி சீலைசெய்து-அமற
ருவிற்புடம்போட நீற்றுப்போகும், மானவண்டகீரிட்டேயாட்டி-
மகத்தானவிக்கிலைசெய்து புடத்திறபோடே. (௫௪)

புடம்போட்டே யாநிலைவின்னெடுத்துக்கொண்டு- புதியவோர
முரிலிலே கரைத்துக்காச்சித், திடம்பெற்றுக்கம்பியதாய்க் கட்டிப்
போகுஞ் - செயவுப்பிலைப்படியான் றாக்கிகொண்டு தடவிறை
க்கவெண்ணையோ ரைமாமாசிற - முழுடவே கலக்கநின்றுமை

[illegible] [illegible] பொழிவை தாழ்கிலையே. (௩௫)

இளைமைப் போகாதே பெண்ணெனும்பேய் - [illegible] காசிடமே யிருக்கும்பாராய், உல்லாசமாகவே பண்டம்போல்-வருடியோகிமுகத்தி லப்பபோட்டே, எல்லாருமித்துறை படபட்டா - யிலே கன்றே விசனப்புக் கிடாய்ச்சொன்னேன் - எல்லவரு மச்சர்கொள் கண்டார்கொள், வழலையிந்த முறையிலே யழிழ்ந்துபாரே. (௩௬)

சவுக்காரம்

பாரப்பா விப்படியே சவுக்காரத்தைப் - பாடினேன் மறைக்காமலே வழலைமார்க்கம், நேரப்பா நிலவுப்பே வழலைக்காதி - நின்றதினால் நுரைமுத்திக் கொல்லுங்கொல்லும், பேரப்பா அருசாலே குருக்கட்டும் - பேய்மக்கள் குருத்தாற்றங்கரேறும், காரப்பா தக்கியிட்ட சிக்காரத்தைத் - தாக்கினாலேஞ்சலுந் தப்பாதன்றே. (௩௭)

தப்பாமல் வழலைசவுக் காரகன்னஞ் - சமுசயங்க ளில்லாமல் வெளியாய்ச்சொல்வேன், மெய்ப்பானகுப் பிடிக்கற் சன்னமார்க்கம் - விள்ளாதே மறைத்தாரே சித்தரெல்லாம், அப்பாகேள் கிளிஞ்சிலை னுமுண்மைதன்னை - படைவாகச் சுத்திசெய்யும் வகையதென்றால், உப்பானவுவர்டனே கற்சுண்ணம்பை - புணர்வாகத்தண்ணீரிற் கலக்கிக்கொள்ளே. (௩௮)

கிளிஞ்சிற்சுன்னம்

கலக்கியதி னுமையிட் டெரிப்பாய்பேயே - கண்மணியே [illegible] நித்தாணுதோம், வனுக்குமுத்து வியமுடன் [illegible] வாறு றவைவாச்சரக்கள்ளுப்போடு, பௌக்கலே வகைவகைக்கோர்பல மதாகப் - பிசகாமற்கிளிஞ்சிலேஞ்ச பலக்காணியா, இல[illegible] வெட்டி யெருக்கம்பாலின் - றெளிவிட்டு முன்மருந்தைத் திடமா வாட்டே. (௩௯)

ஆட்டிடபேசிப்பிக்கு [illegible] - [illegible] புடம்போடு, [illegible] [illegible]

[illegible] ([illegible])

[illegible] ([illegible])

[illegible] ([illegible])

[illegible] ([illegible])

போட்டலில் பாதியின் பெடுத்துக்கொண்டு - புகையிலைக் [illegible], காட்டமுடன் வெண்காயம் [illegible] - [illegible] புடத்தினிலும், கேட்டமுடனென்பது [illegible] புடத்திலே பர - [illegible] மண்டத்தோடும், கட்டி [illegible]

சேரப்பாலிச்சன்னக் கனக்குசேர்க் - [illegible] சேர்த்தெட்டுவ, [illegible] கெட்டடங்கிய [illegible] - [illegible] [illegible], [illegible] ([illegible])

[illegible] ([illegible])

[illegible]

[illegible] - இறைமாவை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] - [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. (௩௪)

கட்டிக்கு மெறுமந்த [illegible] [illegible] - [illegible] கட்டிக்கொண்டு, [illegible] பாளியிலே வெறுமிட்டு - [illegible] [illegible] சவுக்காரத்தின், பொட்டணத்தைத்தொங்கவிட்டு மெறுமுடிப - புகையாமற் றிபெரிப்பாய் [illegible], [illegible] [illegible] மேலே படியவேருக் - இடமாகவெந்தபின் [illegible]. ()

இறக்கியே [illegible] மூன்றுவிர்த்தி - [illegible] [illegible] செல்லாவிக்குள்; மறக்காமற்கற்[illegible] படிதாளிட்டு - [illegible] வைத்ததின்மேலே கன்னக்கொட்டிக், இறக்காமல் மேறுமொரு சட்டிமூடித் - திறமாகச்சிறுதொளையிட் டதையும்பின்பு, [illegible] மல்லிகையினிலையான்மூடிப் - பிணக்காமற் [illegible] [illegible]. (௩௬)

நீர்வார்த்தே யடுப்பிலிட்டுக் காச்சகாச்ச - [illegible] கற்கள் [illegible] [illegible], பேர்பார்த்துமுன்போலே [illegible] - [illegible] [illegible] சட்டிமூடிச், சேர்பார்த்துநீர்விட்டு [illegible] - [illegible] [illegible] தாமுமையா, கேர்பார்த்துநீற்றுகின்றபோதெல்லாம் [illegible] [illegible]. (௩௭)

[illegible] நீற்றுகின்ற சவுக்காரத்தை - [illegible] [illegible] குமாரர்க்குஞ்சொல்வேன், தாயானமல்லிகைவி [illegible] [illegible] [illegible] குகை [illegible] [illegible], பேயானசவுக்கார [illegible] [illegible] - [illegible] சட்டிக்குள்ளே, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] - [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] - [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] - [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] - [illegible] [illegible]. (௩௮)

விக்கிப்பண்ணியதண்டத்தின் பெரிதுக்குள்வைத்து - மேன்முடிச்
சென்னும்புச் சீலைசெய்து, நல்லவொரு பத்தெருவிற் புடத்தைப்
போடு - மலமானசன்னம்போல்வெள்ளையாகும், அதைகவிமுன்னை
த்தெளிப்பிற் செய்கிறென்று - மறையிட்டுச்சாமமொன்றாட்டிப்பின்பு
வில்லைபண்ணிக் காயவைத்து மூன்றுள்வைத்து - வீரானிளிஞ்சில
ண்ட சன்னத்துள்ளே. (எ௨)

உள்ளாவலீரமொரு கழஞ்சுபோட்டே - யூறவெருக்கம்பாலா
லரைத்துக்கொண்டு, தள்ளாதசவுக்காரவில்லைக்கேதான் - சாதகமா
ய்க்கவசமிட்டுச் சீலைசெய்து, மெள்ளவேபத்தெருவிற் புடத்தைப்
போடு - வெண்ணீறுபோற்சன்னம் விசயமாகும், துன்னாதேவழலை
யின்றன் சன்னக்கண்டாற் - றுருசுதங்கவிம்பற்றுச் சன்னமாமே.

சன்னமோ சாக்கென்று முதற்காண்டத்திற் - சொல்லினேன்
சவுக்காரச் சன்னஞ்செப்ப, வன்னமென்ன லைக்குசன்னங் குகை
யாப்பண்ணி - வழலைபைத்தான் கிளிஞ்சிலண்ட செயநீராட்டிக், தி
ண்ணமாக்குகைக்குள்வைத்துப் புடத்தைப்போடு - சிவசிவா கடை
சியிலே செயமாஞ்சன்னம், அண்ண லுமைக் கேயுரைத்தாளிந்தவித்
தை - யம்மையுமென் றனக்கன்பா வுரைத்திட்டாளே. (எ௩)

வெடியுப்புத்திராவகம்.

அறைந்திட்ட வெடியுப்புத் திராவகந்தா - னப்பனேயன்பாகச்
சொல்லக்கேளு, திறம்பெறுநல் வெடியுப்புப் பலந்தான்பத்துச் - சி
னமதைபிணைக்கனுக்குச் சேர்ப்பாயொன்று, உரைத்திட்டசவுட்டுப்
புப் பலந்தானென்றே - யுத்தமனேவெண்காரம் பலந்தானொன்று,
அறைந்திட்டகல்லுப்பு மிணைந்துன்சேரா - வரியசீர் வழலைபலங்காலா
மன்றே. (எ௪)

காலாருக்குருசுவெள்ளை யன்னபேதி - கமகமென்று பரிமளிக்
குங்கற்பூரந்தான், காலானதிட்டையெல்லாம் வகையொன்றக்கு - ந
ன்றாகவொருபலமா நிறுத்துக்கொண்டு, துலாங்கிப்பியோ ருவியுப்
பு - நாக்குவாய்பலமொன்றுத் துகளினல்ல, மாலானமருக்கெல்லா
ம் பொடித்தொன்றாக்கி - மைந்தனேகுப்பியைப் பக்குமாட்டே. ()

மாட்டியேயடுப்பேற்றி யெரித்தேர்பாக - மைந்தனேயேத்துப்பி
ன்பழுத்தெரிசி, கூட்டியேயுகையுடனே வடியுநீரை - கிண்ணாசப்பி

[illegible] யோராவாக்து, தேட்டமேயமழலை [illegible] பத்திரேனை வழலைக்குத் திட்டையாகும், [illegible] விருப்பனை [illegible] சமுத்திரமெல்லாம் [illegible] ()

மாதிடகேள் வழலைசவுக்காரத்தனை - [illegible] முறையனைத்துக்கொண்டு, நாடோடேசிருக்க வாழவேண்டி - வல்லசவுக்காரமெனு மன்னத்தாலே, கூடாகுருவிறுப்பை முன்னே கட்டிக் - கொண்டேலவி ருகத்தைக் குளிகையாக்கித், தேடவே யெத்திதங்க மாஞ்சேர்த்துச் - சித்துரஞ்செய்துகவ லோகத்திலாய். ()

சிவலோகமொன்றுக்கு மொருமாவிந்தா - ஆலாறுமாற்றுருகல வேதை, பூலோகத்திருந்துபெண்டிர் பிள்ளையோடு - போகனைக ளசெய்துவரிற் புத்தியுண்டாம், தவயானயோகநிட்டை - காயகற்பந் தன்னிலேமனதைவைத்துச் சார்ந்தாயாகிற், சிவமான வாகாசவும்பைத் தேடித் - தேகசித்தி முதலிருபத்தைந்துஞ்செய்யே. (எசு)

இருபத்தைஞ்சுசித்து

செய்கின்ற சித்தியோ ரிருபத்தைந்துஞ் - சித்தருக்காமென்று சொன்னபொதிகைத்தேவே, ஐயமிலாசடியேனுஞ் சருள்செய்யவ - வதன்பெயனாச் சொல்லுகிறேன் புலத்தியாகேள், மெய்யான சிவதீட்சை சத்திதீட்சை - வேதாந்தஞ் சித்தாந்த மேலுங்கேளும், உய்ய வேமந்திரசித்தி மவுனசித்தி-யுண்மையுடன காயசித்தியுடனீதேனே.

உடனுனவெட்டெழுந்த மஞ்செழுத்து - மூற்றவாதாரசித்தி பிரசாதசித்தி, திடமானவாண்மைசித்தி தத்வசித்தி - கேசரித்தியாதார சித்தியோடு, குடமானகுளிகைசித்தி சொருபசித்தி - கூறரியதத் வபிரசாதசித்தி, மட்லானவாதசித்தி யோகசித்தி - மகிழ்வாய்பாசாத சாம்பவத்தின்சித்தி. (அ[illegible])

சித்திதரும் போதசித்தி சாலசித்தி - திறமான ஞானசித்தி யி வைதானையா, முத்திதனைத் தருமிருபத் தைந்துசித்தி - முதலனைய ஞ் சித்தர்களுக் கெய்துமெய்தும், இத்தனையுஞ் சித்திக்க வேண்டு மென்று விசனப்புஞ் சிவனுப்பு மெத்தாலவாய்க்கும், புத்தியிலை யடைவனைக வேண்டுமாயின் - புகலுகின்ற சவுக்காரப் போதனை யாமே. ([illegible])

சிவசன்மை

போக்கற்ற சிவசன்ம பிள்ளைக்காரம் - போன்றதுமோ வென் றெனைப் புகழ்ந்துகேட்டான், வாக்கால் சொல்லுதற்கு மனமோவி ல்லை - மனமிருந்தாலிந்த வாட மறைவுக்காகது, தாக்கான சவுக்கார வழக்கென்று - சாற்றினதேயல்லாம லிசமேயன்று, நீக்காயற செவ் வுப்பைத் தின்றேமென்று - செவ்வுப்பைத் தின்னும லிகழ்ந்திருபே.

ஆரணித்த வெளியுடைச் சிவனுருப்பை - யன்றைக்கே தின் றுவிட்ட அடியாருப்பு, காரணித்த சிவலிங்கச் சத்தியுண்டு - சிசயில் லா வளிப்புப்பைப்பெற்றுணிலி, வாரணித்த சத்திவேதாயுமானுள் - வளிப்புப்பைப் பிள்ளையென்றுண் மரித்துப்போச்சு, கூரணித்தவா சுவுப்பைக்கணக் - குடிவிட்டுக் கும்புமனுனாளென்றுளே.()

குப்பமெனு மாசியாக் திங்களைப்பங் - குனிப்பட மேட்மாக் குடிசைபோய், பம்பரம்போன் மனமுழன்று திரியவேண்டாம் - பா ரதனின் மடைவாயிற் பறவைபோல, வெப்புகின்ற பசமையில் மூற் றுப்பாரு - மேலெழுக்க லுசாரத்தி னுணுக்கம்பாரு, அம்பலவர் கடை மயிலே சத்தம்பாரா - யறிவதற்குக் கடையிலேத்தான் காண்டம் பாரே.   (அ௬)

குருமுடிக்கும் வகை

பாரப்பா சிவசன்மைம் பண்ணுமார்க்கம் - பாடுகிறேன் குருமு டிக்கும் பாகந்தன்னை, வாரப்பா வெளிதிறந்து சொன்னேனு - லொ ருபொருளுஞ் சித்தியா துலாத்தேன்சாயம், சீரப்பா கற்சிடனுற் சொல்லு - தெளிவாலே விக்றுலேத் திறந்துகாட்டுக், கூரப்பாவறி யதனுக் கித்தாயானுற் - குற்றமுள்ள வெழுகாகிற் குடியாவாயே.()

குடியாவப் போகாம லிசன்லித்து - கூறிய சிலவுப்பின் கட் டம்பார்த்து, அடிபோதல் லாமற்கண் டத்திற்சொன்ன - வடை யாளப் படிபெயர் காசலித்தைத், இடிபோடே பிறந்தவளிமிகுதி யாயும் - டெடுப்பானே செடுக்கின்ற வெடையானென்றுல், பழுதி ற் பண்வெடையா முப்பினுலே - பாய்ச்சலாம் பூமியெல்லாம் பழு க்குமன்றே.   (அ௭)

[illegible] பழுக்கவே [illegible] பாருநானும் [illegible] [illegible] பார்த்திடவே [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] கடையினால் [illegible] [illegible] [illegible] - [illegible] பரமேப்புமைக் குமைக் [illegible] த்து, வெருகவே கடைந்தோ [illegible] [illegible] - [illegible] வைத்த வரைட்டி மிதக்கும்பாரே. (அஅ)

மிதக்கின்ற [illegible] [illegible] - [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], மதிக்கின்ற பனி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] - [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] மிகுந்த வீரியம் [illegible] - [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. (அகூ)

நீலமணிப் புட்டாய மெவனுர்வித்து - நிலையுப்புத் தெத்திருந்த மிக்காக்கரன், கனமான பிரமகெற்பக் கற்கண்ணுமைபக் - கனகமெனு மதியுப்புப் பணைத்த கொறக்கேப், பளிப்தனில் வைத்ததந்த கொன்னைக்குள்ளே - பணிவிடையா முப்பிட்டி ரவிமுன்பாதத், திடமொருக்க பூமிதனைக் தயிர்போற்றைந்த - செளத்திரண் டியிதனிற் றீர்க்கமாமே. (கூ0)

தீர்க்கமாய் வயிரம்போற் கட்டிப்போகுந் - திரண்டுருத்து மணிபோலே திரட்டியோகும், பார்க்கவே கண்கூசும் வயிரம்போலே - பரமசிவ னப்பினது பழக்கத்தாலே, மார்க்கமாக விதமிதனைக் [illegible] குகைபில் வைத்தத்தின்மேற் சீலைசெய்து [illegible] கவசக் கவுசாரிப் புடத்திற்போட்டா - சீரணுப்புச் சுண்ணமதா யிருக்குந்தானே. (கூக)

இருக்கின்ற [illegible] [illegible] - [illegible] [illegible] [illegible], திருப்பொடிக்க [illegible] [illegible] - [illegible] [illegible] செவிக்குள்ளம், பெருக்கின்ற [illegible] [illegible] - [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] - [illegible] [illegible] [illegible] பாமே. (கூஉ)

[illegible] - [illegible] [illegible] மருவிலக்கண [illegible] பாட்டுருக்கண்ண [illegible] [illegible] பருதிபோற [illegible] [illegible] [illegible] முடி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. (௬௩)

இப்புவிநிற் பாட்டனை யெட்டிப்பிட்டுக்கா - வென்மகனே யன்னமுதா யிப்பக்குருக்கண்ணம், பய்ம்பெரு வேப்புரசநூற் றிரண்டிப்த்திப - பபரம்பேச வாட்டுவிக்கும் பாமருக்கண்ணம், களிப்புறாப் பூமேரக்க வமைத்துக்கற்கள் - களிப்புறப் படிகமதாக்கட்டிஞ் சன்னம், செப்புகநு மம்மாமண் செடிபூண்டிடவ்வாஞ் - செம்பொன்றுச்செப்புமபாம வெகண்ணம்மே (௬௪)

சிவகண்ணாக் கடகிணுமூர்த்திமுன்னஞ் - சேவகாதி குஷிகளுக்குச்செப்புஞ்சுண்ணம், தவமானபதினெட்டுச் சித்தர்க்கெல்லாஞ் - சஞ்சரிக்கச்செய்கின்ற சத்திசுண்ணம், சிவசுண்ணத் துவாதசாந்தக் கடக்குமன்ன - நாதாந்த குண்டலிக்கு ணண்ணுஞ் சுண்ணம், பவமென்னுங் கடல்கடந்து ஞானதீபப் - பாஞ்சடார நின்றிலங்கும் பாமசுண்ணம். (௬௫)

கண்ணுமபிற் கடுகொரு நாலுபங்கு - குக்கொரு சோதனிற விளக்கானி அன்னுர்தபார்த்திருக்கக் கிறுகிறென்றே - பாடிய மநமதனை யடக்கும்பாரு, அக்காத்து கிரியாதே யந்தச்சூக - மனவளவு மலைபனி வெடுத்தப்போட, வின்னோக்கு மேருவைப்போல மகற்றுக்கணுமம் - வேதைதனின் முறைகோடி விள்ளொணாதே. (௬௬)

[illegible] கிவைபக்கியுடைச் குக்குஞ் [illegible] - [illegible] [illegible] [illegible] பார்த்தபோட, வெளிதிறப் பாரிணட்டே [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] - [illegible] [illegible] ()

[illegible] [illegible] [illegible] - [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] - [illegible]

[illegible]

[illegible]

(௩௨)

[illegible] ... கருமமுன்றினிலே ... காலனீசரவேனன், ... [illegible] ... சொன்னேன், ... [illegible] ... சிவமுண்டாமே.

(௩௩)

இரண்டாங்காண்டம்

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

அகத்தியமுனிவர்

அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு.

மூன்றாங்காண்டம்.

காப்பு.

சிவமானபூரணமே நாதவிந்து- சின்மயமாகின்றவொரு பரமேயாதி, உவமானமில்லாத பரந்தனக்கே - யுறவாகின்றவொரு நாதமகத, நவமானநாதவிந்தி ரண்டுமொன்றாய் - நன்மைசெறிபரிதிமதிசுடர்களான, பவமறுமிந் நூன்மூன்றாங் காண்டத்திற்குப் - பராபரஞமைங்கரனே காப்பாமன்றே. (௧)

காப்பானவிந்தநூன் முற்றும்பார்க்கிற் - கைகாட்டி யாரியன்போற் காட்டுங்காட்டும், கோப்பானசாகாத காருணன்மைக்-குணத்துயர்ந்த புலத்தியவசரமாமென்று, நீப்பரியபரிசுத்த வமுதகங்கை- நிலைபிறந்த பூவழலைமுப்பூமார்க்கம், மாப்பெரியவிந்துவி னூற்றுக்குள்ளே - வளர்நடஞ்செய்பராபரமாஞ் சோதிதானே. (௨)

சோதியாய்நின்றவழி தீட்சையெல்லாஞ் - சொன்மறைவோவொன்றுமிலலை யைஞ்சாங்காண்டம், வாதியாமவாமமது தீட்சைதீட்சை - வாமமென்றநாதமது பூரிதாதம், வேதியாநாதவிந் [illegible]ண்டம் - வேதமதுநால்வேத மாறுசாஸ்திரம், ஆ[illegible] - வர[illegible]. (௩)

பஞ்சீகரணதீட்சை.

அண்டமெனிலண்டமன் றுதியண்ட - மகாசம்பிருதுவிதன்னி
ர்போக்கற்ற, பண்டமெனிற்பண்டமன்று பரமேசோதி - பகாரத
பொருளோயா கந்தியாவட்டம, கண்டமெனிற்கண்டமன்று கல்லுகல
லு - கருவாகியுருவாகி யைஞ்சாம்பிண்டம், தெண்டமென்றுவினையா
தே நந்திக்கல்லு - தெளிவானபிருதுவியா லொன்றுமாச்சே (ச)

ஒன்றானபிருதுவிபத் தயிர்தாளுரோன் - றோகோகோவப்பி
னாங் கச்சிரண்டாம், வன்மைமிகுதேயுபத்துச் சிவன்மூன்று-வகை
யானவாயுபத்துச் சிவனுன்காம், அககரம்பததுச்சிவனுனைந்தென
ப-ரரகரபஞ்சீகரண தீட்சையாச்சு, பன்னரியபூதவழிபிரித்துச்சொ
ன்னேனை-பகரார்களாகாச வுப்பைத்தானே. (ரு)

நாதவிந்து அண்டபிண்டம்.

உப்பென்றுலுப்புமுகற கற்பூரங்கா - னுடனிருந்தாற்குமரிகறி
சமைப்பாளன்றே, அபபென்றலப்பதினு லுப்புண்டாச்சு-தரகரவு
ப்போடு புளியிம்சேரயாச்சு, சபபென்றதீட்சைதச தீட்சைதானே-
யறைவாதமொருவரா லறியப்போமோ, மப்பென்றுவிரண்டாங் கா
ண்டத்தின்முப்பூ - யாசிலேந்தாங் காண்டதின் மறைப்பிராதே. ()

மறையாமல்சவும்யசா கரமுங்காணு - மதிவழியேதானறிந்து
தீட்சையோது, கறையற்றதீட்சையில்லாப் பாதகர்க்கு- காணுதே
யொருநாளுங் கடினமாகும், மறுவற்றகறபூர சோதியின்னல்-வாம
ததினாதியொளி காணலாகும, மறையாதசோதிகடந் தப்பாற்சென்
றுன்-மகத்தான கணபதியைக் காணலாமே. (எ)

காணலாந்துரியமொடு துரியாதீதங் - கனகமய சிதம்பரத்தின
மேலாமபீடம, காணலா மாறுக்கு மேலாயபீடங்-காதலனேகணபதி
யு மெதிரிற்றோன்றும, காணலாங்கோடான கோடிபூசை - கருக்
கோடு செய்தக்காற குருநலைக்காண்பாய், காணலாம்வங்கென்றுபூசி
ததககாற-கருங்குழல் வலவ்வையகல்வரமளிப்பண்மண்ணே. (அ)

கணபதிபூசை.

வலவையுங் கணபதியு முன்னோக்கண்டு - மவுனமந்திர நுப
தேசித்தருங் வர்பாராய, அல்லையுடவிபபொருளை வெளியிடாதே-யாம்

ஓம்ஹவம் சிவாவெனயா னறியச்சொன்னேன், சொல்லரிய கணபதி யின் பூசைபாச்சு - துகளிலாப் பரப்பிரம பூசைதன்னை, விள்ளரிது வேணபடி செய்பினுச்சி - வெடிதுமரித் திடுவையிஃ துண்மையா மே சு

உண்மையா முறதிகொண் டேற்றப்பார்த்தா - லேரகோகோ தெரியுஞ்சா காத்திநேர்மை, உண்மையாவதுகென்று வாசியாலே யு றக்கும்பித் திடிலோர்பாப பிரமவாயிர, பண்பாகப்பளிச்சென் றுதி றக்கும்பாராய் - பாலகனே பரப்பிரம வாயில்காணும், வண்மையா காற்சாதி யிடமுந்தோன்றும் - வாவாவா வங்கென்று தம்பிப்பாயே.

பிரமன்பூசை.

தம்பித்தே யிரேசகபூ ரகமுஞ்செய்து - சாற்றுமேற்றி நேர் மைசுழு முனையைமேவித், தம்பித்து வாசியைநே ரிழுத்துவாங்கிச்- சதுராகக் கும்பதநிற் பாய்நதுநன்றாத், தம்பிதமேயிடகலையிற் கும் பித்தக்காற் - சாற்றரிய பரபிரம சோதிதோன்றும், கும்பித்து வாசியைமேற் கொண்டெழுப்பிக் - கோதறநின் றிடிலோர்குருக்கா ணும்பாரே. (யக)

குருவான சதுமுகனும் கலைமாதுஞ்சேர்க்- கோடிரவிபோலநின் றன் கண்ணிற்காண்பர், அருவான வச்சபையிற் பிடம்தோன்று-மங் கென்று பூசித்துத் தரிசிப்பாயால், மருவாகி மலராகிப் பிரகாசிக்கு- மவுனமந்திரமுபதேசிக்கருள்செய்வார்காண், கருவானகருவையா வ ரூபரூபங் - கண்டறிவாய் நமயவசி யரூபந்தானே. (யஉ)

அரூபமா நாததரி சனமுமாச்சு - தரகரா பரப்பிரம பூசையாச் சு, சொரூபமாஞ் சங்கையிலா மவுனமாச்சு - துகளில்சச்சிதாநந்த வுருவுமாச்சு, தருபமாஞ் சாகரத்தி னேர்மையாச்சு - தானான சொ ரூபத்தின் மூன்றாங்காண்டம், நிருபமாம் பூரகத்தைக் காணலாச்சு- நிகரிலாச் சதகோடி யுகங்கள்காணே. (யரு)

விட்ணுபூசை.

காணேநீபூரகத்தைக் கண்டான்மோட்சங் - காணுமேசொற் பனத்தின்மூன்றாம்பீடம், வரமேநீமவுனசிவயோகியாகி - வழியான சபையையாவங்கென்றான்றி, மாணேநீகும்பித்துத் தம்பித்தேகன்-

மைந்தனே யிரேசகபூரகத்தாலொட்டிச், சேணேயங்கென்றேயொட்டிப்பார்த்தாற்-றெரியுமப்பா விட்டுணுவின் சோதிமாதோ. (௰௪)

சோதியா மவுனகுரு சோதியையா - சுடர்கோடி காந்தியிலே வாசிவேகம், நீதியாஞ் சோதியிலே யறிவையோட்டி- நினைவாகப்பார்த்தக்கா லொடுக்கங்காணும, பாதியாமொடுக்கமதிற்கும்பித்தக்காற்-பளிச்சென்றுவாயிலது திறகரும்பாரு, சாதுவாமவிட்டுணுவோடணங்குகாண்பாய் - சமர்த்தாகவிருவரையும் பூசிபபாயே. (௰௫)

பூசிப்பாய் கற்பூர தீபவாசம-பூரணத்தின் மவுனமலர் சோதி சோதி, யாசிப்பா யவர்கடிரி சனதனைக்கண்டாலப்பனே கேட்டதெல்லா மருள்வர்பாராய், ஆசரிப்பாய்மவுனகுரு வுபதேசத்தை-யையனேயுனக்குய்யும் வகைசொல்வாரால், வாசிப்பா யுபதேசமுனக்கேசொல்லி - வண்மையுட னீநிற்கும் வகைசொல்வாரே. (௰௬)

நிறுக்குமப்பா வாயிலது மவுனத்தாலே-நினைவாக வாசிகொண்டு தம்பித்தக்கால், அறிந்துபா ரங்கென்று கும்பித்தேதா - வமுதமிழ்பிரேசகபூ ரகமேசெய்தால், பறக்குமது சுழுமுனையில் வாயில்காணும் - பார்த்தக்கா லதின்பெருமை பகரொண்ணுது, சிறக்குமது சிகாரத்தின் வகாரசோதி - சிறப்பான சோதியிலே யறிவாய்நிலலே, ()

நில்லென்றாற் சும்மாதா னிற்கப்போமோ - நேரான சோதியிலே நினைவைப்பூட்டி, அல்லென்று வாகாசத்தில ருத்திரி-யவர்பெருமை யிவ்வுலகிலாதாங்காண்பார், வல்லமையா லவொளியைச் சொல்லப்போமோ - மகத்துவமா மதிகோடி பிரபைகாணும், எல்லென்று மவர்தம்மை மவுனமாக - வெம்மானே பூசிக்க முதற்யாமே. (௰௮)

பூசிப்பாய் வாசிமல ரர்ச்சித்தக்காற் - புகழ்பெறவே யுன்றனைக்கண் டுபதேசிப்பார், யாசித்துமவுனகுரு வுபதேசதனை-யையனே சொல்லுகிறேன் வண்மையாக, ஆசரித்து நீகேளு வங்சிங்வங்ஙங-காகாரவ காகதத்தின் மவுனமாச்சு, பாசமற்றுப் பரமபத சோதிதன்னைப் - பாலகனே பணிந்துநீ பூசிப்பாயே. (௰௯)

மயேச்சுரபூசை.

பணிந்திலாய் சுழுமுனையின் பூசையாச்சு - பராபரமாம் விசுத்தியின்றன் பூசைகேளு, அணைந்திலாய் மயேச்சுரனை யைந்தாம்

வாயி - லறைவரிய மயேஸ்வரிதா ளெந்தாம்பீடம், அணைந்திடுவா யைங்கென்னும் வாயிறன்னை - யாரறிவனங்கென்று வாசிகொண்டு, * குணிந்திடுவாய்கும்பித்துத் தம்பித்தக்காற் - கோடான கோடிரவி மதிகாண்பாயே. (உ௰)

மதியான மதியையா ரவிதான்கோடி - மகத்தான நாதர்கடம்ப ரமவாயில், துதியான துதியையா துரியமேரு - துரியமாம்பதவியது மவுனவாசி, விதியானமவுனத்தின் வாசிகொண்டு - வினையமா விழுந்து நீ கும்பித்தக்கால், அதியான வதீதங்காண் வகாரசோதி - யரகரா வங்கென்று கும்பிப்பாயே. (உக)

கும்பித்துத் தம்பிந்து மேருபாய்ந்தாற் - குணமான வாயிலது திறக்கும்பாரு, நம்பிக்காண் சொல்லிவிட்டே னங்கென்றுந்தா-னன்றான விரேசகபூ ரகமுஞ்செய்தால, வமபிரது வாசியதுக் கிடமாமைந்தா - வாயுவது வெழும்புமடா வண்டமட்டும், சமபித்துவாசியைநீ தாண்டிப்போனாற் - றமவடியின் மூடாது தடைக்கட்டாமே (உஉ)

கட்டாமே மவுனத்தாற் கும்பித்தக்காற் - கைலாசங் கொள்ளாது புகைபோற்கப்பும, அட்டாமே யென்மகனே யண்டரண்ட - மங்கென்று குமபித்தா லப்பாலோடும, மட்டாமே யிருந்ததினு லாவதென்ன - மவுனமவிட்டான் மாயையிலே மாண்டுபோவாய், தட்டாமற் றம்பனத்தா லொட்டிப்பாரு - தடையறுக்கு மவுனத்தாற் றாண்டிடாயே. (உங)

தாண்டியே மனக்கண்ணாற் பார்க்கும்போது - சதகோடி பிரபையொளிர் சோதிகாணும, மாண்டவொரு மயேச்சுரன்றான் கொலுவிருக்கு - மகத்தான சபைவளர்மெஞ் ஞானவீடு, அண்டியேயவன்றன்னைத் தரிசித்தக்கா - லப்போதே மாயையெல்லா மகன்றுபோகும், தாண்டியே துரியமலர் கொண்டுபூசி-துரியத்தின் மயேஸ்வரியைத் தெரிசிப்பாயே. (உச)

தெரிசித்துப் பூசித்தாற் கும்பங்காணுங் - தெரியாத மவுனமெல்லாந் தெளிந்தேபோகும், அருச்சித்துக் கும்பித்சாலமுதஞ்சித்து-மாச்சுதையாவுபதேச மருள்வர்பாராய், பரிசித்துப்பாலமுக மூட்டுவார்பார் - பாலகனே சொல்லுகிறேன் மவுனவாக்கியம், காச்சித்து நங்மங்யங் சிங்கென்றேநீ-நலமாகச் செபித்துநின்று தெரிசிப்பாயே.

---

* குணித்திடுவாயென்பது-குணிந்திடுவாயென விகாரப்பட்டது.

சதாசிவபூசை.

நலமாகச்சொன்னேன் மகேச்சுரனுமிங்க - நயமாகமயேஸ்வரி
யும்பிரகாசிப்பார், வளமாகவிசுத்திபுனைப் பூசையாச்சு - வளராறு
தாரத்தாக் கினையின்பீடம, அலையாமலாதார மாறும்வாயி - லாக்கி
னையிற் சதாசிவத்தின்சத்திபூசை, வளமாகவாசியைநீ யங்கென்றே
தான் - மாட்டாறுதாரத்தின் வாயிறுனே (௨௬)

வாயிலஞ்சாதாரத் தாறும்வாயில் - வகையறியாச் சித்தர்களாற்
றிறக்கப்போமோ, ஆயிலாதாரசிதயபாத்தின்வாயி - லாயிரத்தெ
ட்டிதழுகனை யார்தாங்காண்பார், பாயிலதுபாயுமவகை பரிவாய்க்கே
ளு-பங்கென்றுவாசியைநீ தம்பிர்க்கால், பாயுமதுதோன்றுது மை
ந்தாசொல்வேன் - பகல்போலேதெரியுமா தாம்பாரே. (௨௭)

பாரரியவாசியைநீ தம்பித்தக்கால் - பகொரணுவாறுதாரத்தே
யுன்னே, ஆரொன்றே கேட்பார்கள் சபையோராயா - வாக்கினையிற்
றெரிசனத்தை யறியவங்கே கன், சேவொனறுசபையார் மெஞ்ஞானவீ
ட்டிற்-செப்புகாணுதிபற வாழ்விப்பார்கள், வாவென்று வாசிகொண்
டு கும்பித்தக்கால்-மதிகோடிரவிமதிபோற் சோதிகாணே. (௨௮)

சோதியாமவுனசிவ யோகசோதி - சொற்பெரிய சோதியிலே
யங்கென்றேங்கில், ஆதியாஞ்சோதிசொல வெளிதோவப்பா - வாதார
சோதியிலே யண்டசத்தம், பேதியாண்டபகிரண்டமட்டும்-பேச
ரியசெயபேரி முழக்கக்காணும், நீதிசேர்நடனசபை யோகங்காணு-
நிகழ்த்தரியபதினெண்பே பூசிபபாரே. (௨௯)

பாரையாவகமெனுநற் சுகங்கள்காண்பாய் - பாலகனேயகத்தீச
ன்பீடந்தோன்றும, ஆரையா வறிவாகந் தியன்றனோர்மை- யறிந்த
வனேமெஞ்ஞானமவுனயோகி, தேனையா சதகோடி யோகம்பார்த்தே
ன்-செப்பரியவகமதனிற் றெரிசிப்பாயகாண், சீரபெற்ற மவுனகுரு
வுபதேசித்தார் - செமனைமிகு குருபூசையருளினாரே. (௩௰)

அருளினாற்குருபூசை மவுனபூசை - யையனே விரோசகபூரகமு
ஞ்செய்தே, அருளினான்மவுனகுரு பூசையையா- வதையறிந்தேன்ச
ப்பிரமண்ய னுபதேசத்தால், அருளினாற்சத்தசாகரங்களாச்சு-தரிய
சச்சிதானந்த மறிபலாச்சு, தருளினா லண்டாண்டமேறலாச்சு-தறை
வரியவிப்பூசை யருளினாச்சே. (௩௧)

ஆச்சுதையாவாசியைநீ யிழுத்துவாங்கி - யாதாரவாயில்கடந்த
ப்பாலையா, பேச்சப்பாகுமபிந்துத் தம்பித்தக்கால் - பேறான பஞ்ச
வாயில்காணும்பாரு, கூச்சமையாகமலர் சொண்டேடீயும்- குமரகுரு
பாதமல ராச்சிபபாலே, ஆச்சதையாவாசியின்ற பூசையாச்சு- தச
கராதெரிசனத்தைக காணலாமே. (௯௨)

காணலாமாதார பூசைசெய்தாற் - காயமதுபெலக்குமசற் சழி
வோவில்லை, மாணலா மாதார மாறுமெதாலே - வையகத்திலார்செ
ய்வார் மவுனிதீய, வேணவாவற்றசிவயோகிஞானி - வேதாந்தகுருச்
செய்வார் சித்தர்செய்வார, கே ணவிளை மைந்நூற்றின் மவுநபூசை-
குறைவறவேமுடித்தமொருஞ்செய்திகேளே. (௯௩)

கேளையாவெததனை சொன்னாலுமெய்யாக் - கேடுகெட்டமானி
டர்க்குவிவேகமில்லை, ஏனையாவெனானூலின்மறைத்தவெல்லாமென்
மகனே நினைவாகவிந்நூல்பாரு, வாளையாவாதார மாறுஞ்சொன்னே
ன-மகத்தானவாசிவசிவயோகஞ்சொனனேனெ,பாழையாபஞ்சவாயிற்
பூட்டுச்சொன்னேன் - பரிவானமவுநத்தி ரோட்டமபாரே. (௯௪)

ஓட்டமாந் தலாராசி சென்மக்கூறு - ரோகோகோ பாதத்தி
னொடுக்கஞ்சொன்னேன், ஆட்டமாஞ் சிதம்பரத்தி னடனஞ்சொ
ன்னே-னகத்திலுப தேசபசைத யடைவாய்ச்சொனனேன், காட்டிக
மாச் சராசரத்தி னிலையுஞ்சொன்னேன்- சச்சிதாநந்தவொளியறியச்
சொன்னேன், ஈட்டமா மாயிரத்தை யாய்ந்துபார்த்தே - யிந்நூலந்
தாங்காண்ட மினிதாப்பாரே. (௯௫)

இந்நூற்றுனைந்நூற்றிற் சூட்சாசூட்ச-மென்னவித்தை சொன்
னெனையா வினிமேறபாரு, அந்நூற்றுன் மதிவெண்பா வாசஞ்சொ
ன்னே - னாறிவாலகடலசூழவனிமீதில, மூந்நூற்றுன் சிவரத்ன
வொளியைதேளு-மூர்ககமிலாக்குருநூலைமடையமபாரு, உன்னி
லைதா னிந்நூலிற் றிறமாச்சொனமே- னுணாககினறேன் பதினெண்
பேர் சாபமன்றே. (௯௬)

சாபம்.

சாபமதைப் பதினெண்பேர் சித்தர்கூடிச் - சமர்த்தாக வேகவு
பனிடகதிற்சென்று, பாபமிலாப பரனருளாற் சாபங்கொண்டு-பாவி
ததே னெவ்வாறும பலித்திடாமர், சாபமென்றுலைந்நூற்றின் ம
வுநசாபம - தாமிட்டார் யோகஜிப் பொருள்களெல்லாம், ஆகவெண்
ணை யாயிரத்தி லகேகசாப - மருளினாற் ஞலோலாலியாதன்றே. ()

சாபநிவர்த்தி.

பலித்திடவே யேகவுப ளிடத்திற்சென்று - பானருளாற்பரப்
பிரமபாதங்கண்ணில, பலித்திடவே பராபரந்தோ டொத்தியானும் -
பரமவொளி யொத்தவிதம் பண்பாய்க்கேட்டே, அலைக்கலெனச்
சாபத்தை நிவர்த்திசெய்தே - யாயிரத்திர் நூலிதுகா ணென்றுசொல்
ல, முலிக்கிடவேசாபமது நிவர்த்தியாச்சு - மூகண்டவுபதேசமுரை
த்தாரபாரே. (௩௮)

பாரையாசாபத்தி னிவர்த்திகேளு - பாலகனே யிந்நூலானிவ
ர்த்தியாச்சு, தாரையாவறிவனையா யிரத்தின்சொச்ச - மையனேயிந்
தநூலைந்நூறுந்தாம், சேனையாசிமநயவ சிறிங்உறிங்காச் - செயிப்பா
ய்ரீ சிங்கிலியும் ஓம்ஆமென்று, மாறையா மநயவசிம றிங்கிறிங்கா -
மந்தரானகிறிஙசிறிஙம சிகவென்றோதே. (௩௯)

ஓதவேபதினெண்பேர்சாபம்போச்சு - தோகோகோசகலசித்தர்
சாபமபோச்சு, தேகமறலடமவுருநிவர்த்திசெய்தா - லென்மகனேசத
க்கைகொஞ்ச கடனமாடும், போதவேசதகோடி ரிஷிகள்சாபம் - பொ
ய்ம்மையனறென்மகனே நிவிர்த்தியாச்சு, மாறவேமகத்தான சாப
மெலலா - மாண்டதையாவிந்நூலி னிவிர்த்தியாச்சே. (௪௰)

இந்நூல்சித்தி.

மாண்டதேசாபங்க ளிவர்த்தியாச்சு - மகத்தானவைந்நூறும்ப
லிதமாச்சு, ஆண்டரியவாதார மாறுஞ்சித்தி - யையனேயாயிரத்தில்
வாதஞ்சித்தி, மாண்டவொருவாதசித்தி சுமனஞ்சித்தி - வாமூலாஞ்
சிதமபாததிற் குளிகைசித்தி, காண்டபஃதண்டரண்ட பிண்டஞ்சித்
தி - சாற்றரியவட்டகன்மஞ் சித்தியாச்சே. (௪௧)

சித்தியாம் பரிபாடை யிதுவேயாகுஞ் - சிவமானவைந்நூறுமி
துவேயாகும, முத்தியாமுந்நூறுந் தீட்சைசித்தி - மூலமாங்குருநூ
லைம்பதுவுஞ்சித்தி, சத்தியமாமறிவெண்பா நூறுஞ்சித்தி - சனிப்பூ
சை விதியொரிநூறுஞ்சித்தி, அத்தியா மைம்பதற்குண் முப்பூசி
த்தி - யரகராமுப்பதற்குட் குருவைப்பாரே. (௪௨)

குருவான நந்தீசர் முந்நூறுஞ்சிர்க் - குணமான பஞ்சகாவிய
முஞ்சித்தி, பரிவாகப்பதினெண்றுஞ் சித்தியாச்சு - பாங்கான கா
வியத்தின் கருவாயபிடம, அருவானகாவிய[illegible]

யிரத்தொடைக் நூறுஞ்சொச்சம், துரிசற்றசொச்சமையா பூர்வக் கியானஞ் - சொன்னேனே யாயிரத் திருநூறுமால். (௪௩)

சொன்னேனு யிரத்திருநூ றதனிலே - துகளில்வைத்தியத் தைக் கைபாகத்தோடு, முன்னமுந்நூற்றிற்செந்தூரஞ் சொன்னேன் - மூர்க்கமறநூற்றினுயர் பற்பஞ்சொன்னேன், வன்னமுள்ளவா யிரத்தைந் நூறுஞ்சொன்னேன்- வகையானவயித்தியத்தை வளமாச்சொன்னே, பன்னுகுணவாகடங்கள் பரிவாச்சொன்னேன் - பண்டிநர்நோயாளிகுண மறியச்சொன்னேன். (௪௪)

அறிவரிய பதினெண்ணிற் பாவபுண்ணிய - மாய்ந்துரைத்தேனென்மகனே யின்னுங்கேளு, செறிகரவீராயிரத் திருநூற்றுக்குட்- சேர்முத்திவயித்தியத்தை முழுதும்பாரு, பறிதவிலாச்சகலவகை யதீகக்கோவை - பார்க்கக்கா விதனைபெருமை பகரொண்ணாதே, இறுசலிலாப் பன்னிரண்டி னூற்றிற்சொன்னே - னிந்திரமயேந்திரமாஞ் சாலந்தானே. (௪௫)

சாலநனிலேந்நூற்றே டேழத்தினுக்குஞ் - சாற்றறியவிந்நூலை நிதண்டாச்சொன்னேன், பாலஞ்சபட்சி யைந்நூற்றிற்சொன்னேன்-பரிவானசல்லியமோ நூறுஞ்சொச்சம, சாலவொரு தொட்டியந் தொண்ணூற்றிற் சொன்னேன் - சாற்றுமோரேழுபதிலொட் டியத்தைப்பாரு, ஆலமெனுஞ்சாலத்தின் கோவையையா - வாயிரத்தோடைம்ப திரைந்தாமே. (௪௬)

ஆமேகா ணதன்றொகையை யென்னசொல்வே - னதனிலொரு மூன்றுலட்சங் காப்பகாசப், போமேரிப் புலத்தியனேசொல்லக்கேளு - புகழ்மருவுசாத்திரத்திற் கிடக்கமிலே, நாமேகாணிவ்வளவும் பார்த்துத்தேறி - நயமாகப்பொருள்படவே யுனக்குச்சொன்னேன், வாமேகா ணதந்தியமாவாக் கமுதவாகடு - மாநிலத்திலாரறிவார் மவுனிக்காமே. (௪௭)

வயிரவபூசை.

ஆமையா நூற்றொகையை யரிந்துசொல்ல - வம்புவியிலோரு ஞா லாமோவாகா, ஆமையாலேமைய வற்றைநற்றேன் - றடைவாகமநீமென்று மாறுவாய்காண், ஐமையாவெண்கோண வளமாய்த்தீபி- யிடம்வலமாயிரேகைகீறு ஆவிமேபோட்டு, நாமையாவெட்டெழுத்தைநன் றாய்மாறி - நலமாகவயிரவனைப்பூசிப்பாயே (௪௮)

பூசிப்பாயமுதகும்பம் வைத்துகன்றாய் - புகழ்மருவுமவுநத்தின்
மதனைப்பாலும், யாசிப்பா யாயிரத்தெட்டிதழினாலே- யருச்சனைகள்
செய்து கற்பூரசோதி, வாசிப்பாய் மவுநசிவ ஞானத்தாலே - மந்திர
பஞ்சாட்சரததாற் றாபதீடம், நேசிப்பாய் வயிரவனைப்பூசித்தக்கா-
னேராகப்பளிச்சென்று சோதிகாணே. (சக)

சுப்பிரமணிய தியானம்.

பளிச்சென்று சோதிமெபதிர் கண்டசானும்- பயிரவனுந்தோன்
றுவான் பயமோவில்லை, வழிச்செல்ல வேணவர மீவானுற்சூர்ப்- ப
கைவனைத்தியானஞ்செய் வரமேசேரு - அளிச்சென்றேயவசிமகவ
ரவோமெனறே-யழகாக வறுகோணமடைவாய்போடு, செழிக்கவே
யாறெழுததுநடுவேவானும்-தெளிவாகவிரேகையோராறும்போடே.

பூசை.

போடிமேகையிற் சரவணபவாவென்றே - புகழாகவறுகோணத்
துன்மேளவிந்து, விடுவிநத் தம்பிரண்டு வாயிறுன்று - மினிர்விரவா
கிறுடைய பேசங்கராறுபட, ஆடையாகாலையாயிற் பேரஞ்சொல்வே-ண
ிமே ஸ்ரீமெகிரீ மடைவாயபோடு - பூடையாவோங்கார வட்டங்கா
று, மோகோகோலமுமுகவன் றியானமாச்சே. (ருக)

தியானமாங் தெரிசனத்தின் பூசைகேளு - திறமானவத்துவை
யா மவுநசித்தி, தியானமா மதனைப்பாள் மதனசோதி - திருமையுட
ன்மவுநால ரச்சிப்பாய்பார், தயாநிதியாகு சுப்ரமண்யன் பூசையா
ச்சு-தான்பிரத்தியக்கமாய் மவுநஞ்சொல்வான், அவாவவறுத்தே மெ
ஞ்ஞான மவுநபூசை - யானகணம்டனிப்பூசை கலமாவின்றே. ()

இப்பூசையார்செய்வா மவுனிதம்ப - வின்பமிலா வேதாந்தி
யோகிசெய்வார், இப்பூசைசித்தர்ஞானியர்கள்செய்வா - ரெழிற்று
லாரசிபடுத தவர்கள்செய்வார், அப்பூசை தனையான்கண் டுனக்குச்
சொன்னேன் - அபுவியி லெவர்செயவார் மவுநஞானம், தைப்பூசை
சொன்னேன் மூன்றுங்காண்டற்குத - தாரணியிலாரறியா ரிந்நால்
பாரே (ருங.)

பாரான சித்தரடை யாளஞ்சொல்வேன் - பரனருளான் மனித
ாகளி லொருவரவார், தாரான மூலராசி பூர்வஞானந் - தான்றொ
டரக் கவனியிலொரு தோன்றிமேலும் விருன விட்டருறை தொட

டநேர்மை - விளங்கவே லபித்தக்காற் சித்தியாகும், ஆரானபிராண மயவிந்துவாலே-யாச்சுதையா மாயையிலேமனிதர்வாழ்வே. (ருச)

மனித்தராப் பிறந்ததினு லாவதென்ன மகத்தான துலாராசிய றியவேண்டும, செனித்தக்காற் சடமழியா திருக்கவேண்டுஞ்-செட த்திலுள்ள பொருளெல்லாங் காணவேண்டும, கனிட்டனுக்காயமது பெலக்கவேணடுங் - கருவிகர ணுதிகளைக் காணவேண்டும, சினத் தொழிந்து துலாராசி யடுத்தகற்பஞ் - சிவயோக மவுனத்தி லிருந்து தேறே. (ருரு)

தேறவே சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு - தெளிவாகவாதார மாறுங்கண்டு, மாறவே வாசிசிலே யொடுக்கங்கண்டு - மவுனசிவயோக த்திற் சமாதிகண்டு, வீறவே மெஞ்ஞான தீட்சைகண்டு- மேதக்கபூ ருவத்தின் பூசைகண்டு, ஆறவே யண்டரண்ட பிண்டங்கண்டே-யர கரா செகற்குருவை யறிந்துகாணே. (ருசு)

செகற்குருவைக் காணவழி சொல்லக்கேளு - தீமைமிகுபொய் களவு சாமி நதுரோகம், வகுக்கவொலை காமம்வஞ் சனைகள்பாவம்- வழுத்தரியவாணவங்களற்றுப்போனல், அகப்பேய்போய்சீகினைத்த படியேயாகு - மன்றன்றோ சமாதிகனிற் கற்பங்கொண்டால், விகிர் தகுரு மெஞ்ஞான மவுனமாகு - மேலான கற்பமுண்ணக் கருவைக் கேளே, (ருஎ)

கேளேயாகாயமது வச்சிரமாகும் - கிருபையுடன்வல்லாரைக்கற் பங்கொண்டால், ஆளேயாமண்டலத்தைச் சாவுபோச்சு - தறைவரி யசட்டைதள்ளிப் பூவமாச்சு, ஏலேயாசிவசுத்தி தேகமாச்சு - தெ ப்போதும்வச்சிரமா யிருக்கும்பாரு, கோளேதுமவாராது நான்சொ ல்வாக்யங் - கொண்டவனே மெஞ்ஞான குணமுள்ளோனே. (ருஅ)

வல்லாரைக்கற்பம்.

குணமுள்ள வல்லாரைக் கற்பஞ்சொல்வேன் - குருவானசத்தி யுப்புச் சிவத்திறுப்பு, மணமுள்ள பீங்கானிற் போட்டுமைந்தா-மக த்தான அன்னத்திற் பலந்தான்போடு, அணியுள்ள வைம்முலமைமை காயந்தா - மப்பவொர்பஞ்சீகரண தீட்சையுப்பு, கணியுள்ளகான்கை யுமே கூட்டிமத்தி - நன்முகவிரவினிற்றண் பனியில்வையே (ருசு)

வையையா விரவினிற்றன் பணியில்வைக்க-மகத்தானசெயநீரு மாருமாகும், தையைபாவதிற்பட்டா லற்றும்போகும் - கத்தூரி வன்னம்போ லிருக்கும்பாரு, செய்யையாசிசாயிற் பதனம்பண்ணிச்- செயமான செயநீரு முறைதப்பாது, ஐயையாகுருச்சன்னம் விராகன்கொண்டே - யச்செயநீர்சரிபெலடையாக் கூட்டிக்கொள்ளே (கூய)

வாலைபூசை.

கொள்ளையாவிரண்டனையும் பிங்கான்றன்னிற்- குணமாகச்சொன்னபடி கொஞ்சம்போடு, கள்ளையாரவிதனிலே நியிடமவைத்தா-ஞதார்த்தவிலேகியமபோ லிறுகுமபாரு, பள்ளையாமகிமைநிறை குருவின்பாகம் - பசமாகவெடுத்துநீ கேளிபூசை, வள்ளையாவாலையெனும் வாமப்பெண்ணை - மனதார நினைத்துநீ தியானிப்பாயே (சுக)

தியானிக்காயாகின்மெஞ் ஞானங்கோன்றுந்-திருவுடையவாலைப்பெண் ணைதிரோகிற்பாள், தயாபரியா மனோகௌரி சூலிசிவி- சாம்பவியர் தரிபஞ்சாட்சரிகௌமாரி, உயர்வுறவே வல்லாளைக்கற்பமெற்கின்-றுன்றுபொருட்டுமாறு வரமீவாய்காண், கியானத்தோடிருந் தலகிற் சிவிக்கம்ம - கேடில்சிவானந்தமுறக் கடாட்சிப்பாயே. ()

ஆமென்றசத்ரமது கேட்டதாஞ - லப்பொழுதேதீயென்று வாருவாள்பாரு. அமென்றசத்தத்தா னியாமென்பா - ளபரினையகத்தியன்றன் சிடனென்பாய், ஓமென்றேசககமிட்டு முக்காமிட்டே-பொன்மைமுக மலர்ந்துபிகாசஞ் செய்காள்வாள், நாமென்றசற்குருவை நாவாரத்தா - ஞதாக்த சிரோமணியைப் பூசிப்பாயே (சுஉ)

பூசிப்பாய்சமாதிதனில் யோகத்தாற்றப் - புகலிலேகியமோர்பணவெடைதான் கொண்டால், பூசிபாய்லகிரியையா னென்னசொல்வேன் - மொழிபவரிகைக்தூர ளளவுப்போகை, யாசிப்பாயண்டரண்ட வாசிகொண்டே - யங்கென்றாரும்பித்தா லூர்ந்துக்கு,மாசறவேமலசலந்தாந் திரண்டுபோகு - மைந்தனே விந்துவையுங் கட்டும்பாரே. (சுச)

பாரையாமண்டலந்தான் கொண்டாயானாற்-பாகைனேபசிரோகமதனமாகும், பாரையா வாசியோ லொடுக்கும்போகும் - பகரியபனாவாயி லைடக்குமாங்கே, ஆரையா மருகவையுண்டிரியில்வெறுபபா - மாகாரமாறுமன்றே சித்திபாகும், தேரையாவல்லாரை யுருட்டக்கொண்டால்-சிராகவுநன்பெருமை செப்பக்கேளே. (சுரு)

கேளாய்நீ யென்னசொல்வேன் பூர்வஞான - சேகரத்தின் மேலறைதான் றிறக்கும்பாரு, மாளாய்நீமண்டலத்துக் கொவ்வோர்சட்டை-மைந்தனே யுரியுமந்தக் கற்பதகாலே, வாளாநீ மதனப்பா றினங்கொண்டேபார் - வண்பசுவின் பாலேதான் மயங்கவேண்டாம் கோளின்றுண்ணூற் றுறசட்டை தளருமெய்யாக் - கூறுதொகை யாயிரமா முருவங்காணே. (சுசு)

காணப்பா-தேகந்திற் சூடுகொண்டாற் - கண்மணியேகண்டவுடனயச்செந்தூரம், மாணச்செந் தூரமெடை பணமாக்கொண்டு-மைந்தனே செந்தேனி லடைவாயுட்கொள், நாணிபபோஞ் சடத்திலுள்ள நோய்களெல்லா - நவிலரிய செயகற்பமகிமையாலே, வீணப்பா வலேயாதே யாருஞ்சொல்லார் - வெளிபாகச்சொல்லிவிட்டே னுண்மைதேறே. (சுஎ)

தேறியந்த வல்லாரைக் குருகற்பத்தைச் - சீராகமுறையறிந்து செய்வாயானால், வீறிலைந்த பயனபயக்கும் பரத்திலுணே - மெய்ம்மையாச் சொன்னேனையா குருவினாணே, மாறிலிந்த முறையதனைச் செய்துபார்த்தேன் - மாசற்ற குருவழியிற் பலிக்குங்காண்பாய், ஆறிவாற் கைபாகஞ் செய்பாகந்தா - னறிந்துசெயவினனுமொரு நால்பாராதே. (சுஅ)

இன்னுமொரு செய்தினைச் சொல்லக்கேளு - வெழிலான கற்பத்தை யுண்ணும்போது, பனலுகின்ற காற்றுவெயி லாகாவோட்டம - படர்கடைசத்திக்கலினை யாகாபொய்ம்மை, துன்னுமொழி கொலேகளவு மாகாவெனனெணய் - சுண்ணாம்பு கடுகுபுளியுள்ளியாகா, தன்னைநிகர் கொம்மைமுலே மடவார்தங்கட்-சையோகமதனையுநீ தள்ளுவாயே. (சுகூ)

கள்ளையாகள்ளுசெஞ்சா விறைச்சிமச்சத்- தன்னோடுபுகையிலேயுமுப்புந்தள்ளு, மெள்ளவே கடுங்கோப மதனைத்தள்ளு - விரிகடல்சூழ் புவிவாழ்வை யொருங்கேதள்ளு, கொள்ளையா விடயவாசனையி ற்செல்லுங் - குணமிலா மனப்பேயை யதிற்செல்லாதோர், விள்ளரிய வேகாந்த திருக்கனமாயை - வெருண்டோடும் பூரணந்தினமுதமுண்ணே. (எ0)

யோகநித்திரை.

அழுகமிழி யோகமது செய்யவென்னி - லப்பனே கானீட்டிப் படுத்துக்கொண்டு, மறைதயிலா திடக்கரையை முடிமேல்வைத்து-வ

மூந்துபுரணக்கொர்சுழி முனையைமேவி, சமரசமாவாசியைநீ யிழுத்துக்கொண்டு - சமர்த்தாகக்கேசரத்தின் மனைதலைவத்தே, அமைதியொடு பராபரத்தைத்தரிசித்தேதா - ணையனேலலாடத்திற் றூங்குவாயே. (எக)

தூங்குவா யிம்முறையே தூங்குவாயேற் - றுவாதசாந்தத்தன் றோ சிறந்தேயாடும், வாங்கவென்றுன் மாநிலத்தின மனிதரையா-வனைய னைத் தெரியாமன் மாண்டோர்கோடி, வாங்குநிரைக்கடறபுவியின் மனிதரென்று-மாளாம லிருக்கவன்றோ சொன்னேன்பாரு, வங்கிகின்றலையாம லிருந்துமைந்தா - வென்றனைப்போறகோடியுக மிருந்துதேதே. (எஉ)

பத்தியம்.

தேறவென்றற் கற்பத்தைச் சிரக்கொள்ளு - தியங்காதே யின்னுமொரு செயதிகேளு, பாறவென்றற பத்தியம்பத் திரமாப்பண்ணு-பழிபில்கிரி கந்தி ரிபலாதியோம, விறுபெருசிரகமொண்கிராமபுபத்திரி - சீசாதிககாய்களபுளியானையோடு, காறுசிறுகிரைசிறு பயறுடையா - நலமாகக் கட்டியகோ ருப்புமாமே. (எங)

வெண்சாரைக்கற்பம்.

ஆருமே கற்கொறுக்கைப புளிமற்றைய - வறைவரிய கற்பூரசிலையின்சுன்னம், வாசாவண்டக்கல்லின்றன்சுன்ன-மசந்தாணகன்னுதங்கச்சுன்னம, ரேகாருவிமாநபொழுதே யன்னங்கொண்டாற் - றேகமது சட்டைகளிந திமழும்பாரு, பாகமாவெண்சாரைக் கற்பஞ்சொன்னேன் - பகரியசித்தாகட்குருவிதாச்சே. (எச)

ஆச்சப்பா வின்னுமொரு கற்பஞ்சொல்வே-னண்டபகிரண்டமதை யிடித்துக்கொண்டு, கூச்சமிலா திடித்தகதிலே தன்னனிவிட்டுக்-குறைவறவேபிழிசாறதாழிகொண்டு, ஆச்சியமோர் படிகூடவிட்டுப் பின்ன - ரடுப்பேற்றி யக்னியோர் சாமமட்டும, கார்சப்பா மொழுகுபத மாகும்போது - கனிவாகக்குருசெயநிப்பாகங்கேளே. (எரு)

காயாதிகற்பம்.

கேளப்பா வகையாற்றி யெடுத்ததைப்பாரு - கேசரத்தின் காயாதிகற்பமாகும், கோமொன்றுமவாராது குருவைப்போற்றிக் - குருசெயநீ ரொருபலங்கா ணதனில்விட்டு, யானிரவிதனிற்சாமங் காய

வைக்கின்-வண்மைசேர் மெழுகுபத மாகுங்கண்டாய், தானறவிம் முறையதனை முடித்தேயேகாட் - சரமதனூற றியானித்துப் பூசை செய்யே. (எசு)

மேன்மூலசுத்தி.

செய்யப்பா பராபரத்தைத் தியானபூசை - செய்துநீ முடித்த பின்பு செப்பக்கேளு, ஐயனேகுரியோதயத்திலேதா - னடைவாகப் பெருவிரலிற் றடவிக்கொண்டு, உய்யையா வுண்ணாக்கிற்புரளவேற் றியுமமென் றவாசியைநீ குமித்தக்கால், கைப்பாகவியன்றகபமொ ருங்கேயெல்லாங் - கழன்றுவிடுமின்னுமொரு சுத்திகேளே. (எள)

கீழ்மூலசுத்தி.

சுத்திசெய்த மூலத்தின் கற்பத்தேசால்வென் - றுகளிலாக்கற்ப மதாருட்சாருட்சம, பத்திமையாச் செய்யவொருசெங்கற்றுழைப் - பகாரிய சோறறேடே குருநாக்ச்சேர்த்தே, அத்தையொரு சீலையி லேமுடிந்துகொண்டே - யடைவாகப்பிழிந்தக்காவிழியுஞ்சாறு, சித்தி தருங்குருசெய்நீர்கூடவிட்டுத் - தீயேற்றி யோர்சாமமெரித்திடாயே.

எரித்திடுவாய் மெழுகுபத மாகுமப்போ - திறக்கிவைத்தெல் மதனோயின்னுமகேளு, புரையற்றசுத்தசலமதனில்வார்த்துப் - புல த்தியினை யிரவிதனிற காயவைக்கின், அரசதபோற் செம்மைநிற மாருமையா - வையமதைச் சுத்திசெய்யுமிதைப்போலுண்டோ, பரு க்கதனை முடையமலே மகனேபூசை - பண்ணுசெய நீர்மகிமையதை யக்கேளே. (எசு)

அறையக்கே ளென்னிடத்தான் புள்ளிசிட - வநாமிவிர லதினு ளே சேர்த்துக்கொண்டு, பரியுமப்பா வுண்ணாக்கிற புரளத்தேய்க் கிற் - பாமான கபமெல்லாங் கழன்றுபோகும், முறைப்படிசெய்மூ லத்தின் கற்பத்தாலே - முடிந்தநேற் காயசுத்தியாகுங்காணே, மற ப்பிலாதடிமூலஞ் சுத்தியாக - மைந்தனே யகிசந்தி நாட்டம்பாரே

நாட்டமையா கண்ணோட்டம் பார்த்தாயானு - லைமானசுழுமு னையில் வாயிகொறும், ஆட்டமையா வவ்வாயி றிறக்கும்பாரு-வழு தகெங்கை யங்கிருந் தடைசொய்ப்பாயும், வாட்டமையா வமுதமதை க் கொண்டாயானால் - வாமூலம் போடான கோடிகாலம், பாட்ட

மையா பாவிட்டுச் சொல்லவில்லை - பாலகனே யுன்றனுக்குப் பாரித்தேனே. (அக)

பாவித்தே னின்னமொரு கருவைக்கேளு - பற்பினியினண்டமையா வைஞ்சாயவைப்பூ, ஆவித்து மறிவீர்களண்டக்கூறு - டையிரண்டு பத்துடனே யைஞ்சுங்கூட்டி, வாவித்துப்பதினைஞ்சு மெடுத்துக்கொணடு - வனமாகக் கல்லூரலி லுலக்கைநாட்டி, வவித்தே யிருப்புலக்கை யரஞலையா, விடிததிடுவா யிருசாம மின்னுங்கேளே,

கேளையா வென்மகனே யறியச்சொல்வேன் - கெவுனமென்றரசகெவுனக் குளிகையையா, ஆளையா வத்தனையு மாவதாக்கி - யையனே சுத்தசலங் கன்னேவிட்டு, காளையா வலக்கையாற் றலக்கிமைந்தா கண்மணியே தெளியவைப்பாய்சாமமட்டும், பாளையாபனிதமாங் கெவுனவித்தை - பாலகனே பரிட்சைதனை யின்னுங்கேளே. (அஉ)

இரசக்குளிகை.

இன்னங்கேளினமறிந்து சொல்வேனையா - வெடுத்தமுறைதப்பாது குருவின்வாக்கே, அன்னங்கேளடிமூலப்பழக்கந்தாலே - யையனே கல்வத்திற்புளியைப்போட்டே, இன்னங்கேள் சொன்னகுருசெயநீர்விட்டே - யெழிலாக விருசாம மெழுகாவாட்டி, அன்னங்கேளண்டமதி னிதானமாக - வப்பனே கெவுனதநிற் குளிகையாமே. ()

பாரப்பா குகையெடுத்து ரவியில்வைப்பாய் - பாலகனே பன்னிரண்டு சாமங்காய்ந்தால், வேரப்பாகுகையெடுத்துக்கையாற்றட்ட - வெண்கலத்தின் சத்தமையா வென்னசொல்வேன், ஆரப்பாவறிவார்க ளண்டவித்தை - யாடலா மிந்தவித்தை யநேகங்கோடி, சீரப்பா முன்சொன்ன தெளிவைக்கொண்டு - திறமாகத்தீயெரிப்பாய் சாமந்தானே. (அரு)

காயாதிசுன்னம்.

சாமமட்டு மிக்குருவைக் காயவைத்துச் சமர்ந்தான கேசரந்திற்றியைப்போட்டு, காமேவு கறப்புவன்னபோலேயாறுங் - கருக்குருவாஞ் சுன்னமதிற் பலந்தான்போட்டே, ஆமென்றபற்பபினிமுதல்வைபிண்ட - மையனேயிக்குருவி லண்டம்போகிட், டோமென்றே யோர்கொதிதான் மொதித்ததாறு - லோகோம்நாவிறக்கிவைத்தெடுத்திடாயே. (அ௬)

எடுத்துப்பா ரண்டமது சிவந்துகாணு - மென்மகனேகுருசெ
யநீரதனிற்போகிட், டெடுத்துப்பாரோர்சாமமாறவிட்டே- யூமைமெ
ன்றகுகைதனிலே யண்டம்வைத்தே, அடுத்துப்பார்மெழுகினூற்சந்
துமூடி - யையனேசெசபுடத்திலடைவாய்போடு, மடுத்துப்பார் ம
கத்தான புடத்தினீறு - மைந்தனே காயாதி சுன்னந்தானே. (அஎ)

தானுனகாயமஞ் சாதியாதி - தருவான சுன்னங்கே சரத்தின்சு
ன்னம், கானுன கடையில்விற்குஞ் சரக்கெல்லாந்தான்- கட்டுமையா
விச்சுன்னக் குருவினூலே, மீனுனசுன்னமறைப் பதனம்பண்ணு-
வேதாந்தசுந்தரமே யின்னுங்கேளு, ஆனுனவம்பிகையாம் வாலைப்
பெண்ணை - யர்ச்சித்துப்பூசித்துத் தெரிசிப்பாயே. (அஅ)

தெரிசிப்பாய்தேவமூவருஞ் சொரியுமரைத் - தேவர்முனிவரர்
துதிசெய் தோத்திரமாம், அருச்சிப்பா யண்டசராசரத்தின் சுன்ன-
மாச்சுதையாலின்னுமொரு கருவைக்கேளு, பரிசிப்பாய் பராபரத்தி
ன் முப்பூச்சுன்னம - பரிவானசுன்னங்காயாதிசுன்னம், முரிசிப்பாய்
முச்சுன்னம் பலத்தாலொன்று - முன்சொன்ன மூதண்ட தயிலங்
கேளே. (அகூ)

கருத்தயிலம்.

கேளேநீயைஞ்சுவைப்புத் திங்களொன்று - கேசரத்தின் பச்
சோந்தி பச்சைப்பாம்பு, ஆளேநீ ஒன்றோடு பச்சைநாபி-யன்பா
கவாங்கைக்நன் கோட்டான்பிச்சு, தேளேநீ தேவாங்குக் கண்ணும்
பிச்சுந் - தேசிபுடையிரத்தமப்பா பிச்சமாகும், மாளேநீமட்டவளை
ப்பிச்சுங்கண்ணு - மகத்தானதேரையையா பச்சையாமே. (கூ0)

ஆமையா செய்யாறு மெய்யார்வித்தை - யருநட்டுவக்காலிகு
ழி வேழதேரா, டேமையாவிப்புலிக் கருநாய்மண்டை - யீயம்புஞ்
செவ் வாலைத்தை யுடும்பின்பிச்சு, நாமையாகருப்பூனைக்கண்ணிறேடு-
கருவான ஒன்றோடு காலவோடு, வேமையாவழிமறித்தான்பிச்
சுங்கண்ணும் - வேதாந்தவிர்சுவரியின்பிச்சுமாமே. (கூக)

ஆமென்ற செந்தேளுங் கருந்தேளாமை - யையசெங்குளவிக
ருங் குளவியோடு, தேமேவு கருங்குளவின்ஒன்றோடு - தெளி
வான கழுக்வண்டு சருவண்டோடு, மாமேவு புனுகோடுபின்னைப்பூச்
சி-மகத்தான நாகத்தின் விடம்பிச்சோடே, ஏமென்ற விந்திரகோ
பத்தோடைய - வேறுதொகை முப்பத்திரண்டாமன்றே. (கூஉ)

ஆமேகாண் சுந்தரமே யின்னுங்கேளு - வையனே யட்
டை காழியப்பா, மாமேவு மதனப்பூ மத்தம்வித்து - மகத்தான மரு
ப்பியானை வணங்கிவேரும், காமேவுகாஞ்சொறியின்வேருங்கூட்டிக்-
கண்மணியேசஞ்சாவின் வித்துங்கூட்டி, வேமேதான் வெண்குன்றி
க் கருங்குன்றிக்கு - விளங்கியவோர்பருப்பாகு மின்னுங்கேளே. ()

சேனையா சாதிக்காய் சாதிபத்திரி - கேடிலி லவங்கப்பூ லவங்க
ப்பட்டை, கோளறுசிரக்கத்தூரி மஞ்சள்பாரும் - கூறரியமுறையப்
பா பதினைஞ்சாகும், ஏலவே யிவையனைத்தும் ரவியிற்காயி - னெண்
மகனே மெத்தகன் றினிமேற்கேளு, கோனையா வசியகல்லுரலிற்
போட்டுக் - குற்றுவா யிருப்புலக்கை யதனாற்றனே. (௬௪)

தானென்ற விருப்புலக்கை கொண்டுகுற்றச் - சாற்றரியகுரு
செயநீ ரதனில்விட்டுக், கானான வைம்மூலங் கூடச்சேர்த்துக்-கனி
வாக விஞ்சளியைப் பண்பாய்ச்சேரு, தேனான சஞ்சரியாய்க் கருவா
ய்க்குற்று - தேற்றமிடவேண்டுமென்று தாயைப்போற்றிக், கோனா
ன பிசின்போலே வரும்பாரன்பாய் - பேய்மகனே யலையாதே யின்
னுங்கேளே. (௬௫)

இன்னுமையா சொல்லுகிறேன் கனிவாக்கேளு - வியம்பரியசா
லமென்னூற் றுறுகோவை. அன்னமையா விவைக்கெல்லாஞ் சித்
துவித்தை - யாடலா மிந்தயிலந் தநேகம்வித்தை, கன்னமையாகவி
யுகத்துச் சித்துவித்தை - கண்மூடிவிழிக்குமுன்னே யநேகம்வித்
தை, இன்னும்வெகு வித்தையையாவினோ தவித்தை - யென்னசொ
ல்வே னட்டகன்ம வித்தையாமே. (௬௬)

ஆமேதா னறுபத்துநான்குசித்து - மாடலா மிந்தயிலத்தாலே
பாரு, சாமேமுன்சொன்னவைஞ் சாதிகங்கள் - சாற்றரியதயிலத்தி
ற் பிசறிப்போட்டு, வாமேவு கமபதினாற் கழற்றுவாய்நீ-மகத்தான
பிசினெல்லாந் தயிலமாகும், கோமேவு குழிவெட்டிக் கலசம்வைத்
துக்-குழித்தயில மிறக்கிடுவாய் குணமாத்தானே. (௬௭)

தானென்றவொருமுழமாக் குழிதான்வெட்டித் - தகைமைபெ
று புதுக்கலசம் புதைத்திடாய்நீ, பானென்ற கருத்தயிலப் பாண்டந்
தன்னைப் - பாலகனே கலசத்தின் மேலேவைப்பாய், ஆனென்ற பா
ண்டத்துக் கவாயமிட்டே - யாரணியி லிட்டவெருமுட்டைகொண்
டே, ஏனென்று நீயெரிப்பாய் முட்டையாலே - யிறங்குமையா கல
சத்திற் றயிலந்தானே. (௬௮)

இறங்குகின்ற தயிலத்தை யெடுத்துப்பாரு - வென்னசொல்
வே னதினுடைய வன்னமையா, கறங்குகின்ற வன்னந்தான்கறுப்ப
தாகும் - கண்மணியேசீசாவிற் பதனம்பண்ணு, நிறம்புகின்றசவ்வா
துபுனுகுவாச - நிகழ்த்தரியகத்தூரிமூன்றின்வாசம், பிறங்குகின்றவா
சமதைப்புகட்டிநீயும் - பேசரியவாலையைநீ பூசைபண்ணே. (௯௯)

பண்ணையா வென்னூறு சாலவித்தை - பகிதமையாவித்தனை
யுந் தொட்டேயாடாய், அண்ணையாவாறிரண்டு நூறுசால - மைய
னே யித்தயிலங்கொண்டேகன்று, மண்ணையா யிரவிலக்கப்பெருநூ
ல்பீட - மகத்தான வித்தவிலத் தொட்டேயாடு, விண்ணையா விநோத
வகையிருநூறுமால் - விவேகமுள்ளபாலகனே யாடுவாயே. (௱)

ஆடுவா ரகத்தியன்றான் சொன்னவாக்ய - மையனே யித்தயில
ப்பெருமைதன்னைப், பாடுவார் பதினெண்பேர் நூல்கடோறும் - பா
லகனே யித்தயிலங் கொண்டுசாடு, சாடுவாய் சகலசித்தர் நூல்கட்கெ
ல்லாஞ் - சற்குருவா யிந்நூலை நூ[illegible], [illegible]-வெந்நூலுமிந்
நூலொவ்வா - விந்நான்மூன் றான்காண்டம் பூர்ணமன்றே. (௱௧)

மூன்றாங்காண்டம்

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

அகத்தியமுனிவர்

அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு.

நாலாங்காண்டம்.

காப்பு.

பூரணமாம்பரிபாடை நாலாங்காண்டம் - புகழ்பெரிய பனிமலை
நற்றவஞ்செய்தீன்ற, வாரணவுதொம்மைமுலை மங்கையெற்கு- வழு
த்திளுனன்புடனே யானுமாதி, காரணமாங்கருக்கனெல்லாங் கண்டு
தேறிக்- கருக்குருவிற் நூற்கவியைந் நாறுமைய, சிரணமாப்போகா
மற் சித்தர்கட்குச் - செப்பினே னிதற்குச்செவ்வேள்காப்பாமே.()

செயமாகச்சொல்விவைத்தே னிரண்டாங்காண்டஞ் - சிராகமு
ப்பூவின் கருவுங்காணும், வயமாகமறைத்தகருக் குருவுந்தோன்றும்-
வசனித்தேனைஞ்சாங்காண்டம்மறைப்பாச், சுயமாகவுதகமஃதப்பே
யாகுந் - துகளறுசீர்த்திட்சைவிதி யைஞ்சாங்காண்டம், நயமானசர
க்கினது குணக்கூறெல்லா-நானறிந்தபடிசொன்னே னலமாத்தானே.

தானென்றகைபாகஞ் செய்பாகந்தான் - றப்பிதங்களில்லாமலை
ஞ்சாங்காண்டம், வானென்றபூவெடுக்குந் தீட்சைமார்க்கம்-வகைதெ
ரியாமூடருக்குத் தெரியச்சொன்னேன், தேனதனைப் பொழிந்தாப்
போற் சருக்கெனெல்லாந் - திறமானமுக்கருவா மண்டக்கூறே, யா
னென்றுகைகாட்டு மைஞ்சாங்காண்ட - மாதவிறைற்சோதியிலேயட
ங்குவாயே. (௩)

நாதவிந்து அண்டபிண்டம்.

வாரானவகாரமது விந்துவாச்சு - வகையானவுகாரமது நாத
மாச்சு, பேரானவோகாரமது பிண்டமாச்சு - பேரொளியாமடாபரா
த்தி யெடுத்தகூறு, உளாரானசிவசெந்து பரநதின்கூறு, வுதித்துநின
றநாதவிந்து சத்திகூறு - ஆரானபிண்டவிந் தண்டக்கூறு, வாச்சுது
பார்மூன்றுமே லையைந்தூறுச்சே. (௪)

ஆச்சுதுபாரகாரமுகா ரம்பிரண்டு - மறைவரிய வோகாரமொ
டு மூன்றேமூலம், பேச்சிதுபார் பேசாத் மூலமாச்சு - பேரான வூ
மையென்ற வுபிருமாச்சு, காச்சுதுபார் கருக்குருவாய பிண்டமாச்சு-
கருவுக்கு ளமுதமென்ற சலந்தானுச்சு, வாய்ச்சுதுபா ரமுதமென்ற
பனிநீராச்சு - மரத்தானசுரந்தசல மருந்துப்பேரே. (௫)

அகிரகலரசமது நான் விந்துவாச்சு - ஏறைவரிய நாதக்காறலை
யுமாச்சு, பதியான வதுவதுவாம விந்துமாச்சு - பரமபொருளேயிஃ
தையா வமுதகெங்கை, அதுவானவிதுவதுவாந் தேசிகீரு-மதிலுதி
த்தவமுரியது சுந்ததீர்த்தம, அதுவான பதியதுதான் சோதியாதி-
யதையறிய வேண்டினந்தாங் காண்டமபாரே. (௬)

பாரோதுசிரோது பதிதானேது - பருதியென்ற ரவிமதியுங்கூடு
னிற், சீரோதுநீர்தானே தாருவமேது - செய்தவப் பயனதினுற்
சென்மக்கூறு, ஆரோதுவரமேது சுகிர்தமேதா - வரியசருவிரி
னல் வளப்பரகூறு, காரோமேரோமேவோது புனிதானையா கடைதெடு
த்த திருவாணியாணியாமே. (௭)

ஓம்மூலம்-ஊங்காயம்.

ஆணியென்றவாணியது வாளைகொண்டே - யறுக்கலாமதின்
கசிவை மனதினுமில, வணியென்றுமெணியஃ தேறேறபப-வெழிற
குருவங் கிருந்தாரே தருவங்கண்டு, பாணியென்றுற்பாணியினுலூன
றிக்கொண்டு - பராபரமா மைம்மூல மைஞ்சுகாயம, வேணியென்று
ல்வெணியன்றேறுறுகவெணி - வேதாந்தமதனில்விளையாடுவாரே. ()

ஆடுவார்யமுனையென்ற வமுகதீர்த்த - மண்டலத்திலசண்டம
து சத்கதீர்த்தம, பாடுவார்சலமதனிற கஙகையாடிப் - பரபூசைகுரு
பூசைசெய்கேசுநிற்பார், நாடுவார்நாதாந்த சத்திகொண்டு - நல்லபணி
நீரையன்றோ தெளியவைப்பார், தேடுவாசிவலிங்கமதை யறிவினாலே-
தெளிவானவுப்பெடுத்து முப்பூவாக்கே. (௯)

கல்லுப்பு.

முப்பூவாமுப்பதனிற் றப்போவில்லை - முக்கருவாமக்கருவைக் கண்டுதேறு, சப்பானசப்பதுவுங் களிவுபோக்கிச் - சாரணைக்குட் கெவுனமதாக் குப்பிக்கேற்றி, அப்பான கொப்பதுபொன் மணிக ளாக்கி - யம்புசார்தொடுத்தாற்போ ஞணியேற்றி, ஒப்பானகப்ப ணாகொண் டடுப்பிலேற்றி - யோர்பத்துச்சாரவத்தி யுப்பதாச்சே.

ஆச்சுதேயாகாச வுப்பதாச்சு - தறிவாலேயவனைவெல்ல யாரா லாகும், தோச்சுதேகொடுத்தகவம் படுத்துப்போச்சு - துரியமென்ற வருவமது தூரும்பதாச்சு, தூச்சுதேதுரும்பதுவுந்தூணதாச்சு - தொ டுத்தசர மண்டலங்கா ணேறலாச்சு, காச்சுதேகருவாகி யுருவுமாகிக் - காய்கனியாயுற்பவித்த கல்லுப்பாச்சே. (௰௧)

கல்லானகல்லதுவும் வெல்லமாட்டார் - கருவான வுருவதுவுஞ் சொல்லமாட்டார், வில்லானவில்லதுவே தொடுக்கமாட்டார் - விற்பி டிங்குஞ் சாயலதைக் காட்டமாட்டார், இல்லானவில்லதுவு நல்லவீ டே - யில்லமென்றசொல்லதுவே நிறுத்தமாட்டார், அல்லானபுல்ல துவே யண்டகீரா - மப்பூவிலப்பனிரேடைவுகேளே. (௰௨)

அடைவான வடைவதுவா மண்டந்தானு - மதிலிருந்து விந்து வைவீ யெடுத்துக்கொண்டு, கடையானசத்துருவா மங்கீரோடு - கருவா னவோட்டிலுடைச் சவ்வுபோக்கி, நடையானநாதமதைக் கூடச்சே ர்த்து - நாட்டுவாய்நல்லுரலி னுட்டக்கேளு, அடைவானவச்சிரமா மூலக்கைகொண்டே - யண்டத்தின் மேலோட்டை வலுக்கக்குத்தே.

குத்துவா யிருப்புலக்கை யதனைக்கொண்டு - குமுறவே யிடித் ததனைத் தூளதாக்கி, அத்துவாய் மாச்சேரக் குத்துக்குத்தே - யதி லுடைய விரமெல்லாம் போகக்குத்து, சுத்துவாய் தங்கமென்ற மா வெடுத்து - தாயானமயேஸ்வரியைப் பூசைபண்ணு, வத்துவாமா தாவே காதரூபி - மாதேவியென்றெண்ணி வாழ்ந்துவாயே. (௰௩)

எண்ணவேபூருவத்தி லமுதவாழ்வே - யெங்கள்குலம் விளங்க வந்த மங்கைப்பெண்ணே, கண்ணவேசொரூபவண்ட வரூபப்பெ ண்ணே - கருவதனிலுருவுதித்த கன்னிப்பெண்ணே, அண்ணவே ய முதத்தில் வாழும்பெண்ணே - யண்டத்திற்குடியிருக்கு மாதிப்பெ ண்ணே, சொன்னமொழிதவறாத சொந்தப்பெண்ணே - சொற்பெ ரிய வகத்தியன்றன் வாழ்வேயம்மே. (௰௫)

வாழவேவேண்டுமென்று லையவிந்த - மாவதனிற்பணவெடை தா னெடுத்துக்கொண்டே, அழவேயாதிவிந் தமுதந்தன்னி - லைய னேயிக்கருவை யடைவாய்போடு, காழவேசலம்போலே யிருந்தவி ந்து - கன்னியாகாதவிந்து கலந்ததானுல், சாழவேசலநிதியாஞ் சமு த்ரதீர்த்தஞ் - சங்கையிலாப் பாலமுதத் தெளிவதாச்சே. (௰௬)

சுத்தசலம்.

தெளிவானபாலமுதம் பனிநீராச்சு - தெவிட்டாதசுத்தசல மி துவேயாச்சு, அளியானவாறுச்சு பாலாறுச்சு - தாயிரத்தெட்டண்ட மட்டும் பாயலாச்சு, குளியானதெளிவாச்சு தறிவுமாச்சு - கோடா னகோடிசித்தர நீதமாச்சு, வளியானவளியாச்சு பாறையாச்சு-மகத் தானதேசிநீ ரென்றும்பேரே. (௰௭)

தேசிநீர்-ஊசிநீர்.

போரானதேசிநீர் குருவைக்கொண்டு - பேருகத்தெளியவைத்த வூசிநீர்தான், ஊரானவூசிநீர் மூன்றுஞ்சுத்தி - யுடன்சேர்ந்த காசிநீர் கருவைக்கேளு, காரானகருவதுதான காசிநீரே - காசியென்ற சலநி தியாம் யமுனைதீர்த்தம், தூரானதுங்கபத்திரி விருத்தகங்கை-தருவ மென்றசரஸ்வதியின் றீர்த்தமாமே. (௰௮)

தீர்த்தமாமுயர்துங்கவேணிவாணி - திறமானநர்ம்மதையாந்து யகன்னி, ஆர்த்தமாம்பற்பநதி யென்றும்பேர்மற் - றறைவரியகும ரியென்றுமிதற்குப்பேர்சிர், * சார்த்தவெண் சங்கநதியென்றும்பே ராஞ் - சாற்றுசரவணப்பொய்கையென்றும்பேராம், ஆர்த்தமாமறு மூன்றுக்கூட்டினக்கா - லமுதமெனுஞ்சலநிதிநீர்ச் சத்தியாச்சே. ()

ஆச்சதுபா ரமுதமென்ற வமுரிநன்று - லடைவாக முன்சொ ன்ன பாலைதோன்றும், பாச்சிதுபார்சலநிதியாங் கங்கையாலே-பா லமுதமென்றவொரு பனிநீராலே, காச்சிதுபார் கனகமென்றதையி னுலே - கலக்கியேவடித்திடுவாய் கங்கையைத்தான், ஏச்சிதுபாரெ ச்சலமுந் தெளிந்துபோகு-மினத்தோடேயினமதுசேர்ந்தேகமாமே.

ஏகமென்ற வேகமென்ன தேகந்தேக - மெடுத்ததொருதுறை க்கெல்லா மிதுவேயன்னம், பாகமென்றபாகமென்ன கைபாகந்தான்- பாலமுதம்வடித்துநீ பநிதீர்த்தங்கால், காகமென்றநாகமென்ன விது

* சார்ந்தமென்பது - சாந்தமெனவிகாரப்பட்டது.

வேயன்னங் - கருவுதித்தமதுச்சுன்னங்காட்டொணாதே, மாகமென் றமாகமென்னமதியினாலே-வன்மையாவழிகுருவைமாட்டினேனே.

மாட்டினேன் புலத்தியனே யின்னுங்கேளு - மறைக்கவில்லை யொளிக்கவில்லை மறைப்போவில்லை, காட்டினேன்குருபாகமைஞ்சா ஙகாண்டம் - கைபாகஞ்செய்பாகங் கருவின்பாகம், பூட்டினேன் பூச் சரக்கை யொடுக்கிறதுபோலே-புத்தியுட னிந்நூலின்பொருளைக்காண் பாய், பாட்டினோர்பலகலைகளிந்நூலுக்குட் - பராசக்திதிருவருளா ற் பகர்ந்திட்டேனே. (௨௨)

ஓங்காயம்.

பகர்ந்திட்டேனுசவிந்திரண்டுங்கூடி - பரிவானவண்டவிந்துபழ ச்சாறுநம், அவிந்திட்டவிரண்டுவிந்து முடிநானியா - வதிற்பிறந் தமுதவிந்துபழச்சாறுகும, தகர்த்திட்டவெங்காய மைந்துங்கூடிச்- சமைத்ததேனைவர்ஞால மைந்துமாச்சு, வகிர்ந்திட்ட வொன்றதிலே யைந்துமாச்சு-மதந்தானதெளிவாச்சுதொன்றுப்போச்சே. (௨௩)

ஒன்றானவொன்றன்றோ விரண்டதாச்சு - நோகோகோ வுரு வாச்சு குருவுமாச்சு, மூன்றானை மூன்றன்றோ முடிதானுச்சு-மொ ழிவரியநாயர்க்கு பழமுமாச்சு, நன்றானநன்றன்றோ காலதாச்சு- நல மானதிசைப்பூடு பிறிவேயாச்சு, தன்றான வாயிரமாமைந்துமாச்சு- ததிற்பிறந்தபெண்பூடு பூவுமாச்சே. (௨௪)

திசைப்பூடு.

பூவானபூவதுவேவெடி நாரான்று - பூதலந்திலெய்தூழன்பூத் தானன்று, மூவானமூன்றது வொன்றச்சேர்ந்தான் - முப்பூதமபதி றந்துமடா வெள்ளைப்பூத்தான், அவானவிதற்குப்பேரிதுதானையா- வாரறிவார்திசைப்பூண்டை யவனியிதில் பாவாணர்காணுந் தமுறந் தன்னை-வகைதெரியவுமாகச்சொல்லநீகேளே. (௨௫)

இரசக்கட்டு.

தேனியபாலன்பாகப்புலத்தியா கேள் - கெவுனமென்றரசக்குளிகை கெவுனகன்று, ஆனியாமின்சொன்னைவஞ்சாக்கொண்ட - பதின்முடி க்கமாரிக்கும் கண்மாளமன், மானியாமாககளைந்த திராவகந்தன்-

மகத்தானவெடியுப்பை யதனிற்போட்டு, பாலையாகெவுனமென்ற கெவுனவித்தை - பரிபாடைபகர்தாரீ யின்னுங்கேளோ. (உ௬)

இன்னங்கேளினமறிந்த சொல்வேனையா - வெடுத்தமுறைதப் பாது குருவின்வாக்யம், அன்னங்கேள் வெடியுப்புப் பாறையுப்பா-ண்மந்தநிலன் முப்பூவுமுடிந்துபோச்சு, இன்னங்கேளீ முன்சொன் னகுருவைநீதா - னினிதாகச்சொல்லிவிட்டே னெந்நிலேகாண், வன் னங்கேள் வெடியுப்பை யதனிற்போட்டே - வளமாகத்தீயெரிப்பா ய் சாமந்தானே. (உ௭)

சாமந்தா னெரித்தக்காற் கட்டிப்போகுஞ் - சாற்றரிய மாக்கெ வுன குளிகைதானும், வாமந்தான் வத்துவைத்துப் பூசிப்பாய்நீ-வங் கம்ளோற் கட்டிமிகச்சிவந்துகாணும், நாமந்தான் சொல்லிவிட்டே னொளிக்கவில்லை - நலமானவெடியுப்பே சிவவுப்பாகும், பாகமாச் சொல்லாமன் மறைத்தார்சித்தர் - பரமானகணேசன்றன் மகிமை கேளே. (உ௮)

கேண்மூலா தாரவிநாயகன்றனெண்மைக்- கேசரமாம்பூரணத் தைக் கூறவன்பா, நீண்மறுவினின்மலமா நிறைந்தசோதி-நிகரில்லா வைங்கோணங் கணேசன்வீடு, வாண்மிக்க வோர்வட்டமைங்கோண ந்தான் - வல்லபைமா திருக்குமோங் காரவீடு, கோண்மிகையற்றொ னிருமொரு திரிகோணத்திற் - குறோ உறோ இறோவென வட்சாரத் தைமாறே. (உ௯)

மாறவேயெழுத்ததனைச் சொல்லக்கேளு - மகத்தான வைங் கோண மைஞ்சுங்கேளு, ஏறுவாய்சுந்தரமே ஓங்ரீங்கென்றே - பே றி ஸ்ரீங் கிறீங் அறிங்கென் றான்றுவாய்நீ, ஆறுவா யைங்கோண வ டிதன்மூல - மாறியப்போகிறா ரவனிமீதே, கூறுவாய்கணபதியின் சக்கரத்தைக் - கேசரத்தின்மூலமதை யடைத்திடாயே. (௩௰)

அடைத்திவோ யட்சரங்கள் பிசகாமற்றா - னடைவாகத்தூப நீபாதிதந்தே, எடுத்துமெல்ல விலட்சமூரு செபித்தாயாகி லென் னசொல்வேன் கணபதிதான் பிரகாசிப்பான், மடைத்தனமாத் திரி யாதேசொல்லக்கேளு - மகத்தானவல்லபையும் பிரகாசிப்பாள், கொ டுத்திவோள் வல்லபைநீ கேட்டவெல்லா - வரங்களையுமாதவினாற் பூசிப்பாயே, (௩௧)

பூசிமூலாதார * சுழுனையொட்டிப் புகழாகக்கும்பித்தான்மவுந
ஞ்சித்தி, வாசியையங் கௌனறீ தம்பித்தக்கால்-வாமூலாங்கோடியுக
ம் வாதஞ்சித்தி, பூசைசெயினங்கோணஞ் சித்தியாகும் - புகலரிய
மூதற்சேவை தெரிந்துகொண்டே, கூசாமற்கும்பித்துத் தம்பித்தக்
காற்-கோடானகோடியுக மிருக்கலாமே (௧௨)

ஆகுமேயோகமது பார்க்குநாளி - லாதாரசக்கரத்தி னறையை
க்கீறி, ஓகுமே யோங்கார திரிகோணத்தி - லொருமித்துப் பிசகொ
ன்றும் வாராதுன்று, காகுமே கற்பூர தீபசோதி - கடாட்சிப்பாள்
சக்கரத்தைப் பூசிப்பாய்நீ, வாகுமேவாசியைநீ யிழுத்துவாங்கி- மக
த்தான மனக்கண்ணா லொட்டிப்பாரே. (௧௩)

பாரேநீ கேசரத்தின் சோதிநாலும்-பருதியுடன் தெரிசித்தே
யப்பாற்பாரு, ஓரேநீ கணபதியின் மூலஞ்சொன்னே - னொருமையு
டன் புலத்தியனே யறிந்துபாரு, வாரேநீ பரப்பிரம சொரூபமூலம்-
வரிசைபெற நாதர்கடம் மகிமையாலே, பாரேநீ பதினெண்பேர் சித்
தர்மெய்க்கப் - பாடிமிக்காண்டத்தினது மகிமைதானே. (௧௪)

சுவாதிட்டானம்.

மகிமைபெற பரிபாஷை யைந்தாங்காண்ட - வண்பொருளைப்
போறிவா லறிந்துதேறு, மகிமைமிகு குண்டலியின மூலங்கேளு-
மாசில்சுவாதிட்டானக் குறிமைப்பாரு, நவிலுயர் நாற்கோண மிரு
கோணந்தா - நலமான முக்கோண மொன்றேவட்டம், நகைமைபெ
று நகாரத்தின் மேலேபோடு - சாற்றுநங் மங்ஸ்ரீங் அங் மறிங்கென்
றுங்கே (௧௫)

ஆரவே நாற்கோண மடைவாய்ப்போகிட் - டக்கோணந்தட்சர
ங்க டம்மிலைய, பூரணமா யிராண்டட் சரத்தைப்போடு-புகழ்பெரி
யவிநாதிமேலே யங்கென்றாவயு, நீசொன்ற நிர்த்தமான தைத நிராயமந
தை - நேயமா யோகநிற் பூசிப்பாய்நீ, வாசொன்ற வாசியைநீ யிழு
த்துவாங்கி - வடகலையிற்பாத்துமெல்லச்சாதிப்பாயே. (௧௬)

சாதியாம வாசியைநீ வாயலைநதுச் - சதகோடி யுகமளவும்
யோகம்பாரு, ஏதிலரோ வுனைவெல்லார சித்தரெவ்வலர - னன்மக
னே சுந்தரமே யின்னங்கேளு, ஆதியிலே தீபரூபாதிரங்தே-யடை
வாக விலட்சமுரு செபித்தாயேலப், போழநின் கண்ணெதிரே சாற
றவொண்ணாப் - புகழ்பெரியசோதியது காணுந்தானே. (௧௭)

---

* சுழுனை என்ப திடைக்குறை.

மணிபூரகம்.

தானேதா னாற்கோண மன்றேசித்தி - தகைபெறநா லெழுத்
தாகளு மடைவாச்சித்தி, சேனேதான் பரப்பிரம மவுநஞ்சித்தி-செ
யமாகச் சரஸ்வதியும் பிரமன்றானும், மானேதான் கேட்டவெல்லா
மீவார்பாரு - மகத்தான பூரகத்தின் வண்மைகேளு, வானேதான்பூர
கத்தின் மூலமையா - வண்மையதா வரைநடுவே சிறக்கேளே. ()

சிறுவாய் முக்கோணநடுவேசற்றாய் - கேடிலுயர்மகாரமோடகோ
ரங்காணும், பிறவாய் ஓங்காரம் ஸ்ரீகாரந்தாம-பிறிவாகச்சுந்தரமே
பிரித்துப்போடு, ஊறிலாதியோகத்தி லிருக்கும்போதே - யொட்டு
வாய் சக்கரத்தை யொட்டிப்பாரு, மாறுவா பட்சரங்க டமையறிந்
தே - மகத்தான சக்கரத்தி லாகிவாயே (௩௯)

சக்கரத்தி லாகின்ற சத்திபீடஞ் - சாதுவாய்த் தவறாமற்சார்
ந்துகேளு, அக்கரத்தி லாடுமட் சரதைநாட்டே - யளவிறந்த வித்
தையடா யாதாஞ்சொல்வார், விக்ரகத்தி லாடுகின்ற மால்பூமாது-
வேதாந்த பூரணத்தில் விளக்கங்காணும், சக்கரத்திலாடுகின்ற வாசி
பீடஞ் - சற்குருவின் கடாட்சத்தாற் சோதிப்பாயே. (௪௰)

சோதித்தாற் பெரியுடா மவுனபீடஞ் - சொல்லரியபூரணந்தா
ன் சொல்லப்போமோ, வாதித்தான் மவுனமா வாசிகொண்டு-மாட்ட
லா மிடைகலையின் வாசித்தம்பம், ஆதித்த னுதியடா வங்கென்றான்
றிரகாரா வாசியைநீ யிழுத்துவாங்கு, சோதித்துக்கும்பித்தோர் நி
லையாநில்லு - சொல்லறகரிய சூரியன்போற் காணுவாயே. (௪௧)

காணுமையா ரவிகோடி மதியுங்காணுங் - காணரிய வதிசயங்
கள் காணும்பாரு, மாணைப்பின்பா லிலகும்யோ டமர்பொற்பீடம்-
வழுத்தரிய மாப்பெரிய மனக்கண்ணாலே, காணரியவவர்கடரிசனத்
தைக்கண்டாற் - சழுமுனைவாயில் காவலிக்க, வேணுமென்றியோ
கமதை யாதாஞ்செய்வார - வேணவர் சிறகலினே யோகிமாதோ. ()

யோகிக்கோர்குமனதி மந்திரக்காக - வகைத்தோர்க்காகாதுநீ
சமாச்சொன்னோமே, போகிக்குமாகா ஞானி யாகும்-புகழ்பெரிய ம
வுனிக்கு மகத்தாஞ்சித்தி, யோகிக்கெய ரகுருபூ ரணத்தின் பூரம்-
போகத்தைப் பூசித்துத் தரிசிப்பாயாநீ, ஆதிமோய மறைக்கிதமார்
க்க மடுக்கவே பாலிகாவெல்ல சொப்புவாரீனா. (௪௩)

காணவே நீபதுபாதிதந்தே - கண்மணியே யிலட்சமுரு செபித்தாயாகில், வீணாகப்போகாதே பிராசியோர்க்கு - விண்டுதிருமாதுபிரசன்னமாவார், கோணவிலாத்தொட்டகுறையென்பதென்னே-கூறதுலா ராசியினோர்க் கெய்துஞ்சித்தி, ஆணாகப்பிறந்தாலுமமைப்புவேண்டு - மநாகதத்தின் மூலமதை யறையக்கேளே. (௪௪)

அநாகதம்.

அறையக்கே ளநாகதத்தின் மூலஞ்சொல்வே - னாறிவாராறு கோண மாறுதாரம், அறைவரிய வறுகோண முன்னேபோகிட்-டப்பனே முக்கோணம் பரிவாய்ப்போடு, நறவியவோர் நடுமூலத்தகாரம் போடு-நடுவிலுயர் சிகாரமோ டுகாரம்போடு, மறுவற்றவடபக்கம்றிகாரம்போடு - மகத்தானவகாரமொடு கிலியுங்கூட்டே. (௪௫)

கூட்டுவா யோகசிவ மவுநங்காணும் - கூறரிய நாதவிந்து கெவுனயோகம், காட்டுவா யுருத்ரசிவ யோகவாசி - நவிலுருத்ர பீசத்தினுணுக்கங்காணும், ஆட்டுவாடஞ்செழுத்துமுன்னேபோகிட்- டரகராவாகியைநீ சிங்கென்றான்று, பூட்டுவாய் கும்பித்துச் செபித்தாயானாற் - புகழான வாசியது நிலைக்கும்பாரே. (௪௬)

நிலைக்குமதுகடுவணையிற்சிகாரபீட- நிற்குணத்தின்வாயிலதுமூடும்பாரு, உலைக்குபஃ தொன்பதாம் வாயின்மூடு - மோர்வாயின் மூடாதே யுலாக்கக்கேளு, அலைக்குமப்பா வநாகதத்தி னபானவாயு-வடைத்திருக்குமோர்வாயி லார்தாங்காண்பார், இலைக்குமையா ஞானக்கணதனைக்கொண்டு-நிலைத்துநீபார்த்தக்கால் தெரியும்பாரே. (௪௭)

பாராய்நீ நாதர்கட மாலயமாமை- பகருவாரென்றனுயிரத்தைப்பாரு, நேராகக்காவியபுராணஞ்சொன்னே-னிகழ்த்திடற்கரியவோரைஞ்சாங்காண்டம், நேராய்நீ யோர்வாயில் கண்டேசொன்னேன்-றிகழொன்பதறருமேற் பத்தாம்வாயில், ஓராய்நீ கோங்கணரும் கடைக்காண்டத்தி - லொளிக்காமற் சொல்லிவிட்டா ரறியலாமே.

விசுத்தி.

அறியலா மநாகதத்தின் மூலயாச்சு - அப்பாலே சொல்லுகிறேன் விசுத்திவீடு, அறியலா மறுகோண மடைவாக்கீறி - யவ்வளாயீகாரமொடு வகாரம்போடு, மறுவிலோங்காரம்ரீங்காரம்போடு-மகத்தான சிவயநம வென்றேபோடு, தெறியாகப்பத்தெழுத்து முன்னேபோடு - நீகரிலாயகேச்சுரன்றனேர்மைகேளே. (௪௯)

நேர்மைகே ணின்மலமா மின்றபேசாதி - திகழ்ந்தரிய மயேச்சு ரன்ற னிறத்தின்மேலாஞ், சீர்மைமலி தேவதைக ளொக்குமாகும்- தெளிவாக வங்கென்று செபித்தேயைய, நேர்மையா வாசியைநீ யிழுத்துவாங்கி-நிலைத்திருந்து கும்பித்து மவுனமாயின், ஆர்மையாமைக்குக் குண் மூலசித்தி - யாதார மவுனசித்தி காணும்பாரே. (௫௰)

பஞ்சபட்சி.

ஆகாரவாயிலது கண்டாயாகு - லென்றன்றோ பஞ்சபட்சி பொடுக்கங்காணும், வேதார வாயிலைகடந் தப்பாற்சென்றால்-வெளியான பரவெளியாம் விசுத்திவீடு, ஆதார வாயிலது வாயுபீட- மங்கென்று தானெழும்பு மிறக்கிக்கொள்ளு, சாதார வாயிலென்றே யதற்குநாமஞ் - சச்சிதா நந்தவெளி யொடுக்கமாமே. (௫௧)

ஒடுக்கமாம் வாசிதனை யிழுத்தேசாந்தந் - தாகங்கோடி யோகத்தி லிருந்துகேறின், அடுக்குவைய வாசியப்பொழுதேசித்தி - யாதாரயோகசித்தி மவுனஞ்சித்தி, கெடுககரிய கெவுனசித்தி ஞானசித்தி- கேசரத்தின் குளிகைசித்தி வாதஞ்சித்தி, வடிப்படலில் வாதபித்த வையஞ்சித்தி - வாழலா மெனைப்போனீ வாழலாமே. (௫௨)

ஆரவே செந்நீர்தண் பனிநீருண்டா- லடைவாகவேறலாம்யோகமார்க்கம், நேரவே தூபதீபாதியீந்தே - நேயமாய்ப்பூசித்தான் முத்தியுண்டாம், சீரியமயேச்சுரனம் பிகைமாதோடு - தெரிசனந்தந்தருள்வர்பிரத் தியக்கமாகித், தோரியவிசுத்தியின்றன் மூலமாச்சு- செழித்திருக்க வின்னுமொரு செய்திகேளே. (௫௩)

செறிதருசீர் விசுத்தியின் மூலஞ்சொன்னேன் - செம்மைமிகு சதாசிவத்தின் மூலங்கேளு, அறைவரிய வைங்கோண முக்கோணந்தா-மதினடுவின் முக்கோண மடைவாப்போடு, முறையாகமூன்றெழுத்தை முக்கோணத்தின் - மொழிவரியசதாசிவத்தி னெழுத்தைப்போகிட், டுறுதியாசோடசத்தின விந்துநாத-மோங்உங்அங்கிசாவென்றோதே. (௫௪)

ஆக்கினை.

ஓதவே சதாசிவத்தின் சத்திநேர்மை - யோங்கார செயகம்பமொன்றேகாணும், வாதமா வங்கென்று வாசிகொண்டு - வண்மையாக் கும்பித்து மவுனமானால், மோதுமே யலைவந்து மோதினற்போன்-முழுங்குமிடியென்னவே மின்னல்காணும், போதவேபனைவாயிலங்கேதோன்றும் - புகலரியவாக்கினையின பாகந்தானே. (௫௫)

பாகமென்ற பாகமிதைப் போலுமுண்டோ - பரவரியசதாசிவ த்தைச் சத்தியோடே, ஆகமகிழ்ந்துயர் தூபதீபந்தந்தே-யர்ச்சனைசெ ய்வேத்தியமுஞ்செய்துபோற்றி, மோகமறமனம்வாக்குக் காயமொ ன்று-மொழிவரியவிலட்சமுருச்செபித்தாயாகில், ஏகமுயர் சதாசிவனு ஞ்சத்திபுங்கள்-ணைதிர்வந்துபிரத்தியக்கமாவர்தாமே. (௫௬)

தானேதா னும்பரிபூ ரணமாமைந்தா - சாற்றரிய பணவாயி லசையாதே -ரங்கு, வானேவா னளவுதயி லாசவெற்பு - வளரோமசமை யாங்கே கண்டுகொண்டு, தானேதானின்றநிலையறியச்சொன்னேன்- சதுராக விதையறிய வேண்டுமாயின், தானேதான் றனக்குநிக ருல கிலயாருஞ் - சாற்றரிய விந்நூலைந் நூறுமாமே. (௫௭)

ஆமேதா னுதார மார்தாங்கான்பா - லையாயிரத் தைந்நூற்றி லைக்கண்டோர்கள், ஏமேதானென் னூலைமுழுதும்பார்த்தோ-னென் னைப்போ லாயிடுவான் சரதமாக, வாமேதான் வாமமென்ற முப்பூசி த்தி - மகத்தானமந்திரங்கள்செபங்கள்சித்தி, சேமேதானொருமைம வே தோடிருந்தாற்-செப்பரிய செகத்குருவை யறியலாமே. (௫௮)

அறிபவனட சத்தசா காமுஞ்சொன்னே-னதிவிருந்தசுத்தசல மடைவாச்சொன்னேன், அறியவேயண்டத்திற்பிண்டஞ்சொன்னே- னறிவரிய வாததைதின் முப்பூச்சொன்னேன், மறுவிலா மச்சமுனி யென்னூற்றுக்குண்-மறைத்துவைத்த குருமூலி வகையைச்சொன் னேன், செறிதருமெய்ப் பொருளமைத்த விந்நூற்கண்ணே - செப் பரிய சல்லிவேர் சாற்றினேனே. (௫௯)

சல்லிவேர்.

சாற்றியவோர் சல்லிவேர்முப்பூவாச்சு - தாரணியோரறியவெ ளியிட்டேனையா, ஆற்றலுடை யிவ்வேரோ வெல்லும்வெல்லு- மறு பத்து நான்குசித்துயிதனாலாடும், நாற்றிசையிலுளசித்தர்யாருமிந்த- கவிலரியசல்லிவே ரதனைச்சொல்லார், தேற்றமிகு பற்பினியின்கல் லன்றோசிர்ச்-செகற்குருதன னுணைவிடக்கல்லாமன்றோ. (௬௰)

குருவண்டு-விடக்கல்லு.

ஆகுமிதின்னுமோர் செய்திமைந்தா - வண்டத்தின் குருவண் டை மறையத்தேறு, வாகுபற்பினிபினிற புறமும்வண்டு-வண்ணமம

வி விழியதுதான் சொட்டைபார்த்து, வேகமொடுகுளவிபுழு வெடுத்துச்சென்று - வியப்புறவே யதைக்குளவியாக்கவந்தத், தேகமொடு பிறப்புச்சாக் காடுதள்ளிச்-சேருபெற்றப்புழுவுங் குளவியாச்சே.

ஆச்சதையா வண்டவோ டண்டமாகு - மரகராதனிந்துகுருவேயாகும், கூச்சமற வம்மூன்றுஞ் சேருமானாற் - குருவண்டு நாமியென்று மதற்குப்பேராம், பேச்சரியவிடக்கல்லுநாமியாகும்- பெருமைநிறைமூன்றுப்புழுப்பூவாகும், வச்சிலாவிதனை மறைநதிட்டார்சித்த-சொன்றனைப்போல் வெளியிட்டுச் சொல்லாரன்றே. (சுஉ)

நவசித்தர்வாக்கு.

சொல்லாதே யாயிரத்தி லொருநூல்சொல்லுஞ் - சொன்னாலுமந்நூலை வெளிவிடார்கள், நல்லபயன் றருமென்னால் போலோர்நாலு - நானிலத்தி லில்லையிப் படியார்சொன்னார், கல்வியறிவுடையகரு வூரார்சொன்னார் - கறையில்குணைக் குதம்பைசித்த ரொன்னுநல்லோர், அல்லலறக் கடல்புடைசூ முலகுளோர்க - ளறிந்துய்யவறைந்திட்டா ரருளினாலே. (சுஙூ)

அருளுடைய விடைக்காட ரநேகஞ்சொன்ன - ரறிவறிந்தவகைப்பைசித்த ரநேகஞ்சொன்னார், தெருளுடையதேரையரநேகஞ்சொன்னார் - சேவகத்த னென்றவர்க்குப் பெயருமாச்சு, மருளிலாவிராமனென்றவர்க்குப்பேரா - மறுவறுசீர்ப் பின்பிறப்பி லிலட்சஞ்சொன்னார், இருளறுமிப் பிறப்பிலா யிரத்தோராறு- மின்பமுடன்சொல்லிவிட்டா ரின்றுங்கேளே. (சுச)

பதினெண்பேர்.

கேளையா பூகியா யுகங்கள்கண்டு-கேதமிரு பிறப்பிறப்பை யொருங்கேதள்ளி, கேளையா விங்கொடிய கலியுகத்திற்- கேடிலாவென்றனக்குச்சிடனானான், கோளிலாவவன்றனக்குளவாம்பேனாக்-கூறவென்னான் முடிவுபெறு தனக்கமாமற், ருளையாவறிவுடையா ரிந்நூலாராய்ந்-தறிவிக்க மிகவெளிதிவ் வைந்நூறன்றே. (சுரு)

அறைவரிய திருமூலர் சொன்னமார்க்க - மையனே மாநிலத்தில் யாவர்காண்பார், குறைவறுசீர்க் கோரக்கர் வெகுநூல்சொன்னார்- கோதிலுயருரோமருஷி கருவாய்ச்சொன்னார், நிறைவுபெறுசட்டை

முனி தெளிவாச்சொன்னார் - நிமலகந்தார்சுருக்கமாகச் சொன்னார்
பொறைபாதி குணமுடைய போகநாதர் - பூட்டியே வெகுமறைப்
பாப் பாடினாரே. (௬௭)

பாடினார் கொங்கணரு மகேசுகோடி - பாரதனி லவையெல்லா
மறைப்பாக்கினும், சூடினார் சுருக்கமையா சொருபானந்தர்-சொன்
னமொழி வெகுவாகும் யாருங்காணார், தேடியே சுருக்குறமற் றுள்
ளவெல்லாந்-தெரிந்துகொள வரிதாக மறைத்துச்சொன்னார், பாடினா
ர்பதினெண்பேர்பாடினாலும்-பாலகனேயிந்நூல்போல்வெளியிடாரே.

வெளியாகச் சொன்னவொரு வேதாந்தத்தை - மிகத்தெளிவா
மைந்தாங்காண் டத்திற்பாரு, தெளிவுடைய சித்தருக்கிஃதுயிராமை
ய-செப்பினே னிதையறிந் தடக்கம்பண்ணே. அளியோடுகருக்குரு
மற் றனைத்துஞ்சிரா - வறைதருகலாங்கண்ட முழுதும்பாரு, களி
யோடு குருமொழியா லைந்திந்நூலைக் - கண்டுதெளிகுருமுறைகட
ம்மையன்றே. (௬அ)

ஐந்நூற்றிற் சொன்னபடி செய்தாயானு - லப்பனேவாசியது
புரணாதென்றும், ஐந்நூற்றி னுன்சொன்ன படியார்செய்வா-ராயிர
த்தில்லாதவித்தை யார்தாஞ்செய்வார், ஐந்நூற்றிற்கருக்கண்டு செ
ய்யவல்லார்க்-காகாதபொருளுண்டோவடைவாய்பாரு, கைந்நெல்லி
க்கனிபோன்முப் பதனிறசொன்ன - கருத்தெவர்களறிவர்யுகங் கவி
யாமன்றே. (௬௯)

கருதரிய சித்தர்தம நிலையைச்சொன்னேன் - கணக்காகவாதார
மாறுஞ்சொன்னேன், மருவரியமவுனசிவ யோகஞ்சொன்னேன்-மக
த்தான வாசிநிலை யொடுக்கஞ்சொன்னேன், அருவானபஞ்சகர்த்த ர
வையுஞ்சொன்னே - னறிவரியவட்சரத்தி னிலையைச்சொன்னேன்,
துருசிலாத் துருவத்தின் மேருஞ்சொன்னேன் - றுலாராசியடுத்தவர்
க்கே பலிக்குமன்றே. (௭௰)

மும்மண்டலம்.

அடுத்தக்கா லாதார மாறுமாகு - மறுமுகவனருளினாற் றெளி
வுண்டாகும், மடுத்தக்கால் மண்டலங்கண் மூன்றுங்கேளு- மகத்தா
ன வென்றன்வாக் கமுதவாக்கே, கடுத்தக்காற் கொடியகம னனுகா
வையா - காசினியி னியுமொரு குருவாவாய்காண், படுத்தக்காற்பரம
ண்ட லத்தின்சோதி - பார்த்தக்காற் றெரியுமது சொல்லக்கேளே.

சூரியமண்டலம்-சந்திரமண்டலம்.

சொல்லக்கேள் பரமண்ட லதனைத்தாண்டிச் - சொற்பெரிய வாசியைநீ தம்பித்தக்கால், அல்லகற்று மாதித்த மண்டலந்தா- னதி லுள்ளே யகாரமோ கொரபீடம், சொல்லரிய கதிரிரவி கோடாகோ டி-சோதிகலா நிதிகோடி காணுமபாரு, அல்லற வாசியைநீ யிழுத் துப்பார்த்தா - லப்பொழுது தேகம்விளக் கொளிபோலாமே. (எ௨)

ஒளிபெருகு சூரியமண்டலத்தைத்தாண்டி - யுற்றுப்பார்த்திடி ன்ஞானக் கண்ணினாலே, களிர்பெருகுசந்திரமண்டலமுங்காணு-கா ணிலததிலெவர்சொல்ல வல்லாரைய, ஒளிர்கிரணநிறையிரவி கோடி காணு - முரைப்பரிய சந்திரமண் டலத்திலாங்கே, குளிர்ச்சிமிகு சோதிமின்னல் போலககாணும் - கூறரியவப்பிறையே வீடுமாமே.

வீடான மவுநமையா வங்கென்றான்றி - விளங்கவேசெபித்து நீகும்பித்தக்கால, கோடானகோடிரவி யொளியேகாணுங்-குருவிரு ந்தாரவர்பெருமை யென்னசொலவேன், வேடானொருவரால் வெ ல்லப்போமோ - வேதாந்த சொரூபநிலை காணபபோமோ, ஆடான வாணவங்க ளற்றுப்போனா - லப்பொழுதே மாயையெலா மகன்று போமே. (எ௪)

போச்சப்பா பிறப்பிறப்பு மாண்டுபோகும் - புகழுடையவரத னம்போன் மேனியாகும், வாய்ச்சுதுபார்வாசியது நிலைக்துப்போகு ம் - மகத்தானகாயமது பெலத்துப்போகும், கூச்சமுறேறற்குண நற் குணங்களாகும் - கோடானகோடியுகம் வாழலாகும், ஆச்சுதுபா ர்வாமத்தால் யோகமாகு - மவைபன்றியொன்றுமில்லைகாயம்பாழே.

காயமாம் ஒங்கார மூலாதாரம் - கண்டுநமசிவாயமந் திரமுமாச் சு, மேயமூ லத்தினகாரமொடுகார - மேலானமகாரமது மூன்றேமூ லம், நாயகமாமொன்பதிலே பஞ்சகர்த்தர் - நல்மானவான்மாவுமுயி ரோயாகும், ஓயமாமோமென்று செபித்தாயானா- லுகங்கோடிகாயம து பெலத்துப்போமே. (எ௬)

பூரண ஏகாட்சரம்.

பெலந்துப்போம் பூரணத்தைச் சொல்லக்கேளு - பேரானகு க்குமத்தைப் புகலுகின்றேன, அலுந்துப்போம் அகாரமோடுகாரபீ ச-மதினுடுலேஓங்காரமடைவாப்போடு, லனுந்துப்போ மதினுடுவே

மகாரம்போடு - மகாரத்தினுடுவேதா னகாரவட்டம், ஒலித்தேஉம் மென்றுறீங்காரம்போகிட் டோங்காரவட்டத்திற் சூலம்போடே.()

வட்டமாயிருபக்கஞ் சிங்குவங்கு - வகையாகவிருபுறமு மடைவாப்போடே, அட்டமாசித்திகளின் சூட்சாசூட்ச - மண்டமண்டப கிரண்ட மிதற்கொவ்வாதே, சட்டமாஞ்சங்கமென்ற அகாரமாச்சு-சதகோடி மந்திரமுமிதுவேயாச்சு, திட்டமாவெட்டெழுத்து மிது வேயாச்சு - தெட்டெழுத்தாமிதற்குள்ளே யொடுக்கமாச்சே. ()

அட்சரபலிதம்.

ஆச்சுதுபார்மவுநசிவ யோகதீட்சை - யண்டசராசரங்களெல்லா மடங்கிப்போச்சு, பாய்ச்சுதுபார் பராபரமா மவுநதீட்சை-பாடினேன்பூரண காவியத்தைப்பாரு, வச்சிலாவெவ்பாடன் மவுநஞான-மெய்துவிக்குமறவாதே யின்னுங்கேளு, வாய்ச்சுதுபார் கருவிகாணுதியான - கருவிருந்ததலங்களைநீ கண்டுகொள்ளே. (எசு)

கொள்ளையா வட்டகன்ற பாடலென்றாற் - கோசமடாமிவ்வெழுத்தைக் குணமாப்போடு, அள்ளையாவஞ்செழுத்தாற் றியானம்பண்ணே - யதற்குநிகரில்லையெல்லா முனகருச்சித்தி, வள்ளேமிக்கவாசிவழு வாதுபாரு-மகத்ானபெரியோர்கள்சொல்லாணையா, விள்ளரிய வேதாந்திக் கிந்நூலவேண்டும - விவேகமில்லா மானிடருக் குதவாதன்றே. (அய)

நிர்மலதெரிசனம்.

உறவாக நிர்க்குணத்தை யொட்டிப்பார்த்தே - ஞேரிடத்திற் சோதியின்ன லடைவாய்க்கண்டேன, பொறையேபூசித்துத்தெரிசித்தேன்வன் - புகழ்பவித்தவதுமட்ட பயபாந்செல்வதேன், முறையாகநின்மலத்தைப பாரத்தவென்றன் - முடியாதென்றெறமணி மெய்ஞ்ஞானக்கண்ணி, நொறபாககிலையமலமாஞ் சோதிகண்டு - நேசித்துப் பூசித்துத் தெரிசித்தேனே. (அக)

தெரிசித்தேன் குளிகைகொண் டேபாரத்தேன் - சிவசிவாபூரணத்தை யறிவாற்கண்டேன, பரிசுத்த மமென்ற பதியுங்கண்டேன் - பாலமுசமதனாய எழுதுகொண்டேன், அருட்சிதம்பாக ண்டமென்ற பிண்டமைபா - வமுகந்தெரிசனைதானே யோக்கமெபற்றேன், தரிசித்தேபபாதிக் கப்பாறசென்றேன் - முவிலா மாகாசசபைகண்டேனே. (அஉ)

சபையென்றுற் சபையதுவோ வாறுதாரஞ் - சதகோடிசித்தர் களுங் காண்பர்கொல்லோ, தபுதலிலாவறுமுகவன்கடாட்சத்தாலே தரிசித்தேன் சிதம்பரத்தைத் தொண்டுசெய்தே, அபயமென்றே சிதம்பரத்தி லன்புளங்கொண் - டாயிரத்தெட்டிதழதனு லர்ச்சித்தேனுன், நிபுணராஞ்சபையானைக் கண்டேயப்பா-னேராகவாசிகொண் டேறினேனே. (அ௩)

சித்தர்கள்தர்க்கம்.

நேராக வேறுகையிற் பொதியில்வாழு - நிமலகுணவகத்திசர்வருகவென்றுர், சீராகவாயிரவர் சித்தர்கூடி - நிலையுடையேன் றனைமதித்துத் தர்க்கஞ்செய்தார், சீராகச் சித்தர்கடா நீயார்மைந்த- செப்புகவென்றேயென்னை வினவினர்கள், போராக வறுமுகவன்சீடனென்றே-போரண்டவாசிகொண் டேறினேனே. (அ௪)

ஏறினேன்போரண்ட வாசிகொண்டே - யேறுகையிலாயிரம்பேர் சித்தர்கூடி, மாறினேன் றனைவெளியிலடக்கிக்கொண்டு - மகத்தான போர்செய்தா ரநேகமோகள், மீறினேனேந்நூற்றி னனுபவத்தை - மீகண்ட வண்டத்தி லேறுபபோதங், காறினே னவருடனே தர்க்கஞ்செய்தே-யண்டரண்ட கடந்தப்பாற் பாய்ந்தேன்மன்னே.

அண்டரண்டநவகண்டம்.

பாய்ந்தண்ட ரண்டமதைக கடந்தப்பாலே - பரிவாக நவகண்டமேறும்போது, தோய்ந்தசீக் கொங்கணவன் றன்மாணுக்கன் - றுகளிலாவைந்நூறு போகளோடே, ஆய்ந்தென்னைச் சேர்க்கவைந்நூறுபேரு - மடைவாகவிஞ்ஞியகல்வினுக்கட்கெல்லாம், ஏய்ந்தவிடைகொடுத்தப்பாற் செல்லுமபோதங் - கெய்தினர்குளிகைசித்தர்கோடிமாதோ. (அ௫)

சதகோடிகுளிகைசித்தர்தர்க்கம்.

கோடியாஞ் சதகோடி குளிகைசித்தர் - கூட்டமா வெனைமட்கடுத் தர்க்கஞ்செய்தார். தேடி யையாயிரத்தை யெடுத்துக்காட்டிக்- கேயதன் மெய்தரிதா மவுநங்கொண்டேன், கோடியா மலர்களைத்தா மவுநமேதங் - கூறுமுகாந்தத் தெழுமோ ரிருள்போன்மூட, மூடியதை யாணகடந் தப்பாற்சென்றே - முன்கண்டு சிதம்பரத்தைத் தரிசித்தேனே. (அ௭)

சிதம்பரமாங் கனகசபை யாறுங்கண்டேன் - தெளிவானபுலத் தியனே மகிமைபாரு, சுதம்பரமாங் காவியத்திற் பஞ்சகாவ்யங்-கரு க்குருநாலாங்காண்டங்கண்டுசொன்னேன், ஏகம்பரமா மென்னசொ ல்வேனின் னுஞ்சோதி - யென்மகனே புலத்தியனே யின்பாக்கேளு, நிதம்பரமாங் கோடான கோடிவித்தை - கூறுவேன் குருவருளாற் கூறுவேனே. (அஅ)

பூசைக்குறிப்பு

கூறுகின்றே னாதார பூசைமார்க்கம் - குணமான வாயிரத்தின் மவுனபூசை, விறுகின்ற மவுனத்தில் யோகபூசை - விள்ளரிய கெவுன சித்துக குளிகைபூசை, மாறுகின்ற வாசிசித்து ஞானபூசை-வளமா னவாதசித்து குருவின்பூசை, தேறுகின்ற காயாதி கற்பபூசை-தெளி ந்தவர்க்குச் சிவபூசை தெரியும்பாரே. (அகூ)

பாரையா மவுனத்தின் பூசைசொன்னேன் - பாலகனேயாதார பூசைசொன்னேன, சேரையா சிவயோக பூசைசொன்னேன்-சிதம் பரத்தின் பரபூசை தெளிவாச்சொன்னேன, சீரையா மெஞ்ஞானபூ சைசொன்னேன - செப்பரிய சற்குருதன் பூசைசொன்னேன், ஊ ரையா சிவபூசை யடைவாச்சொன்னே - னுத்தமனே யான்செய்யுந் தியானங்கேளே. (கூ0)

உத்தமனே சேட்டிநிவாய் கருவாச்சொல்வே - னுரைப்பரிய பொருளையா குருவாஞ்சூட்சம், சித்தான வுருபமையா சொரூபசித் தி - செவ்வனிததிடுதெய்வ யானேதோள்சேர், அத்ரமீராறுடைய வையன்றியான-மவுனேசற்குருவெனக்கா மறிவேயைய, பத்தியையா மூதண்டக்கருவைக்கேளு-பகரரியவோங்கார பீடங்காணே. (கூக)

காணுவாய் குருவருளா லதனையையா - காணரிதுகாணரிதுகண் டேன்யானும், ஏணமர்சிவங்அங்உங் மங்கென்றன்பா - விம்மனு வை யைபரீ யோதுவாயே, மாணவே சுழுமுனையில் வாசிகொண்டு- மகத்தான மூக்கோணம் வலமாவந்து, ஏணியா விடைகலையில் வாசி யோட்டி - யேறுவாய் துரியத்தின் மேலேமன்னே. (கூஉ)

துரியத்தின் மேலேறிப் பாய்ந்தாயானாற் - றுகளில்பிராணபா மந் துரியங்காணும், பிரியததோ டங்கென்று கும்பித்தக்கார்-பேச ரிய வொளிவட்டப் பிரபைகாணும், தெரிவரியவாதாரமாறுங்காணு ஞ்-செப்பரிய சிதம்பரத்தின் பீடங்காணும், புரியத்துப்பூரணமாஞ் சோதிகாணும் - பூரணத்தின் மனக்கண்ணே யோட்டிப்பாரே. (கூங)

ஓட்டிப்பார்பூரணத்தின் மேலாதார - மோகோகோ தெரியுமு சபையுமாங்கே, தாட்டிகமாவறிங்கெனறு தம்பித்தக்காற் - சதகோடியுகமளவும் வாழலாமே, காட்டப்பார்பளிச்சென்றுதலமுங்காணு-கண்பாகப் பராபரத்தைப்பூசிப்பாயே, கோட்டமிலாதியான்செய்யுந் தியானஞ்செய்தாற் - குணமுடையோ பொருநாளுங் குறைவராதே. (௬௪)

வருமினிய பயனெல்லாந் தியானத்தாலே - வச்சிரம்போற் காயமது பெலந்துப்போகும், தொருமகோ னுடலதுவச் சிரம்போலாயிற் - றேசியென் றதற்கோர்பே ருளசாமற்றை, அரியசிரட்சரங்கள் சித்தியாகு - மாசாரஞ்சிரதிபடா யோகஞ்சித்தி, துருவமெனுந்துரியமொடுதுரியாதீதந்-துகளிலாச் சித்தர்களே காணுமன்றே (௬௫)

சாதி-தேயம்.

காணுமே காணரிய துரியாதீதம் - காசினியி லாரறிவார்வழலைமார்க்கம், கோணலிலாக் கேசரத்தின் சாதிகேளு - கூறரியசாதிநாள்காமவற்றுள், மாணெழில்சே ரத்தினிவண் சோழதேயம-வடிவேற்கட் சங்கினிசீர்ப் பாண்டிநாடாம், ஏனுயர்சித்தினிசேரனுனுந்தேய - மெங்மகனே பதுமினியோண் காசிமன்னே. (௬௬)

தேயவளப்பம்.

மன்னியவர் வாழ்தேய வளப்பந்தன்னே - வழுத்துகிறேன்புலத்தியனே யன்பாகக்கேளு, பன்னரிய சோழவள நாட்டின்வண்மை-பசும்பொன்போற் றுனிருக்கும் பாருபாரு, துன்னரியபாண்டிவளநாட்டின்வண்மை - செவ்வரிய பச்சைபோற காணுமையா, மின்னுமணி முடிச்சேர நானுந்தேய-மேலான வெண்மைநிற மாகுந்தானே.

தாமையா களிகடல்சூ ழவனிமீது - சாற்றுமொரு கறுப்புவன்னங் காசிநாடு, நாமெய்யாகாண்கினது நிறமுஞ்சொன்னே-காதர்கடாமறிவர்மற் றவர்காண்பாரோ, காமையாகாசிவள நாட்டுப்பெண்கள்-கற்புடையா ரவரினொஞ் னூறுபேர்கள், ஆமையா வவர்கடமக்குள்ளேயெல்லா - மாய்கதெடுத்தோ மாயிரத்தி லொருத்தியாமே (௬௭)

ஆமவடன் சாதிபதுமினியாஞ்சாதி - யவளுடைய விராசிதனைக் கருதிநோக்கின், சேமமுடை யவடனை திராசிகனனி - செமா

லே யவள்ராசி துலாமுமாகும், வாமமிகு மவள்வயது பதினாறாகும்- வாலிபமா மழகப்பெண் கூடுநாளில், காமமிகு சித்திரையா மாதந் தன்னிற் - றனிச்சுக்ர வாரத்தி லுதித்தாள்பாரே. (சுகூ)

பாரேநீ பஞ்சமியா முத்திரத்திற் - பால்போலே காயுமந்தப் பருவந்தன்னில், மாரேநீ மத்யானம பதினொந்துக்குண் - மகத்தான சதிபுருடர் கூடுநாளில், சேரேநீமூன் றுதிங்களாகும்போது-நிறையாக நாதவிந்து திரண்டெழுந்தே, ஆரேநீ யஞ்சுதிங்க ளம்மாவாசை- யரகரா பூர்வபட்ச ஞாயிறாமே. (௭௰)

ஞாயிறா மைந்நூற்றிற் பலிக்குஞ்சித்தி - நாதர்கடா மறைத்த நூல் குருநூலாமால், ஆயிரமை யாயிரந்தை யாய்ந்துநோக்கி-ஞானதொகை யைந்நூற்றி லடங்கிப்போமே, ஞாயிறுபோல் விளங்குமென்ற வமுதவாக்கா - னவரதனகாலவேத முழுதுஞ்சொன்னேன், ஆயிரத்தி லறைகருவின் சூட்சாசூட்ச-மாதியெலா நவின்றன்காங் கண்டமுற்றே. (௭௰௧)

நாலாங்காண்டம்

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

அகத்தியமுனிவர்

அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு.

ஐந்தாங்காண்டம்.

காப்பு.

ஆதிநடுவந்தமிலாப் பொருளைமுக்க-ணமலனையெண் டோளனை யம்பலத்திலாடும், சோதியைநின் மலனைநிரா மயனைமேனாட்-சுந்த ரர்க்காப்பரவைபாற் றூதுசென்ற, கோதிலுமாபதியைபசு பதியை த்தூய - குணக்குன்றை யருட்கடலை யிமயவெற்பு, மாதியலும்பாக னையன் போடுபோற்றி-மாசிலைந்தாங் காண்டமதைவாய்விட்டேனே

வாதமெனுநூற்கெல்லாங் குருநூலாகும் - வருந்திமிங்க வைந் நூறுங் கருவாப்பாடிச், சாதகமாப்பரிபாடை யனைத்துமேமாந்-தா ண்டனைவிளக்க வைந்தாங்காண்டத்தில், பூதமெனுமைமபூதநிலை யைக்கண்டு - போதவேவாசியொட்டி யறிவினாலே, காதவழிபோகா மற் கருததேடாமற் - காலறிந்துநிலையினின்று கருதினேனே. (உ)

ஏதமிலாண் பூரணத்தா லுலகமாச்சு - நியம்பரிய பிருதிவி யாற் பிண்டமாச்சு, வேதமெனு நீராமயத்தாற் றேயுவாச்சு- விளங் கிநின்ற வாசியினா லறிவுண்டாச்சு, வாதமெனும் வாசியினால்வாயுவ ண்டம் - வகையறிந்தா லாதியினாற் சத்தமாச்சு, பூதமென்ற போத மதை யறிந்தாராகிற் - பூபதியோகம்பெற்று வாழ்வர்தாமே. (௩)

வாழ்வுடையோ யறிவுடையோய் பொறையின்மிக்கோய்-வழு த்துநற் குணமுடையோய் வாய்மையோனே, கீழ்மையிலாப்புலத்தி யனே சொல்லக்கேளு-கேசரியின்வித்தைதனை யார்தான்சொல்வார்,

ஆழ்கடல்சூழ் புவனிமிசைக் குக்கல்போல - வாடிமாடுகள்போலத் திரிவாரல்லால், காழறிவாலண்டமெனுங் கல்லைக்காணார்-கழறும்வெள்ளைக் கல்லதனைக் காண்பார்கொல்லோ. (ச)

காணாத பிண்டமெனுங் கல்லையந்தக் - கருவறியா மதியிலிகள் காணமாட்டார், கோணாத வுருவதுவு முருபாருபங் - குறும்பரோவறிவார்க ளறியமாட்டார், ஆணைய ரூபமந்தா கோடாகோடி-யாயிரத்தெண் கலையிலோரண்டசோதி, வணாருங்கருவதுவோ பிண்டாபிண்ட - மிப்புவியின் மாந்தருக்குச் சாராதன்றே. (ரு)

சாருமே சற்குருவாஞ் சகலத்துக்குஞ் - சதுர்வேததீட்சைகுரு சொல்லவேண்டும், சீரியசற்குருவையடுத்தன்புசெய்து - செகற்குருவின் வாக்கியத்தைச் சோதித்தேது, ஓரியலுமிலலாத பாவிகட்கே யோதவரோவொருநாளுமோகார்சற்றும், ஏரியல்சற்குருவை யடுத்தன்புசெய்தே - வியபுமோர்பன்னிரண்டாண் டளவுதானே. (சா)

பூரணவழலை.

தானேதா னண்டமது தெரிந்காலன்று - தானன்றோ சிவசித்தன் ஞானியாவான், பானேதான் பரப்பிரம மதுவேயாச்சு - பராபரமாம் பரவெளியு மதுவேயாச்சு, காேனதான் கருவிகாணுதியாசசு-கருவுதித்த பிண்டமெனுங் கல்லுப்பாச்சு, வேனேதான் விந்துவுக்குநாதமாச்சு - விந்துசத்தி யுப்பாச்சு விராமாச்சே. (எ)

ஆச்சுதே யண்டசத்தி சிவமுமாச்சு - தாதியாகாதவிர் திரண்டுமாச்சு, போச்சுதே பூரணமு மிதுவேயாச்சு - பூரணமாமெழுத்ததுவு மிதுவேயாச்சு, வாய்ச்சுதப்பா வழலைகோ ரதியாச்சு-வளமானமுப்பூவு மிதுவேயாச்சு, தாட்சியிலாச் சாகிவெனற பிரவியாச்சு- சதகோடிவித்தையெல்லா மிதற்குள்ளாச்சே. (அ)

உள்ளான வடிமூல மிதுவேயாச்சு-ோகாங்காரமுடிமூலமிதுவேயாச்சு, விள்ளொணு சுழிமூல மிதுவேயாச்சு - விரிமூலாதாரமென்ற சாரமாச்சு, கள்ளான சிவசத்தி மூலமாச்சு - காரதின்சவுக்காரவுப்பதாச்சு, அள்ளான வாராா வண்டமாச்சு - தடிமுடியை யறிந்தவனே யாசானுமே. (கூ)

பூமிநாதபிண்டம்.

ஆசாணும் பூமியுடை காகாக-பூவிற்றுனிருந்த வண்டபிண்டம், தேசாணும் பூமியுடை வன்னங்கண்டு - தெளிவானபஞ்சுணிசித்திரையைக்கண்டு, கோசாணும்பூருவபற்பினியாஞ்சோதி- கோமேத

விரத்திலைம்போ லுதித்தாள்பாரு, காசானு மண்டலத்திற் பிண்டமாச்சு - கருவிகா ளுதிகளு மிதற்குள்ளாச்சே. (ய)

ஆச்சுதே யண்டசார சாத்தின்பிண்ட - மாகாகா சொல்லுகிறே னுதியாதி, போச்சுதே யைஞ்சுதிங்க ளானபிண்டம்-பொருளான வண்டகதின் கலைவாங்கி, நாசசுதே நாதசத்திவிற்தெடுத்து-நவிலுகிறேன் பாண்டகதி னன்றுபபோடு, வேச்சுதே வேல்விழியாளு அகதனை - விளங்கிரத்தின பாண்டகதி விட்டிடாயே. (யக)

இட்டிவாய் வெவ்வேறே பாண்டந்தன்னி - லென்மகனே தவறுதே யின்னுங்கேளு, முட்டிவாய் முனைசொன்னசிவத்திலுப்பை-முறையாகச் சொனேனிரண் டாங்காண்டத்தில், நட்டிவாய் பணைசெடைசா வெடுத்துமைமகா-நாசசத்திவிட்டுவிட வமுதமாமே, அட்டிவாயமுதசத் தியண்டத்தைகாய்ட-யழகானநாதநீர்கூடச்சேரே

கைபாகசெய்பாகங்கள்.

சேர்த்திவா யிரண்டையுக்கா மொன்றுச்சேர்த்துச் - சிராகக்கல்வத்திலிட்டுமைமகா, ஆர்த்திவாயமுதமென்றகுழவிகொண்டே-யாட்டிவாய் குருசலதனை மூன்றுசாமம, * ஓர்த்திவாய் பராபரியைத் தியானஞ்செயதே - யோமென்ற மந்திரத்தா லாட்டிப்பாரு, O கூர்க்திவாய் மூன்றுநாள மூன்றுசாமம் - குணமாக வாட்டிவாய் கருப்போலாமே (யஉ)

ஆமேதான் கருத்திரண் டுருவாய்க்காணு - மைஞ்சுதிங்கட் பிண்டமென மிதறகுப்பேரு, தேமேமூன்றுங்காண்டத் தெடைபாகந்தான் - றெரிவருபஞ்சீகரண தீட்சை சொன்னேன், கோமேவுபஞ்சகர்த்தர் தீட்சையாலே - கொடுமைசெறி யைம்பூதக்கல்லுமாச்சு காமேவு மிககுருவைக் கலக்கிசீரிற் - கண்மணியேதெளியவைத்திறுத்துக்கொள்ளே. (யச)

கொள்ளவென்று விக்குருவை யெடுத்துக்கொண்டு - குருவாகப் பளிங்கதே யடுபபிலேற்றிக், கொள்ளவென்று விக்குருவைக்குமுறக்காச்சிக்-குருவான குருசெயநீ ரிறக்கிக்கொண்டு, அள்ளவென்று லாறவிட்டுக் குருநீர்விட்டே - யாகராதெளியவைத்தெடுத்துப்பாரு, மொள்ளவென்றுன முத்துப்போற் கண்விட்டாடு-முனியுரைத்த வாலேரச மென்றுபேரே. (யரு)

---

* ஓர்த்திடுவாய- O கூர்த்திடுவாய் எனபல.—ஓர்ந்திடுவாய- கூர்ந்திடுவாய் என விசாரப்பட்டன.

பேரான விச்சலத்தின் றெளிகிறத்தாற் - பேரொளியாம் பரப்பிரம பிண்டங்காணும், காரானகதிர்போலே யுருவங்காணுங்-காயவைப்பாய் ரவிதனிலே குருவைக்கொண்டு, சீராகவுலரவைத்தவமுதத்தாலே - திறமாக விக்கருவைச்சுழற்றிடாய்நீ, ஆரானவமுதசுத்தி யிரண்டதாச்சு - அடைவானவூசிநீ சிதற்குப்பேசே. (மசு)

பேசென்ற விக்கருவைத் தெளியவைத்தாற் - பெலமான வமுதமையா மூன்றுஞ்சுத்தி, காசென்ற கருவதுவு மிரவிதன்னிற்-கணக்காகக் காய்ந்தேற் கசிவற்றுப்போம், வாசென்ற மாக்கருவையெடுத்துக்கொண்டு - மகத்தான வூசிநீர் தன்னிலிட்டுத்- தேசென்றுமெதரியவைத் தெடுத்துக்கொண்டு - சீரானவிரவிதனில் வைத்திடாயே.

வைத்தவித்தக் கருவிரவி தன்னிற்காய்க்கால்-வழுக்கரியவுரோமநீர் மகத்துவத்தால், கைத்திடுமக் கசிவெல்லா மிறங்கும்பாரு-கற்றவர்களறை கருவோ ரண்டவுப்பிலே, வைத்திடுவா யெனிலாகுமாலாஞ்சுத்தி - வண்மையாக் கருவெடுத்து ரோமநீரில், ஐந்தாகச்சுழற்றியே பிறுத்துக்கொண்டிட - யதிலிறங்கு மமுதமன்றோதேசிநீரே. ()

சீரான கருவதுவும ரவியிற்காய்ந்தா - னிகழ்ந்திடுமோர் தேசிநீரென்றே பேர், காரான கருவதுதா னங்காண்டத்திற் - கருமூன்றுங் காண்டத்திற குறையின்சுன்னம், ஆரான வைஞ்சுதிங்கட்பிண்டமாச்சு - அழகான கருசுன்னத் தரைத்துகொண்டு, சீரான கருவென்ன வென்றுமேயா - தேசிநீ ரமுதத்தைக் கருவில்விட்டே. (மகூ)

விட்டதனைச் சுழற்றியே தெளியவைத்தால்- விஞ்சைசம்முலம் மிறங்கு மிறுத்துக்கொண்டு, திட்டமாக் குணமுடையோய் மாசிலாத-சீசாவிலேயடை பரண பண்ணு, முட்டிலாப்பிண்டகரு வெடுத்துக் கொண்டு - மொழிபரிய விரவிதனிற் காயவைக்கின், விட்டோடுங் கசிவெல்லா மறுபடியும் - விளங்குமந்த வுப்புமிகப் படருமன்றே.()

சத்தியுப்பு-சிவவுப்பு.

படருமே யிம்முறையா ரவியிற்காய்ந்தாற்-பத்தான காதசுத்தி பாத்தோமெடாக்கும், அடருமே சிவசத்திமிதுவேயாகு-மாகாரவை மமூல மிதுவேயாகும், இடரிலா விந்தவுப்புச் சத்திசொன்னேன் - ஒனமையை யான்கண்ட யுவாக்குச்சொன்னேன், படருமிந்தவுப்பினது வன்னமையா - பாரிய வெண்மைபது சொலப்போமோ. ()

சொல்லமுடி யாதவெடியுப்பதாச்சு - துகளிலந்தவுப்பினிற மின்னுங்கேளு, கலைகுண முடையாயுந்திபயோசுத்த - கரபளிங்குச்

அன்னம்போ லிருக்கும்வெண்மை, பூல்லுபூரண மதிபோலிருக்கும் பாரு - புகலரிய வுப்பினது காரசாரம், மல்லன்மிகு மாத்திலொரு தொளையிட்டந்த - மகத்தான வுப்பதனைப் பணம்போல்வையே. ()

வைத்தையா பரிட்சைசெய்து பாருபாரு - வழுத்துமொரு வாரமதிற் பட்டுப்போகும், பத்தியா விதிக்செய்தி யின்னுங்கேளு - பதனமதாவுப்பினது முறைமைமுன்னே, கைத்தலற வாதிகட்குச் சொன்னேனன்று - கனமான சிவசந்தி மகிமையாலே, உத்தமனே நூற்கெல்லா மாதியாக-வுற்றவிந் நூல்போலே யொருநூலுண்டோ.

இந்நூல்போ லெந்நூலு மில்லையெங்கு - மிந்நூலே யெந்நூற்கும் குருநூலாகும், அந்நூலபோ லெந்நூலார் சொல்லவல்லா-ராதியெனுஞ் சோதியையா பரமாஞ்சோதி, மைந்தனே யிம்மூன்றுங்கூடினக்கான் - மகத்தான முப்பூவு மிதுவாம்பாராய், என்னுனை யெட்டிரண்டும் பத்தேயாகு - மிதனாலே சாபமது நீங்கிப்போமே. ()

சாபநீக்கல்.

நீக்கியே தென்மேற்குச் சிவந்தபூமி - நேராகமைந்தநீ சென்றேயன்பா, நோக்கவே வேண்டுமென்றாற் சொல்லக்கேளு-நுவலரிய வென்னுடைய தியானங்கண்டு, போகவியே போகாதே நினைவாய்க்கொண்டு - புகழுடையவிந்தரகிரிதனை நேர்கண்டே, * ஏக்கிநீ யலையாதே யின்னுங்கேளா - யென்மகனே சித்திரையா மாதந்தானே. ()

பந்தர் ஓமகுண்டம்.

மாதமென்று வாடாதே பதினைந்துக்கு-மகத்தான வுத்திரமென் றுனைசெய்நாளில், நாதமென்ற பூநவமாம பட்சந்தன்னி - னன்மைபெறு சுக்கிரனுங் கூடும்போது, வேதமெனும் விலாசத்தின்பூமி கண்டு - வேகமுள்ள மேல்காற்று வீசுங்காலே, பாகமென்ற பந்தரது பச்சைப்பந்தர் - பரிவாகமேடையுயர்வாகப்போடே. (உஎ)

உயர்வாகமேடையிட் டோமகுண்டந் - தொளிர்பக்கான்கினுமோர் வாயில்கோலி, அயர்வறவக் குண்டத்தீ மைந்தநாளு - மடைவாகத்தீட்சைமந்திரஞ்செபித்தே, நயமாகச்சலமதனை யதனுள்வார்க்கி-னன்றாநப்பூத்துச் சொரியும்பாரு, மயலறவேயிங்கானிற்கொண்டுவந்து - வண்மையுடனிரட்டிப்பா வதனுட்போடே. (உஎ)

---

* ஏக்கியென்பது - ஏக்கியென எதுகைநோக்கி விகாரப்பட்டது.

கங்கைச்சமாதிதீட்சை.

போட்டபெஞ்ச வமுதததனை யதனுள்வார்த்துப் - புகல்பத்துக் கொன்றேபா காசபீசம், நீட்டியம் மேடைக்கு நடுவேவமைந்த - கினை வாகச்சமாதியிலுப்பெடுத்துவையே, தாட்டிகமாச்சொல்லிவிட்டே னொளிக்கவில்லை - சாற்றரிய வப்பந்தர் தனக்குளாப்பண், கோட்ட மறப் பனிவிழுமப் பதத்தில்வைத்துக் - குழிவெட்டிப் பூமிக்குண் மூடிப்போடே. (உஅ)

மூடியே யன்பாகக் காலைமாலை - மொழிவரியசத்திசில தீட்சை யோது, யாவொய் தீட்சையொருமண்டலந்தான் - பததிமையா விரு ந்துகொண் டதனையோது, நீடியவோர் மண்டலத்திலண்டபிண்ட-கி கழ்ந்தரிய பூவதுதான் பூக்கும்பாரு, வாடியேயிதைவிட்டுப்பூநீர்தே டி-வகையிதுவாமென்றெண்ணிக்காய்ச்சினரோ. (உகூ)

உலகவாதிகளின்குணம்.

காய்ச்சினலண்டபிண்டயாருமோதான் - கண்கெட்டமடையர்க ளே காரமாமோ, ஆச்சென்ற வுப்புத்தான் பூத்தபூவா - மைந்நூற் றிற் காப்பாதி கடையும்பாரு, பாய்ச்சுகையிற் பழமாகுமண்டலத்தி த் - பயனறிந்துபற்பினியின் தீட்சையோதின், ஏச்சிலாக்கடினமதா யெச்சரிக்கை - யிடறுவந்தனுகாமற் தீட்சையோதே. (கூ0)

தீட்சையைநீ மறந்துவிட்டாற் சவமாய்ப்போவாய்- செகற்குரு வின்சாயமது பவிதமையா, நீட்சியாம்வெகுகடினம் பெரியோர்தம மை-நேசித்தே யவர்கண்மன திரக்கச்செய்தே, ஆட்சியாக்கைபாகந் தீட்சைபாக-மடைவாகவவருணர்ந்தவறிந்துகொள்ளு, காட்சியிலாப் பரிபாடைபிரமகற்பக்-தனங்கோடிகொடுத்தாலுஞ்சொலலாான்றே.

பிரமகற்பம்.

சொல்லாத பொருளையா பிரமகற்பஞ்-சொல்லாமன்மலறத்தா ர்கள் சித்தர்தாமும், மெகாலைாமற் கொல்லுமையா வெளிவிடாதே- கோனதயர்களாசையிலேசிக்கிடாதே, பொலலாத பொருளதுைக் கொண்டயானுற் - புகலரிய பிரமலபிதவறிப்போகும், வெல்லாமல் வெல்லுமந்தநீட்சைகண்டால்-வெகுகோடிவித்தைபலாமாடலாமே

ஆடலா மப்பதவு முப்பதாச்சு - தாகரா வுப்பதவு முப்பூவா ச்சு, பிடோ மதிற்பிறந்த பிண்டமாச்சு - பிண்டத்திலண்டமெனு ம முதமாச்சு, பாடலாம பாலமுக மதுவேயாச்சு - பகர்மூல மென்று மோ லைக்குமாச்சு, காடெலாங் காயமெனு மைக்காயதனைதக்-காணு மன் மானிடர்கள் கலங்கினரோ. (கூக)

கலங்காம லென்மகனே யன்பாக்கேளு- காயமெனு மைங்காய ம் பதணம்பண்ணு, மயங்காதே மவுனமெனு மைங்காயந்தான்- மக த்தான மாரணத்துக் காதிபீடம், தியங்காமற் சீசாவிலடைத்துக் கொண்டு - தீதிலாப் பேழையிலே பதணம்பண்ணு, வயங்குகின்ற வென்மகனே வாரந்தோறும்-வண்மையாச்சற்குருவைப்பூசிப்பாயே.

பூசிப்பாய் நாடோறும் பூசித்தக்காற்-புகழான் மாந்தரீகமிதனு லாமே, யாசிப்பாய் சித்துகளி லனேகஞ்சித்தா - மறுபத்துநாலுசித் து மிதனாலாடும், நேசிப்பாய் நாதர்கடா மறைத்தவெல்லா- கிலேவா மா வெளியிட்டேன் பண்பாய்பாரு, வாசிப்பா யென்னுடைய நூல் கடோறு - மறைத்தவெல்லாங் குருவாணை வெளிவிடாதே. (கரு)

வெளியாகச் சொன்னென்மதி வெண்பாநூறும் - வெகுளாதே குருமுறையுஞ் சொன்னேனன்று, அளியோடை யாயிரமாம் பெரு நூல்சொன்னே - னதற்குமிந்த வைந்நூறுங் குருநூலாகும், களித டல்சூழ் ஞாலித்தோ ரறிந்துய்தற்கு - நயமான முறையனைத்துமிந் நூற்குள்ளே, தெளிவாகச்சொன்னேன் பாராருஞ்சொல்லார்-செப் பரிய சித்தருக்குங் குருநூலாமே. (கசு)

ஆமேதான் சொல்லுகிறேன் வழலையாதி - யாருக்கும்வெளிவி டா தடக்கம்பண்ணு, பாமேதான் பாலுக்குக் குருவாமோரு - பாவி த்த வண்டமதை யெடுத்துக்கொண்டு, காமேதான் கல்வத்திலண்ட மிட்டுக் - கருவான வைம்மூல மதனில்விட்டு, வாமேதான்வண்மை யுள்ள குழவிகொண்டு - வளமாக விநசாம மாட்டுவாயே. (கஎ)

ஆட்டுவாய் மெழுகாக விருக்கும்பாரு - வையனே மெழுகெடுத் துக் குகைபோற்பண்ணு, தேட்டமா விரவிதனிற் காயவைத்துச்- செயமான குகைபெடுத்து வைத்துக்கொள்ளு, கோட்டமிலாப்புல த்தியனே கூறவொண்ணுக் - குருவான முப்பூவைக் கூறக்கேளு, நாட்டிகமாக் குகையெடுத் ததனிலந்தச் - சாற்றரிய முப்பூவைப் போட்டிடாயே. (கஅ)

போட்டிடுவாய்பற்பினியி னுப்பைப்போட்டாற் - புகழாகவுரு கியது மணியாமைந்தா, தேட்டமாக் குகைதனிலே மணியைப்போ ட்டுத் - தெளிவான மெழுகதனல் வாயைமூடி, மூட்டிடுவாய் குரு நூலைம் பதிலேசொன்ன - முறைப்படியே யெருவடுக்கிப் புடத்திற் போடு, மாட்டிடுவாய் கெசபுடத்திற் போட்டாயாகில்-மகத்தான க ன்னமாத மென்சொல்வேனே. (கசு)

குருநூலைம்பது-மதிவெண்பா-நந்தீசர்நிகண்டு,

என்மகனே குருநூலைம் பதினிற்சொன்னே - னெடுத்துமுப் பூபரிபாடை தன்னிற்சொன்னேன், தன்னுடைந்தீசர் நிகண்டாமுந் நூற்றிற்-செப்பினேர் சிறிதுசிறி தன்பாயாலும், பன்னருமிந்நூலிற்கை பாகத்தோடு - பண்புடனே சொல்லிவைத்தேன் றீட்சைபாகம், கன்னயமா மிந்நூலில் வாதஞ்சித்தி - கவில்வாதி கட்கிந்நூல்பொய்க்கா தன்றே. (௪௰)

அறைவரிய குருசுன்ன முடிந்துபோச்சு - கையனேபூசித்துத் தரிசிப்பாய்நீ, மறுவறுசீர்க் குமரிமெனும் வாலைப்பெண்ணை-வளமா கப்பூசைசெய்து வைத்துக்கொள்ளே, துறையரிந்தவேதாந்த குரு வின்வாக்யஞ் - சொல்லாதே கண்மணியே விடக்கல்லைத்தான், மறை பொருளாவொண்ணாது வெளிவிட்டக்கால் - மைந்தனே தலைவெடி த்துச் சாவாய்பாரே. (௪௧)

விடக்கல்

பாராருமிக்கல்லுங் கடுத்தகோவை - பாடினனே யாயிரத்திற் செப்பவொண்ணாச், சீராரும் விடக்கல்வேதாந்தநூலிற்-செப்பவில் லையொளித்திட்டா ரதனாலேதான், போராருமகிதலத்தில் வாதமெல் லாம்-பேய்மகனே வீணாகப்பொய்த்துப்போச்சு, நேராகவென்றனூ லிலம்புங்கல்லை - யினிதாயான்சொன்னேற்போ லெவர்சொல்வாரே.

சொல்லரியவிந்நூலைந்தாங்காண்டத்திற் - சொல்லிய வக்கரு வையெலாஞ் சொல்லக்கேளு, கல்லொருபற்பினியின் முடிதான் கொண்டு-நற்பணையாம்பாடாண மண்டத்தோடு, சொல்லரிய கல்வத் தி னுன்குயிட்டுச் - சுடரிரத்ன விக்கதினுன் மெழுகாவாட்டு, வல்ல மையாவழித்தெடுத்து வில்லைசெய்து-மகத்தான ரவிதனிலே வைத் திடாயே. (௪௩)

வைத்திடுவாயிரவிதனி லெட்டுச்சாமம் - வண்மையுடன் காய வைத் தெடுத்துக்கொண்டு, புத்தியொடு சிந்தூரத்தின் பட்டைகொ ண்டு-புகழாகக்கோழியென்ற புடத்தைப்போடே, எய்த்திடாதெழு புகைபோய் மறையகன்று - விடைவிடாதேவிசிறியாலேவீசு, பத்தி யொடுதீயவிந்த பிறகுபார்க்கிற்- பரனருளால் விடசுன்னம் பிறக்குந் தானே. (௪௪)

காவென்ற சுன்னத்தை யெடுத்துப்பார்த்தாற்-சந்திரன்போற் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கும், மாவென்றசுன்னத்திலெடைவிராகன்-

மாட்டிடுவாய் பனிநீர்போற் றெளிந்துபோகும், ஊனமறமுன்சொ
ன்ன முறைதானையா - வோரையமில்லையிரண்டைச் சரியாக்கொண்டு,
கோவென்ற சுத்தசலங் கன்னிற்போட்டாற் - கொதித்துடனேதெ
ளியுங்கா ணின்னுங்கேளே. (சரு)

கேசரக்குளிகை.

கேளையா விம்முறையை யெவர்தாஞ்செய்வார்-கேசரத்தின்வா
லோரச மிசுனுற்கட்டும, அளையா வறுபத்து நான்குஞ்சித்தி- யண்டச
த்தசாகாமு மிகனுற்சித்தி, காளையா சற்பங்க ளிசனுறசித்தி - கால
ெசுடு விடமிஃது கண்டுகொள்ளே, மாளுமையா மகததானசாக்கெ
ல்லாந்தா-மாண்டிடுமேவிடம்பட்டா லுடனேமாதோ. (சசு)

மாதர்மய லற்றபுலத்தியனேகேளு - மகிமைநிறை விடக்கல்லை
நூல்கடோறும், கோசுறுசிர்ச் சித்தரெலா மறைத்துச்சொன்னார்-கு
ணமாக யானதனை வெளியாச்சொன்னேன், ஏதமிலாப்புகழுடைநங்
கிசாரணே - யினிதாகவறிந்துகொண் மயலுறாதே, ஆகரவாப் பிறை
முடித்த வையன்மேனு-ளறைந்திட்ட படியானுமறைந்திட்டேனே.

அறைந்திட்டே னென்றன்மே லாணையாணை - யாருக்குமிம்மு
றையைச் சொல்லவேண்டாம, விரைந்திட்டே னிம்முறையின் றீட்
சைமார்க்கம-வேதாந்த யைந்நூற்றைப்பதனம்பண்ணு, கனைந்திட்
டே னிந்நூலை வெளிவிடாதே - காசியினின் மானிடர்க்குக் காட்ட
வேண்டாம், திறந்திட்டே னிந்நூலைந் தாங்காண்டத்திற்- றேயத்தி
ற் கிடையாது பதனம்பண்ணே. (சஅ)

பதனமிது வெகுபதன மைஞ்சாங்காண்டம் - படிப்படியாய்ச்
சொல்லிவைத்தேன் முப்பூமார்க்கம், அதிகலமா மென்பாடன்மூன்
றுலட்சத்-தன்றிமற் றெவற்றினுமிம் முறையேயில்லை, கதமதொரு
சிறிதுமிலாப் பதினெண்பேருங்-கபடமதாச்சொல்லிவைத்தார் நூல்
கடோறும், அதிகமிஃதாயிரத்தெட் டண்டத்திற்கு-மதிகமைந்தாங்
காண்டமோ வதிகங்காணே. (சகூ)

காண்டகுநற் குணமுடையோ யன்பின்மிக்காய் - கல்வியறி வு
டையாய்கண் மணியேகேளாய், மாண்டபுக ழகத்தியன்வாக்கமுதவா
க்கா-மாகிலையாயிரத்தினுககி தயிராம்பாரு, வேண்டுமெனில் வே
தாந்த சுருக்கம்பாரு - மேதகுமைந்தாங்காண்டச் செய்யுணூற்றில்,
கோண்டாருபோர் நெறியகற்று குருவைக்கண்டு-குகையில்வந்து சிவ
யோகக் கறபமுண்ணே. (ருய)

கற்பக்கரு.

கற்பமது வாதத்தின் குருதானையா - கபடமாயில்லைகற்ப மென்
றுசொன்னார், அற்பமாமலைதாகா தொருநாளேனு- மையையோவுன்
னுயிர்தான் மாயுங்காணே, கற்பமதுதிட்சைசெய்த வாமப்பாலைக்-
கண்டுகுரு வென்றுசொல்லிப்பணப்போற்கொள்ளு, விற்பனமாதீதா
னோர்மண்டலத்துண் - மேன்மைபெறுகாமப்பாற்றிட்சைகொள்ளே.

கொள்ளுமறு மண்டலத்திற் பனிநீர்கொள்ளு-தொடுங்காமெ
த்தலையா வனுப்போற்கொள்ளு, அள்ளையா கற்பங்கா யாதிகொள்
ளு-வதன்பினாப்பஞ் சிகரண முடிவுகாணும், வெள்ளையா லைஞ்சக
ற்ப முடிந்துபோச்சு-வெளியிலுன்னை யெவர்காணப்போகிறார்கள், இல்
லையா கோடியுகம் வாழலாகு - நிமிடத்திற்றெவுனத்திற் காணலாமே.

காணப்பாதத்துவங்க டொண்ணூற்றாறுங் - கண்மணியேசபை
யாருங் காண்பாரையா, மாணப்பாவாதமென்ற கருவைக்கண்டால்-
வாதபித்தசிலேத்துமத்தை மடித்துக்கொள்வாய், ஏணப்பா வெட்டி
ரண்டும பத்துங்காண்பா-இருப்பாரே கோடியுக மெனைப்போல் வாழ்
வார், வேணப்பா வையகத்தின் மாண்பர்கூடி- வேதமென்றசாத்திர
த்தை வெளிவிட்டாரே. (ருக)

விட்டாரே சித்தர்களாஞ் சொன்னநூலில் - விவேகத்தால டக்
காமல் வேடப்பூண்டார், கெட்டாரேயவர்கொடியமனத்தினாலே-கே
டுகெட்ட சண்டாளர் கூட்டங்கூடி, தொட்டாரே வழலையென்ற வா
திபாதி-தொடுத்தாரேசரிதையில்வாழ் பவரையெல்லாம், விட்டாரே
யவர்பொருளைகாசமாக்கி-வெற்றோடுகையிற்கொடுத்துவிடுவார்பாரே

விடுவார்களவர்மனது நொந்ததானால் - விளங்குவரோ வொருக்
லும் விளங்கார்மேலும், கொடுநோயாங் குட்டமொடு பாண்டுரோக
ங்-கொண்டலைவா ரெக்பசற்கோ ணையமில்லை, கெடுவார்கள் கன்ம
காண் டத்திற்சொன்ன-கிரியைகளைச் செய்தாலுமுய்யமாட்டார், படி
மீதிற் பொய்வேடம பூண்டோர்க்கிந்தா- பகரவில்லை சிவயோகிக் கா
குமன்றே. (ருரு)

துலாராசி.

போகியென்ற பேர்படைத்தோ னுலகிலைய-வொருகோடி மாந்
தர்களிலொருவனுண்டு,தேகியென்றபெயராதுதானவற்கேசொனுஞ்-

செடத்திலுள்ள கூறதுவு மவற்கேதோன்றும், சோகமிலா யோகிக ட்கே யிராசிக்கூறு- சொல்லரிய விட்டகுறைபுத்திநட்பம், வைகித் துலாராசி சென்மக்கூறம் - குதிக்குமபோ தவற்கிவைகள் பூர்வ மாமே. (ருக)

பூர்வமாமென்பதற்கு ளெய்தவொண்ணப் - புகழ்படைத்தபூர்வமெனு ஞானக்கண்ணுல், பூர்வந்தாய் வயிற்றிலவ னுதிக்குகாளிற்-புகலரிய பராபரத்தைப் பணிந்தேபோற்றும், கூர்மையாப் பராபரனை யன்புகொண்டு - கூறுமனைக்கண்ணுலே யொட்டிப்பார்க்கும், நேர்நோக்கிற்செபகம்பம் பரத்திநேர்மை - சிவசிவா பாலகற்குத் தெரியும்பாரே. (ருள)

தெரியும்வார் செபகம்பம் பரத்திநேர்மை - தேனமுதமதனப் பால் சிறந்தசேபாயும, அறியவைநரப்பாலைகனு மொழிதற்கொண்ணு-வமுதத்தைய டித்துவாய் மடுக்குநாளும், பரிவாக வமுதத்தை யடுத்துண்டக்கால்-பரிவாடை பதினெட்டும பண்பாப்பேசும், துருவமாத் துலாராசி பூர்வஞானக் - தொடாந்துவரும விடாவைய சொன்னேன் பாரே. (ருஅ)

மச்சரோகைமுதலியன.

சொன்னவொரு பத்துக்கு ணிராதாரத்தின் - சொல்லரியமவுனமையா வபானவாயு, அன்னேமிகவலக்கணுற வுறைந்ததள்ள-வரனருளாற் பாலகனு மவனிமீதில், சொன்னவிக் கிரகம்போல் வந்து தோன்றுந்-தொகையுறுசீ ரம்மகவின் கருக்கூறைய. என்னென்று சொல்லுவன்யா னியம்பவொண்ணு - திடமவலமா விரோகையொன் றிருக்குந்தானே. (ருக)

தானென்றபாலகற்கு முதுகின்மச்சஞ் - சாற்றுதன ரேகைநேற்றி கன்னிறபகரன், பூனென்ற விருபுறமுஞ் சக்கரந்தான் - புகழ்பெரிய மார்புகனிற் பிறைபோன்மச்சம், வானென்ற வுண்ணுகின் மவுனரேகை-வளர்பிறைபோற் றுனிருக்கு மைந்தாகேளு, கோனென்ற வமரர்குரு வியாழன்றுனும்-கூறரிய சுக்கிரனும் பார்வையாமே.

ஆமது காணடிநாசி லமுதகெங்கை - யரகரா பரத்திநுடைமகிமையாலே, போமதுதா னுண்ணுகி லமுதசத்தி - புகழ்பெரியபாலனுக்கு மவுனஞ்சொல்வான், வாமமிகு வாமிசிவ காமரூபி- மைந்தனுக்கோ ருபதேச மளிப்பாள்பாரு, சேமதுதான் மவுனசிவயோகராசி- தெளிவாகச் சித்திக்குமுண்மையாமே. (கூ)

சித்திக்குஞ் செகராசி யீதுதானையா - செகத்குருவா வான்சித்த னவான்பாரு அத்திக்கு மைஞ்சுவய தானலைய - வன்றன்றோவகத்தீசர் மவுனஞ்சொல்வார், மூதத்திக்கே யருவனும் படிச்செய்திட்டு மோனநிலைபெறுகற்குமூலஞ்சொல்வேன், பதத்திக்கோர்வித்தெனுமீரோன்பான்சித்தர்-பாலிப்பார் தியானத்தாற் சொலிப்பாய்மன்னே.

சொலித்திடவே யோகமொடுஞானஞ்சொல்வார் - சொற்பெரிய யோகசிவ மவுனஞ்சொல்வார், ஒலித்திடவே சித்தர்தமக் கடையாளம்பார் - கிருபையுடன் யான்சொன்னே னறிந்துகொள்ளு, பலித்திடவே பரிபாடைத் தியானஞ்சொல்வார் - பஞ்சபட்சிதாமொடுங் குஞ் சவையுஞ்சொல்வார், அனுக்கவிடேல்வழுத்தரிய வாதஞ்சித்தி-பரையறியப்பலரிங்கே யலைவராமே. (௯௩)

புத்திகெட்டவாதி.

ஆமோரிவ் வையகத்தே மடையர்கூடி - யலைந்தலைந்து சுட்டதினு லாவதென்ன, போமேதான்புகையெழும்பி மேகம்போலப்-பொருளீவசன்கெட்டுப் போவார்பாரு, வாமேதான் வாய்புலம்பி மடையரெல்லாம் - வாதமது பலிக்குமென்றே பொருள்கடோற்றுக், காமேதான் கடைசரக்கைச் சுட்டுச்சுட்டுக் - கருவறிந்த யோகியைப்போற் கண்கெட்டாரே. (௯௪)

கருவென்னகுருவென்ன விராசியோர்க்குக்-கண்ணாடிமுகம்போலே காணும்பாரு, பருவென்ன குருவென்ன துலாராசிக்குப்- பாத்திரா மவர்பெருமை சொல்லப்போமோ, புருவென்ன புகழென்ன சொரூபஞ்சித்தி - புகழ்பெரிய விடக்கல்விற் பலிக்குமவாதம், வருமென்ன வகையெனத் தொகைதானென்ன - வழுத்தைந்தாங்காண்டத்து மறைபராதே. (௯௫)

மறையாமற் சொல்லுகிறேன் மைந்தனேறு-மகத்தான பரிபாடையில்லாமற்றான், குறையாமற் சொல்லுகிறேனெடுகொண்டு-கோடாவடிகோடிவிதனை யினியிப்பாரு, அறையாமலறையையா யிரத்துச்சொச்ச - மாயிரந் தெட்டிதழாயா வைஞ்சாங்காண்டத் - துறையிலோதுறையறிந்தது நவகண்டு, துருவமதினமேலேறிக்கருக்கண்டேனே. (௯௬)

பராபரதீட்சை.

கருவானபொருளோரா மூலாதாரக்-கருவறிந்த முலைத்தின்மேலாதாரம், அருளானவாருளையா வாதாரத்தை- யறிவாலே யறிந்தெனிராதாரமுமய, ருருவானவிருளையா பராபரத்தின் - குணமான வெளியையா நாதவிந்து, தருளானவருளையா சவைதானுகுஞ்-சமாசத்தின் மூலமையா வாறுமாச்சே. (௯௭)

நிராதார தீட்சை.

ஆறுமேமவுனசிவ யோகதீட்சை-யையமே னவுறைந்திட்டேரு
ர்காஞ்சொல்வார், பாறுமேபராபரத்தின் றீட்சையாச்சு-பாடுகிறே
னிராதார தீட்சைகேளு, நீறுமேநிராதார மாத்தாரதீட்சை - நினை
வோடுகேட்டிடுவாய் நேர்மையாக, ஆறுமே அகாரமது உகாரங்கொ
ண்டே - யரகராயவசிமந அரஉமெனமே. (௬௮)

நிர்க்குண தீட்சை.

ஓமமது தானிராதார தீட்சையாச்சு - நேரகோகோ நிர்க்குணத்தி
ன் றீட்சைகேளு, வாமமது வகாரமுடன் யகாரங்கொண்டு- மாட்டு
கிறேன் யவசிமந அரஉமென்று, காமமது சொன்னே னிர்க்குணத்
தின்றீட்சை - நன்றாக முப்பூவின் றீட்சையாகும, நேமமதாநிர்க்கு
ணத்தின் றீட்சையாச்சு - நின்மலமாந் தசதீட்சை நேர்மையேகேள,

நின்மல தீட்சை.

நேர்மையா நின்மலத்தின் றீட்சைதன்னை - நேயமொடு சொல்
லுகிறே னினைவாக்கேளு, சீர்மையாஞ் சிகாரத்தி லுகாரந்தானுஞ்-
சிமநயவ றீமறீமசிங்கென்றேயூன்று, நீர்மையா நின்மலத்தின றீட்
சையாச்சு-நிகழ்ந்தகரியசித்தர்களு மிவவாறேதார், வார்மையாநின்ம
லத்தின்றீட்சைசொன்னேன்-மகத்தானபூரணத்தின்மகிமைகேளே.

பூரண தீட்சை.

கேளேநீ பூரணத்தின் றீட்சைசொல்வேன் - கேடிலாநாதர்க
டாஞ் சப்தகோடி, ஆளேதானறசதீட்சை பார்த்துததேறி-யண்டப
கிரண்டநவ கண்டமபாய்ந்தார், நாளேதா னகாரத்தில் உகாரமேறி-
நயவசிம நறீங்ஸ்ரீங்ஓ மென்றேயூன்று, வாளேதான் பூரணத்தின் றீ
ட்சையாச்சு - வளமானவாதார தீட்சைபாரே. (௭௧)

ஆதார தீட்சை.

பாராயோவாதார தீட்சைசொல்வேன் - பாலகனேயாதாரதீட்
சையையா, மாராயோ சிகாரத்தில் உகாரங்காணில் - மநயவசிவங்சி
ங்கிறிங்கென்றே யோகாய், ஆராயோ வாதார தீட்சையாச்சு- தண்
டசத்தசாகரமு மடங்கிப்போச்சு, ஏராயோர்பேரண்ட வகண்டமட்
டு-மேறலாம் வாசிகொண்டு தீட்சைபாரே. (௭௨)

பாரேதானுதார தீட்சையாச்சு - பகருமொரு தீட்சையிஃ தில்
லாவிட்டால், ஏரேதான்யோாது முப்பூத்தானு - மெந்தவிதம்பார்த்
தாலு மனங்கூடாது, ஊரேதானோருமுப்பூத்தானு-முறைாததாரே
யவரவர்க டீட்சைதாமும், சீரானசத்திசிவ தீட்சைதாமுஞ்-செப்பு
வதிற்பயனில்லை றாலைப்பாரே. (௭௩)

நூல்பார்த்தலைவாட மதிலேறிப்பார்த்தே - னுவலரிய பரிதரிச னத்தைக்கண்டேன், கால்பார்த்தே னதற்கப்பால் வாசிகொண்டு, க ருத்தோடுபார்க்கையிலே நிராதாரத்தை, நீல்பார்த்து நிராதாரங்கள் ளைக்கண்டு - னேராகப்பூசித்தே னப்பாற்கேளு, வால்பார்த்துவாசிசி வ யோகங்கண்டான் - மகத்தான நிர்க்குணமே பவிதமாமே. (எச)

பவிதமென்ற நிகண்டையா லவஞ்சாங்காண்டம் - பாடினேனிந் நூல்போ லொருநூலில்லை, பவிதமையாயிரத்திலுக்கோ ருயிராமிந் தப் - பாரதனிலாரறிவா ரிந்நூறன்னை, நவிதராதுளந்தெளிந்த மே லோரொல்லா - நவிலருஞ்சிரிந்நூலைக் கைக்கொண்டார்கள், வலியமனம டக்கிநலோர்க்கடிமைசெய்து - மைந்தனேபன்னிரண்டுவருடங்காத்தி.

காத்திருந்தவர்மகிழ்ந் தொண்டுசெய்தாற் - கல்வியறிவதனாலே கண்டுகொண்டு, ஆர்த்தியொடுநீயாரென் றனைறகேட்டே - யன்புடை யமகனென்றே யறிந்தெடுத்துச், சேர்ந்தணைத்தைந்நூற்றை யெடு த்துக்காட்டிச் - செய்பாகங்கைபாகஞ் சிர்மையாக, வார்தைசொல்லி மெய்ம்மொழியை யுபதேசித்து - வைத்திருப்பார் பக்கத்தின் மன மொன்றுமே. (எசு)

ஆமேதான் முன்சொன்ன கருதானைய - வறிவாச்சு நின்னுநீ சொல்லக்கேளு, காமேதான் கனைத்திறுகக சலத்தையெய்தன் - கண் மணியேபத்துமுறை யமுதகத்தி, பாமேதான் பாலமுதம போலே காணும் - பாலகனேயமுததை யெடுத்துகொண்டு, வாமேதானடுப் பேற்றித்திலையமூட்டி - மைந்தனேகாயவைப்பாய்சாமந்தானே. (எஎ)

சாமதான்காயவைத் திறக்கியபார்ததாற் - சாற்றரிதாய்க்குழம் பதுபோ லிருக்கும்பாரு, சேமமதாச்சுத்தசலந் தன்னைவார்த்து - தெ ளியவைத்தான் முத்துப்போற் றெளிந்துகாணும், காமமதா விரவி தனிற் காயவைப்பாய் - கசிவெல்லாம் போய்ச்சிவந்து கட்டுமீண்டு ம், பாமமாப்பத்துமுறை ரவியிற்காயந்தாற் - படருமையா வெள்ளைக் கல் லுப்பதாமே. (எஅ)

வெண்சாரை உப்பு.

ஒப்பிலாவுப்பதுவும் பிட்டேப்போலா - மோகோகோ வெழும்பு மையா சாரைபோல, வெப்பானவுப்பதுவுஞ் சிறுஞ்சிறும் - வெண்சா ரையிதற்குப்பேர்விடம்பொல்லாது, தப்பிலாவுப்பினிற மென்னசொ ல்வேன் - தவளநிறச்சந்திரன்போ லொளிருமையா, செப்பரியசிவவு ப்பென் றிதற்குப்பேராஞ் - சீரானபராபரத்தைத்தியானஞ்செய்யே

பரபூசைமுதலியன.

செய்துபரபூசைகுரு பூசைமேலாஞ் - சிற்பரியா மனோகவுரிவா லைபூசை, எய்தரியசத்திசிவ பூசைசெய்தே - யேசிலண்டவுப்பெடுத் தடக்கமபண்ணு, மெய்யிதுவாஞ்சொல்லிவிட்டே னெனிக்கவில்லை- வேதாந்த சற்குருநகன் பாதத்தாணை, கைவரவே வெளியிட்டுச் சொ ன்னேனென்று - நாதர்கள்வெஞ்சாபமதைநாட்டினாரே. (அய)

நாட்டினார்சாபமதைப் பதினெண்சித்தர் - நவிலரியநற்றவத்து முனிவர்சாபம், மூட்டினார்சதகோடி சித்தர்சாப- மொழிந்தனரிந்நூ றகந்தச்சாபந்தன்னை, விட்டிடுதற் கவரோடே யெதிர்த்தியானும்- விளம்பரியபரனருளா னிவிரத்திசெய்தேன், காட்டினே னிந்நூலை வெளிவிட்டார்கள் - காசினியிற் கழுதையாய்ச் சனிப்பாராமால. ()

ஆமேதா னின்னுமொரு கருவைக்கேளு - வாகாயகாதசத்தி யு ப்பையன்பா, நாமேவச்சொலலுகிறே னுருவி - நாதாந்தசிரோமணி யின கூற்றைநன்று, வாமேகான வழலைபெண் சோலைக்கன்னி-வ ழுத்தரிய பதத்துவய ஞானகனி, தேமேவுதேசிமா மியடன்பேச்சு- சிவனுடனே கூடிவிளை யாடினாளே. (அஉ)

ஆடினாளன்புடனே தேவதாசி - யமுதமென்ற காதவிந்திற் கூ டினாள்பார், பாடினாள்பனியென்ற விந்திற்சேர்ந்தாள்-பனிச்சென்று தெளிந்தெழுந்தாள் பரகதிந்தேசி, சாடினாளவள்சென்று விந்திற் சேரச்- சவ்வடிவாங்கங்கைய்து பொங்கும்பாரு, வாடினதெளிந்தத ண்ணீ ரமுதமாச்சு - மகத்தானதேசிநீ ரானதும்பாரே. (அங)

பேரான வச்சலந்தான் தெளிந்ததானாற் - பேசுதற்கு நாவெ ழுமோயாவர்க்கேனும, வீரான வீரியையா வூசிகொண்டு-விட்டக்கா லச்சலந்தான தெளிந்துபோகும், ஆரானவூசிநீ ரமுதமாச்சு- தன்ற ன்றோ தெளிவாச்சு கழுரியாச்சு, காரான வொன்றனக்கோ ரிரட் டிப்பாச்சு - கன்னியென்ற வூசிநீ ரிதற்குப்பேரே. (அச)

இதுவன்றோ வெண்மைநிறக் கிளிஞ்சிலண்ட-மிதினுடையவிந் தெடுத்து நாதத்தூட்டி, அதியான வண்டமையா விரண்டாம்லைப் பா, பதினுடைய விந்துநீர் கிளிஞ்சினீராம் - மதியுடைய வஞ்சியிவ ளோசைககாரி-மயக்கினளென்றனையு மயக்கினேன்யான், பதியான கிரியென்றார் கிரிதானன்று - பகர்கிரியி லுமாதேசி யண்டமாமே. ()

தேசிநீர்.

தேசியென்றாற் றேசியன்றத் தேசியண்டத் - தேசியிவளகுடி யிருப்பு மூன்றும்வைப்பு, பாசியென்றாற் பாசியன்று பாசியண்டம்- பகராத பொருளையா நாலாமவைப்பு, வாசியென்றால வாசியன்றுசி நீர்தான்-மகத்தான வண்டமையா வைஞ்சாமவைபபு, வேசியென்றால வேசியன்று குமரியாளுண்-மேலான வண்டமையா வாறும்வைப்பே.

வைப்பான வைப்பொன்றுந் தப்போகவில்லை - வயிரமாமுபினை யா வுரைக்கப்போமோ, உப்பான வுரோமசீ ரப்பினண்ட - முடன் சேர்ந்த கருவையா வேழாம்வைப்பு. செப்பரிய பொருளிதையார்செ ப்பவல்லார் - செயமான குருவிதுதா னெட்டாம் வைப்பே, அப்பா னவப்பதையு மறிந்துகொள்ளு-வடங்காதவண்டமையா குருசீராமே.

கம்பியுப்புப் பாறையுப்பு.

குருவான குருத்திரண் டொன்பதற்குட் - குருசீரைவாங்கியே கத்திசெய்தால், அருவான கருத்திரண்டு கம்பியாச்சு - நுகற்கடியிற் பாறையெனும் பொருடானுச்சு, பருவமொரு பத்துக்குட் பருவப் பெண்ணின் - பாலியத்தை யென்னாலே சொல்லப்போமோ, மருவா ன மங்கைப்பெண் பெற்றவண்ட - மகத்தான வொன்பதற்குட் பத் துமாச்சே. (அஅ)

ஆச்சுதுபா ரண்டத்தி னமுரிதெங்கை - யடங்காதவச்சலத்தா லமுதகத்தி, பேச்சிதுபார் பேசாத கருவைபெல்லாம் - பேசிவைத் தே னைந்நூற்றிற் பெருமையாக, வாச்சுதுபார்மகத்தான பொருளை யெல்லா - மாட்டினேன் புலத்தியனே யறிந்துகொள்ளு, ஒச்சதுபா ர் முறைதவறு தின்னுஞ்சொன்னே - னுனக்கெய்து மெய்தரியமுத் திதானே. (அகூ)

முத்தியென்ற வாறேதோ வெனக்குச்சொல்லு - முத்தியென் றசத்தியாம்வாலைப்பெண்டான், பத்தியென்ற பத்தியது சித்திகோ டி-பகரார்களுக்கடாம் பண்பாத்தாலும், பத்தியென்ற வாறேதோ வெனக்குச்சொல்லும் - பராசத்திமகிமையது பச்சைவன்னம், அத் தியென்று வைத்தியர்தார்தாஞ்சொல்வா - ரடிமுடியினுள்ளிருந்த வா லையாமே. (கூ0)

ஆலையென்றவாறேது சொல்வீரையா - வாலையென்ற ரசமது தான் விந்துபாரு, ஆலையென்றுலாலையது மதநதயானை - யப்பெரி யயானைதனை பார்தாம்வெல்வார், ஆலையென்ற வாறதனைச் சொல்வி ரையா-வரிவைவிந்து நாதமதி லைஞ்சாஞ்சக்தி, சோலையென்றசோ லையம்தண்டவேர்தான் - சொல்லாதமவுனமது சொல்லக்கேளே. ()

சல்லிவேர்

கேளென்னச் சிடன்மகிழ்ந் தென்னையாவென்று - கேட்டதிறை கோவென்றும் பரனென்றும்பார், நாளென்றுநானறிந்தவணுஞ்சொ ல்லக்கே - ளுமென்றவிந்துதான் விருட்சமாகும், சூளென்றசொ ல்லதுதான்சொல்வீரையா - அகளிலாச்சோதியேயாதியாகும்,வேளெ ன்றவேளாள விவரந்தன்னை-விளம்புகிறேன்சல்லிவேரென்றுபேரோ.

பேரானபோததா னண்டப்பேராம்-பேசாதற்கு கரவெழுமோ பேசார்பேசார், சீரானசோறதுதான் மதனச்சோறு - செப்பரிய சோதிமர வேர்தான்சோறு, ஆரானவாறது காணண்டவாறு-மாயிரத் தெட் டண்டமட்டு மளாவுமபாரு, நீரானசாறதுதா னண்டச்சாறு- நிகழ்த்துசல வியமென்றுமோர் கொல்லிவேரே. (௯௩)

கொல்லிவேர்.

கொல்லும்வேர் வெல்லும்வே ரென்றுபேராங் - கூறுமொருக ல்லியமா மரத்தின்வேரு, கல்லும்வேர் புல்லும்வே ரண்டவேரு-கரு விருத்தவண்டவே ரிதற்குப்பேராம், சொல்லும்வேர் கில்லும்வேரெ ன்றுபேராஞ் - சொற்பெரிய கல்லுப்பென் றிதற்குப்பேராம், அல் லுமவேர்வெல்லும்வேர் குருவின்வேரா - டண்டத்தின் மரமென் று மிதற்குப்பேரே. (௯௪)

மரமென்று லென்னமரஞ் சொல்வீரையா - மகத்தான வண்ட த்தின் மரந்தானையா, வரமென்றுலென்னவரஞ் சொல்வீரையா-வழு லையென்ற வாலைரசமரந்தான்பாராய், சரமென்றுலென்னசரஞ்செ ல்வீரையா - சாற்றரியசலவிவேர்ச் சரந்தானையா, அரமென்றுலென் னவரஞ் சொல்வீரையா - வகண்டமென்ற வகண்டத்தின் வரத்தின் பேரே. (௯௫)

பேரான பெயர்களெல்லாம் வெளியதாகப் - பேசினேன்புலத் தியவைஞ்சாங்காண்டத்தில், பாரறிய பரினெண்பேர் மறைப்பை யெல்லாம் - பகல்போலே விளக்கிவிட்டேன் பண்பாப்பாரு, சீராக லெவர்களிவ் வண்ணஞ்சொன்னூர் - சீர்தூக்கிப் பார்க்கினிலையாரே வைய, ஆரானவாளைகுறைறக ளறநப்போக - வாதிதொட் டந்தமட்டு மறைத்திட்டேனே. (௯௬)

அறைந்திட்டே னிந்நூலை வெளிவிட்டோர்க ளண்டவிடி வி ழுந்துதலை தெறித்துப்போவார், குறைந்துமதி குருமொழியை வெ ளிவிட்டக்காற் - கோடியிடி யவர்தலையில் விழுமன்றேபார், சிறந்த புகழ்ச் சதுகோடி ரிஷிகள்சாபஞ்-செகற்குருவின்சாபமது வந்துசாரு ம், மறிகதோடச்சாபங்க ளனைத்துந்தீர்த்தேன்-மகத்தானவைந்நூற் றை யடக்கமபண்ணே. (௯௭)

பண்ணப்பா பராபரத்தின் கிருபையாலே - பாரித்தே னைந் திறுக்கும் பெயருஞ்சொன்னேன், கண்ணப்பா கண்மணியே சாற்ற

வொன்றுக் - கருவெல்லாமுன்றனக்குக் கருத்தாச்சொன்னேன், விண்ணப்பா விண்ணுக்குண் மணியேயென்றன் - வேதாந்தசித்தருக்குள் விளங்கும்வாழ்வே, கண்ணப்பாகாதரக்கப்பொருளைப்போற்று-கயமாகவென்குருவு முரைத்தார்காணே. (௬௮)

காணவென்று நெடுந்தூர மென்றேவாடிக் - கலங்காதேயென்க்கனே கருவைக்கண்டு, மாணவென்றனல்லவழியிலேதென்றேகி- கமத்தான வண்டசரா சரங்களெல்லாம், காணவேகண்டு தெளிந்திடுதிமாறுக்-கருணைபொழி யென்குருவாங் குமரவேளும், யாணர்நிறையாதிபக்க மிதுவேயென்று - மண்டசத்தசாகரமு மிதுவென்றாரே. ()

இதுவன்றோ வண்டபகிரண்டமென்று - மிதமானவண்டம்பேரண்டமென்றும், பதியென்ற பரமனைமற வைஞ்சாங்காண்டம்- பகருகின்றபேரண்டப் பதியாமென்றும், மதியொடுசீர் மவுனவண்டமிதுவேயென்று - மகத்தானவென்குருவு முபதேசித்தார், சதுர்பெறுசற்குணத்திலே யறிந்துவாழ்ந்தி - சாறுறுபரிபாடைமுற்று முற்றிற்றன்றே. (௱)

அகத்தியமுனிவர்

அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு

ஐந்தாங்காண்டம்.

முற்றிற்று.

